

Kutlu Yayınevi
İstanbul – 2020

KUTLU YAYINEVİ

görsel sözcükleriñ yayıncısı

T. C. Kültür ve Turizm Bakanlığı

yayıncı belgesi: 44113

bétik: 669

Yazar: Veli Metin TÜRKOĞLU

Düzenleyici: T. Tuğçe TÜRKOĞLU

Dizer: Deniz ÇATICI

Kapak tasarlayıcı: Ece Nur TÜRKOĞLU

Kapak resmi: M. Kemal SALLI

1. baskı: Ağustos, 2020 – İstanbul

ISBN: 978-625-7920-83-4

© **Veli Metin TÜRKOĞLU**

Tüm içerik yazarların sorumluluğundadır. Yayınevi yalnızca basım, dağıtım ve satış işlemlerinden yükümlüdür.

KUTLU YAYINEVİ – görsel sözcükleriñ yayıncısı
Siyavuşpaşa Mah. Aydede Sok. No: 2A Bahçelievler/İstanbul
Çağrı: 0212 603 5661 istek@kutluyayinevi.com

Kaya Kitap Basımevi: 47102

ATA TÜRKLERDEN ATATÜRK'E

İ.Ö 14680 – İ.S 1923

Veli Metin Türkoğlu

İÇİNDEKİLER

Giriş	11
İRAQ BİTİĞ (KADİM BİLGİLER)	17
İraq Bitig İnceleme ve Yorumu	32
İraq Bitig ve Kâzım Mirşan'ın Diğer Araştırmalarının Önemi	36
Oq'ların Dünya Üzerinde Ulaştığı Yerler	43
SON BUZUL ÇAĞI ve TÜRKLERİN ANA YURDU	51
OQ'lara Peygamber Gelmiş midir?	68
AVRUPA	73
Etrüskler	79
Avrupa Hunları	84
Vincalar (Turdaşlar)	85
Sekeller	91
Macarlar (Hungarian)	94
Bulgarlar	96
Polonyalılar	102
Kâzım Mirşan'ın Okuduğu Avrupa Yazıtları	108
AMERİKA	113
Kızılderililer	122
Kâzım Mirşan'ın Okuduğu Amerika Yazıtları	127
AFRİKA	129
Genetik Veriler	131
Mısır Firavunu III. Amenhotep ve Oğlu IV. Amenhotep (Akhenaton)	133
Hız. Yusuf	139
Afrika Piramit Geleneği	143

ASYA	145
Pazırık Halısı	149
Altın Elbiseli Savaşçı	152
Çin'deki Türk Piramitleri	156
Uygur Bölgesindeki Türk Mumyaları	160
Kâzım Mirşan'ın Okuduğu Asya Yazıtları	163
Kore	165
Hindistan	168
ARAP YARIMADASI	173
Yemen	175
MEZOPOTAMYA	181
Sümerler	184
Akadlar	187
Türk-Kürt Motifleri Benzerlikleri	190
ANADOLU	193
Amazonlar	195
Truva	196
Hititler	197
Frigler	198
Medler	203
Kâzım Mirşan'ın Okuduğu Türkiye Yazıtları	207
İLKLERİN TÜRKLERİ	211
Kaynaklar	231

Açıklama;

Ata Türkler döneminde yaşayan OQ halkının yönetim ve inanç sisteminden başlayarak, Türklerin dünyanın dört bir yanına ulaşan yolculuklarını ve günümüze kadar geçen serüvenlerini anlatan bu kitap; Atatürk'ün, "*Anadolu 7.000 yıllık bir Türk beşiğidir.*" sözünün peşine düşerek eski Türk tarihini araştıran Kâzım Mirşan ve Turgay Tüfekçioğlu'nun arşivinden faydalanılarak **KÂZIM MİRŞAN ANISINA** hazırlanmıştır.

1919 yılında Doğu Türkistan'da doğan Kâzım Mirşan; 38 Türkçe, 7 İngilizce, 7 Almanca eserin yanı sıra gelecek neslin araştırmacılarına büyük kolaylıklar sağlayacak temel bilgiler ve eski yazıtları okuyabilecekleri alfabeler bırakarak, 2016 yılında 97 yaşında (yazıtlarını okuduğu OQ halkının deyimiyle) uçmağa vardı.

Kâzım Mirşan, özverili çalışmaları sonucunda gizlenen Türk tarihindeki birçok gerçeği ortaya çıkarmıştır.

ÖNSÖZ

Türkler;

- Resim yapmaya 35.000 yıl önce,
- Sembolik resim yapmaya 20.000 yıl önce,
- Tamgaya benzer şekil yapmaya 15.000 yıl önce,
- Tamga yapmaya 9.000 yıl önce başlamıştır.

Resim

Sembolik
resim

< arası >

Tamga

< arası >

Harf

Türklerin binlerce yıldır dünyanın her yerinde var olduklarının kanıtı bu resim ve yazı buluntularıdır. Başka hiçbir milletin tarihi bu kadar eskilere gidememektedir.

Dünyanın değişik yerlerinde karşımıza çıkan bu resim ve yazıtların tarihleri;

- Asya'da, Afganistan / Kara Kamar resimleri ile 40.000 yıl öncesine.
- Avrupa'da, Fransa / Lascaux Mağarası resimleri ile 17.000 yıl öncesine kadar uzanmaktadır.

Asya'da, Başkurdistan'ın Güryan/Sölgen köyü yakınlarında, Oral Dağı'nın güney kısmında yer alan Sölgentaş Mağarası'nda bulunan resim ve tamgalar, Türklerin 14.680 yıl önce resimden yazıya (tamgaya) geçmeye başladığının kanıtıdır.

Rus akademisyenlerin, resim ve tamgaların çizildiği kömürden yapılmış boyalar ve mağara duvarındaki isler üzerinde yapmış olduğu karbon 14 testi sonuçlarına göre, 14.680±150 yıl öncesine tarihlenen bu yazıt Kâzım Mirşan tarafından okunmuştur. Yazıtta; AŞ-ËL-AT tamgalarıyla “Halk yemeği” yazılmıştır. (Resmi C 14 raporu Bknz. Sayfa 215)

Saymalıtaş, Tamgalısay gibi açık alan yazıtları ve Asya, Afrika, Amerika gibi yerlerde bulunan diğer yazıtlar, Kâzım Mirşan tarafından okunarak 2011 yılında “Türklerin Kaybolan Ataları” kitabında, yazıtların nasıl okunacağını gösteren alfabeleriyle birlikte yayınlanmıştır. İsteyen araştırmacılar kitaptaki bu alfabelerden faydalanabilir.

Bizler de bu alfabe ve araştırmalardan faydalanarak, özellikle de IRAQ BİTİG (UZAKTAKİ BİLGİLER) kitabındaki OQ halkı hakkındaki bilgilerin peşine düşerek bu kitabı hazırladık.

OQ halkından günümüze kadar geçen süreç içerisinde Türklerin dünyaya yayılışını, ne gibi amaçlarla dünyanın dört bir yanına dağıldıklarını ve ATA TÜRKLERDEN ATATÜRK'E kadar uzanan serüvenlerini anlatmaya çalıştık.

Saygılarımla
Veli Metin Türkoğlu
Nisan - 2020

GİRİŞ

Türk tarihi nedense hep görmezlikten gelinen bir konudur. Günümüzde birçok Batılı tarihçi Türk tarihine dayanan bir konuyla veya bir eserle karşılaştığında kenarından dolanmayı tercih etmektedir. Anlaşılan odur ki bazı Batılı güçler politik nedenlerle akademisyenleri baskı altına almıştır. 1700'lü yıllarda gerçekleri konuşabilen akademisyenler nedense 1800'lü yıllardan sonra susmayı tercih etmeye başlamıştır.

1707-1787 yılları arasında yaşamış olan, İsveç tarihinin kurucusu kabul edilen Profesör Sven Lagerbring, *"İsveçlilerin ataları Türk'tür. Avrupa'daki birçok krallık Odin'in çocuklarının soyundan gelmektedir."* demiştir. Günümüzde Lagerbring'in bu açıklamaları ve yazmış olduğu "İsveççenin Türkçe ile Benzerlikleri - İsveçlilerin Türk Ataları" isimli eseri yok sayılmaktadır. Oysa Türkler, İskandinav bölgesinde ve İspanya'da birçok iz bırakmıştır. İspanya'daki Baskların Kafkas kökenli olduğu tarihçiler arasında tartışılmaz bir gerçek haline gelmiştir.¹

Prof. Sven Lagerbring, eski İsveççe, Danca ve Almanca dillerinin Tirkrarların (Türklerin) konuştuğu dilden türediğini iddia eder. Haklıdır da.

1 / Ekrem Hayri Peker – Yeşim Taşı Ön Türkler ve Türk Tarihinden Kesitler – Kastaş Yayınevi – sayfa 22.

Yoksa Avrupa'daki Türkçe yer ve coğrafya isimleri (Alp Dağları, Balkan, Tuna, Tartaria-Tatarya gibi kelimeler) nasıl açıklanabilir? Romanya'daki Sekellerin hala Göktürk alfabesi ile yazı yazmaları nasıl izah edilebilir? İskandinav ve İtalya Yarımadalarında bulunan runik alfabeyle yazılmış Türk yazıtları daha ne kadar saklanabilir?

Batılılar tarihin Sümerlerle başladığını iddia ederler. İngiliz Profesör Harriet E. W. Crawford ise Sümer bölgesinde yapılan kazılarda bulunan bir kısım eşyanın Sümerlerden daha eski olan antik Anva/Anu (Türkmenistan) kazılarında da çıktığını söylemektedir. Sümerlerin Türk kökenli olduğunu anlamaya başlayan Batı, *“Sümerlerin ataları kaybolmuş bir medeniyettir.”* diyerek tarihi gerçekleri perdelemeye çalışmaktadır.

Anu medeniyetiyle ilgili ilk kazıları Prof. Dr. Raphael Pumpelly yapmış ve elde ettiği sonuçları 1904 yılında *“Exploration in Turkestan”* isimli eserinde yayınlamıştır.

Eski Türk tarihinin tek inkâr edilemeyen eseri Orhun Yazıtları'dır. Çünkü o coğrafyada Türklerden başkası yaşamamıştır. İ.S 700'lü yılların başlarına tarihlenen bu yazıtlar (Batılılar tarafından) Türk tarihinin başlangıcı olarak kabul edilir.

Neyse ki Rusya'nın (SSCB'nin) dağılması ile Türk coğrafyaları bağımsızlığını kazanmış, arkeolojik kazılar ve tarihi araştırmalar yapılabilir hale gelmiş ve gerçek Türk tarihi bütün kanıtlarıyla ortaya

çıkmaya başlamıştır. Artık Türklerin eski dönemlerde yaşayan atalarının günümüze kadar uzanan tarihi serüvenini yazma zamanı gelmiştir.

Ata Türklerin günümüze kadar uzanan serüvenlerini yazabilmek için İRAQ BİTİĞ (Uzaktaki Bilgiler/Kadim Bilgiler) kitabını kaynak olarak kullanmak gerekir. Çünkü antik dönemdeki Türk tarihi hakkında bilgi edinebileceğimiz tek yazılı kaynak "İraq Bitig" el yazmasıdır. OQ (OK "↓") halkı hakkında; Devlet yönetimi, Din, Ahlak, Etnografya, Tarih ve Coğrafya gibi en ayrıntılı bilgiler bu eserde yer almaktadır.

Eski Uygur Türklerine ait bir el yazması olan İraq Bitig, Dr. M. Aurel Stein tarafından 1840 yılında Türkistan'ın Tun-Huang kentindeki Bin Buda Mağaralarında bulunan 40.000 parşömeden oluşan el yazmaları arasındaki eserlerden biridir.

Eserin yazılış tarihi bilinmemektedir. Eserde kullanılan yazı dilinin henüz olgunlaşmamış (gelişme evresini tamamlamamış) bir yazı dili olduğu tespit edilmiş ve Ata Türkler zamanında yazılmış olduğu anlaşılmıştır. Dolayısıyla İraq Bitig tahmin edilenden çok daha eski bir eserdir.

İraq Bitig kitabı, boyu 13,6 cm, eni 8 cm olan 104 kâğıt sayfadan oluşmaktadır. İraq Bitig'in yazılış tarihini tespit etmek için karbon esaslı olan kâğıtlarının C14 (karbon 14) testine tabi tutulması gerekir. Bu görev, eseri elinde bulunduran İngiltere'ye düşmektedir. Çünkü İngiliz arkeolog Sir

Marc Aurel Stein, Bin Buda (Mogao) Mağarası'nda bulunduğu İraq Bitig el yazmasını ve Türk tarihine ışık tutacak 40.000 parşömeden oluşan kütüphane niteliğindeki el yazması arşivi, mağaraların güvenliğinden sorumlu bekçiye rüşvet vererek İngiltere'ye götürmüştür.²

Resim: https://en.wikipedia.org/wiki/Mogao_Caves
Erişim tarihi 02 Şubat 2020 – Saat 17.46

Bin Buda Mağaralarından biri olan Mogao Mağarası'nda bulunan, 40.000 parşömeden oluşan el yazmaları kütüphanesi (arşivi).

2 / Deuel, Leo. 1970. *Zamanın Ahitleri*, s. 459. Baltimore, Pelikan Kitapları. Orj. publ. Knopf, NY, 1965;

İngiltere'nin bu eserlerin tarihi hakkında bilgi vermemesini, Türklerin ana yurdunda bulunan bu eserin çok eski ve gelişmiş bir medeniyete ait olduğunu kabullenmemesi olarak yorumlamaktayız.

Dünyanın değişik yerlerinde çıkan Türklere ait buluntular sadece İngilizler tarafından değil bütün Batı ülkeleri ve SSCB (Rusya), Çin gibi Asya ülkeleri tarafından da saklanmıştır.

Gerçek Türk tarihinin ortaya çıkmaya başlama süreci, SSCB'nin dağılması ile Türk devletlerinin bağımsız hale gelmesi sonrasında başlamıştır. Orta Asya'da yapılan arkeolojik kazılarda ortaya çıkan buluntular, İraq Bitig kitabındaki bilgiler ve Kâzım Mirşan'ın okuduğu Avrupa'daki Türk yazıtlarından elde edilen bilgiler, Türk tarihindeki kopuk parçaları birleştirmemizi sağlamaktadır.

Türk tarihinin kayıp parçaları arasındaki boşluğu doldurabilmek için Türk tarihinin tamamını gösteren asıl büyük resmi ortaya çıkarabilmek gerekmektedir. İraq Bitig el yazması bu nedenle önemlidir. Bu el yazmasında bahsi geçen Oq halkının genel özellikleri büyük resmin tamamlanmasına ciddi katkı sağlamaktadır. Büyük resme ışık tutacak olan Türk yazıtlarındaki bilgileri ve İraq Bitig'de geçen konuları bütünleştirmeden önce İraq Bitig el yazmasının bölümlerinde neler yazdığını kısaca gözden geçirelim...

IRAQ BİTİĞ (IRAKTAKİ BİLGİLER) EL YAZMASI (Günümüz Türkçesine çevrilmiş şekli)

- 1. BÖLÜM:** Benim gibi içgüdü dinine inanmış olanlar, yeryüzünden geçerek öbür dünyada övünerek hüküm sürerler. (Ey) boylar halinde yaşayan aileler; ancak bu kadar biliniz, olumludur.
- 2. BÖLÜM:** (Canları) alan isimli Tanrıyım. O yeri (Ala Tavları) geçerek, (bu dünyada atımızı) sürmeye devam eder isek, (ölüyü) ateşe atarak Tanrısına ulaşacağına inanan kişiöğullarının (yönettiği) Oq egemenliğı denilen kişi(lere) ulaşırız. Oq ırkı insanları (diğer inançsız) Oq ırkına demiş ki: “Kut vermesi için içgüdü dinine inanın.” Ancak bu kadar biliniz, olumludur.
- 3. BÖLÜM:** Altın kanatlı kağanın adı ile adlandırılan Oq yönetimi mensubuyum. Bu yönetimin mensubu olarak diğerleri ile birlikte (hepimiz) Taluy'da (Kore Denizi'nde) yaşama zaferini kazanmış bulunmaktayım. Benim düşünceme göre, onun için güçlü kıldım. Buna göre biliniz, olumludur.
- 4. BÖLÜM:** Öbür dünyada da inançlı olarak hüküm süren Oq yönetimi mensubuyum. Oraya lider (olarak) atanan kişinin üzerinde hüküm sürdüğü taht, bin boydan oluşur. Bu şekilde bilmelisiniz.

5. **BÖLÜM:** Beyi, (Tanrısına) eriştirecek olan zeka, bedeninden ayrılarak (Tanrısına) varmış. (Böylece) o topluluğunu devam ettirebilmiş. Şöyle ki; Devletin yetkili hâkimiyetini kendi soyundan muzaffer olan bir kişiye (ölenin oğluna) başkanlık verilmiş. Ölenin şerefi ile Tanrı'dan kazanılmış yetkiyle milleti, Kağanı gömmek/defnetmek için yapılan oylama merasimi(ne) binlerce (kişi) gelmiş olduğu için onun öbür dünyaya geçmesi için ateşe atılmış. Kağanın ruhu (gökyüzüne) çekilmiştir. Kağanın ruhunun sonsuzluğa ermesi, son derece olumlu bir hadisedir.
6. **BÖLÜM:** Zafer kazanmış komutan, öbür dünyaya günahlarından arınarak geçip, Kağan gibi kabul olunarak (öbür dünyaya) ulaşmış bulunuyor. Zaferin gereğini düşünmüş olan ulu akıl (Tanrı), (Komutanın) göğe çekilmesi ile öbür dünyaya geçmiş olan (kağanımızı), (bize) hatırlatır. Buna göre biliniz, uyumludur.
7. **BÖLÜM:** Evlenmek için gelin getirilirken, (önce) söz alınıp getirilmelidir. Buna göre biliniz, olumludur.
8. **BÖLÜM:** Altın başlıklı oy sahibiyim, savaşta yetkisini sonuna kadar kullanan askerim. Kılıç ile kesme alanında kendi düşüncemin dışında (diğer) fikirleri de aklıma ilave ederim. Buna göre biliniz, seçimdir bu.

9. **BÖLÜM:** Büyük yokuşun sonundaki Tibet'e kadar ulaşamadık. BÜ (Sarı Uygur) Kağanlığına kadar olan bölgeye Oq'lar derler. Buna göre biliniz, uyum içindedirler.
10. **BÖLÜM:** İman ve inanç yolunda giden kişiyim. Oq'ların idaresini yöneten, ulu kağan olarak başarı sahibiyim. Erdemliyim. Buna göre biliniz.
11. **BÖLÜM:** Kağanın milletine tâbi isimli olarak yönetilen inançlı halk, ortak yönetim diye söz edilen (yönetim) kağandan kağana geçerek gelmektedir. Buna göre biliniz, son derece olumludur.
12. **BÖLÜM:** Kişilerin ziyarete vardığı, başkentte bulunan mabette Tanrı seçiminde özgürlük vardır denmektedir. Buna göre biliniz, öbür dünyaya geçme yetkilisidir.
13. **BÖLÜM:** Tanrı'yı bulabilme adına belli bir düşünce olan, Oq mensubu toplum aklın Tanrı'ya ulaşması için toplanmış, (bu sırada) ölüm halinde aklı öbür dünyaya geçmiş deniliyor. Bunu bu şekilde biliniz.
14. **BÖLÜM:** Oq'ların arasına girmiş olan **On-Oğlar** tahta çıkmış bulunuyorlar. Art arda (tahta) çıkmış, bütün hanedanı ele geçirmiştir. Bu şekilde biliniz.
15. **BÖLÜM:** Tanrı adına hüküm süren yönetimde, Tanrı'ya ulaşmak için hüküm sürdü. Oq kağanı,

şerefli liderliğine bağımlı oldu. Kişioğlu olarak (Tanrı'ya) bağımlı olmak üzere, Tanrı kutunda, üçüncü yılda (Bars/Kaplan yılında), ruhu üzerinde etraflı olarak görüşülmüş bulunan ve (Tanrı'ya) gönderilen ruhu, yukarı (göğe) çıkmıştır. Buna göre biliniz, olumludur.

16. BÖLÜM: Tanrı hâkimiyetine atılma, ismi verilmiş olan yerin (Türük Bil'in kuruluşu dolayısı ile) küskünlük tahakkuk etmiş bulunan yerinde, egemenlik kurulmak üzere kazanılmış devletin kurulduğu yılda, Oq uygulaması söz konusu olması dolayısı ile değinmiş bulunduğum, Oq'lar üzerinde Uma (Tanrı) namı hüküm sürmüştür, der. Buna göre biliniz, uyumludur o.

17. BÖLÜM: Kendi halkımızın devletinin bulunduğu yerde, fetih başarısını mümkün kılmış olan Tanrı gücü (etrafında) hâkimiyet vasıtası ile toplanarak Tanrı buyruğu ile savaşarak elde edilen başkentte ortak yönetim teşkil etmek üzere (ortak yönetime) katılmalarını sağlayarak hâkimiyetim (altına) aldım. Hayattan ayrılıp, öldüğümde Tanrı'ya ulaşmış olduğumu hatırlasınlar. Buna göre biliniz, olumludur.

18. BÖLÜM: Olman gerektiği gibi ol ! (Bu) tükenmişlik hali nedir? Görüldüğün nasıl ise, görüldüğün gibi ol. Elindekilerle yetinmesini bilersen

(sana) bağışlananın nasıl verildiğini anlarsın. Buna göre biliniz, son derece olumludur.

19. BÖLÜM: Aq-At askerlerinin Tanrı'ya arması emniyete alınmış olması dolayısıyla, Anavatanın ululanmasına katkıda bulunulmuş olduğundan, (onlar batıya) gitmiş (sevk edilmiş) der. Bundan korkmuş olma, (yurtlarına) geçilmiş olması dolayısı ile onları iyice birleştirmek üzere götürdü, der. Buna göre bilin, olumludur.

20. BÖLÜM: Dağılmış (milletimin) arasında kalan ben, öbür dünyaya gitmek için kabarıyorum (dilekte bulunurum). (Bu dünyadan) çekilme safhasındayım. Özüm, Tanrı'ya ulaşana kadar uzaktaki yerlere gider, der. Hedefim şerefimle savaşıp vuruşmaktır. Belirtilen durumda arka arkaya asker sevk ederim. Bu derece güçlüyüm. Buna göre biliniz, olumludur.

21. BÖLÜM: Yaşlılığın artması sebebi ile düşünerek baba, dedi. Yüreğinin (sesinin) doğrultusunda, ürkmüş bulunuyor, der. Anca bilin.

22. BÖLÜM: Geçilebilecek halde gözüken, göle düşmüş yarın yeni durumu geçerli olunca, (göl) genişlemiş olur der. Bunu böyle biliniz, (bu durum) sıkıntılıdır. Son derece olumsuzdur.

23. BÖLÜM: Gök Tanrı'ya kişioglunun ulaşmak sureti ile uçarak gitmiş olmasına, kutlu olsun der. Bunu bu şekilde biliniz, olumludur.

- 24. BÖLÜM:** Doğmuş olan nesil erkek olarak emzirmek (meme) istiyor. (Ancak) gün ortası kaybedip gece yarısı nereye inmiş olabilir ki, der. Buna göre bilmelisiniz, bu bizim düşünce şeklimiz.
- 25. BÖLÜM:** İki öküz, bir boğanın (bir ineğe) binmesini akıllarına getirmiş olsalar bile, kanıncaya kadar emmeyi umarak dururlar der. Buna göre bilin, uygun bir seçimdir.
- 26. BÖLÜM:** Şafak söktü (ve) yer aydınlandı. Güneş doğdu, her şeyin üzeri aydınlık oldu. Buna göre bilin, olumludur.
- 27. BÖLÜM:** Zengin (bir) kişinin koyunu ürkerek gitmiş ve bir kurt ile karşılaşmış. (O sırada) kurdun ağzı zehirlenmiş, (böylece koyun) sağ-salim (hayatta) kalmış der. Buna göre biliniz, olumludur.
- 28. BÖLÜM:** Kağan olarak tahta oturunca, (kendisine) ordu kurmuş. Halkının hâkim olduğu dört bucaktaki en olumlu düşünceleri (Ak Sakallıları) (etrafına) toplayarak, binlerce başarı göstermişler, der. Buna göre biliniz, olumludur.
- 29. BÖLÜM:** Düşünülene (öbür dünyaya) erişen kişinin (ölünün) ateşte yakılması hakkında hüküm veren, düşünceye tabi olarak (mezarına) alıp götürülmüş. Erkek kişinin (canının) ateş aracılığı ile öbür dünyaya geçmemiş olacağı varsayımı ile ateşe (atılma) aracılığı ile öbür dünyaya geçerek

boş mezar kazanmış olan (Tanrı) vekilinin (yani: kağanın) görevini kabul ettiğini ilan eder, der. Buna göre biliniz, olumludur.

30. BÖLÜM: Liderliğe erişerek komutanlık kazanmış, (halkı onun) yolunun başarılı olmuş olduğunu ilan etmek sureti ile sevinerek gelmektedir, der. Buna göre biliniz, olumludur.

31. BÖLÜM: Zırh giyince binlik askeri birliğe varmış. Ve bu binliğe dâhil olmuş olunca, (bu) teşkilatlanma ilan edilince, sevinç gelir, demektir. Buna göre biliniz, olumludur.

32. BÖLÜM: Bir keşif yüz oldu, yüz keşif bin oldu, bin keşif on bin oldu, der. Buna göre biliniz, işbu hakikat olumludur.

33. BÖLÜM: Koyun yünü kesilerek suya sokmuş, elde olunmuş dokuyu (bir araya getirmek için/Keçe yapmak için) daha çok vurmak gerek, der. Buna göre biliniz, uyumludur o.

34. BÖLÜM: Kağan ordusuna ulaşmış, düşmanı mızraklamış. (Askerlerini) göç ettirerek-konaklatarak gelir iken, kendi ordusu, sevindiğini ilan etmek üzere, resmigeçit yapmış, denmektedir. Buna göre biliniz, olumludur.

35. BÖLÜM: Erkek orduya (askere) varmış. Yolda atı yorulmuş. Er kuğu kuşuna rastlamış. Kuğu kuşu kanadını vurup kalkmak (uçmak) sureti ile vararak, evdeki babasına anlatır. Evdeki babası ise,

sevindirici ilan eder, der. Buna göre biliniz, olumludur.

36. BÖLÜM: Tabiatın öğretilerine karşı çıkılmaz. Aslında dik uçan güvercin yoktur. (Güvercini) uçurabilecek kutun (yetkin) yok, der. Buna göre biliniz, son derece kıt düşün çeliktir o.

37. BÖLÜM: Bir ihtiyar öküzün belini, ısırarak karınca yemiş, hırslı bir şekilde. (İhtiyar öküz) ümitsiz bir şekilde (kımıldamadan) duruyor, der. Buna göre biliniz, olumsuzdur.

38. BÖLÜM: (Bir kız) sazlıklar arasında (yalnız) kalmış, Tanrı bunu uygun bulmamış. (Kız) saygın bir hatun gibi davransın, der. Buna göre biliniz, olumludur.

39. BÖLÜM: Dağın yeniden meydana gelmesi için kum halinde bulunması gerekir. Buna göre biliniz, olumsuzdur.

40. BÖLÜM: Can bedeni vurup parçalayınca, hayat yolundan kayar (ölünür). (Ruh bedenden) uzaklaşır. Geri kalan beden, son derece yığılmış/güçlüymüş. Buna göre biliniz, olumludur.

41. BÖLÜM: Öbür dünyaya gitme düşünceli (ölmek üzere olan) inek buzağılayacak (doğuracak) olmuş ve öleceğim demiş. Öbür dünyaya gitme düşünceli erkek (boğa) (neslini devam ettirmek üzere) doğurmuş. (Doğum yaparak) yararlı (bir)

hissede yer almış (ve ölmemiş). Buna göre biliniz, olumludur.

42. BÖLÜM: Uzun adımların sahibi, ayağını kaldırıp (yürüyüp) varmış. İyi yönde işler yapmak düşüncesiyle yürümeye başlamış. Kaç zamanda varırım? der. Birçok olumsuz sebep bir araya gelse de sağ-salim tamamlamış olduğu başarılarla sevinir, der. Buna göre biliniz, olumludur.

43. BÖLÜM: Başkent Nehri (Amu-Derya ötesi) Oq egemenliği, Oq'larca yönetilen (yere) varmış. (Ölüyü) ateşe atma ile meşhur Oq milleti talih-sizce (At-İl'den) koparak/göçerek varmış, der. Buna göre biliniz, olumsuzdur.

44. BÖLÜM: At (Bil) mensubu Oq yönetimi, Tanrı tarafından gönderilen tavşanın eti koparılıp alınmış ve At-Bil mensuplarının Oq yöneticisi (uç beyi) olarak egemen liderlik kazanmış. Yanaşılarak ortak yönetim At-Bil(i) kurmuş olan At-Bil mensubu Oq yönetimi, temsilci (uç beyi) devleti halinde büyümesi daim olmuş ve tavşan derisi sayesinde, öncelik ile yücelmeye koşarak varmış, der. Buna göre biliniz, yavuz o.

45. BÖLÜM: Yabancı oğluyum. Ateşsiz-talih-siz kaldığıma göre, nasıl sefer edeyim, der. Buna göre biliniz, yavuzdur o.

- 46. BÖLÜM:** Derler ki, tepe düzlüğe inmiş, başını yemiş. Kendisini ise tilki yemiş, der. Buna göre biliniz, olumsuzdur.
- 47. BÖLÜM:** Er emekleyerek varmış, Tanrı'ya rastlamış. (Tanrı) kut vermiş. Ağlında atın olsun, ömrün uzun olsun demiş. Buna göre biliniz, olumludur.
- 48. BÖLÜM:** Yaşlılar yolu (ölüm) Tanrısıym. İnlemeleri dinlendiririm, ayrılmışları birleştiririm. İnsanı yarattım, iyi olsun (diye) der. Buna göre biliniz.
- 49. BÖLÜM:** Büyük bir savaşa girmiş asker, inleyerek-minleyerek gidiyormuş. Etrafı (taşlarla) çevrili bir yerde bir duacıya tesadüf etmiş. Fark ettiği duacı devamlı kayaya (şehitler abidesine) yöneliyormuş. Çünkü (asker) ölüm haline geçmiş (bulunuyordu). Ölme (noktasına) gelince, gayet sevinçli olarak (Tanrısına) yürümüş. der. Buna göre biliniz, olumludur.
- 50. BÖLÜM:** Atılmış candan çıkıp kurtulmuş çekirdek (tohum) düğümlenerek, hız ile götürülme hadisesi, erken yabancılaşma At denilen Oq-At'ta ki çöküş bilinci toplu olarak bulunarak hayat verendir. Buna göre biliniz, olumsuzdur.
- 51. BÖLÜM:** Adım karakuştur (kartaldır). Yeşil kaya yaylağım, kızıl kaya kışlağım. Söz konusu dağda yaşayarak ebediyetteyim. Buna göre biliniz.

- 52. BÖLÜM:** Er kişi düşünceli (çünkü) gökyüzü bulutlu oldu. (Bulutlar) arasından güneş ışığı doğmuş, ara açılınca bana kadar gelmiş, der. Buna göre biliniz, olumludur.
- 53. BÖLÜM:** Boz bulut yürüdü, millet üzerine (yağmur) yağdı. Kara bulut yürüdü, herkesin üzerine (yağmur) yağdı. Ekin biçtiler, yaş ot meydana çıktı. Atlar ve insanlar için iyi oldu, der. Buna göre biliniz, olumludur.
- 54. BÖLÜM:** Kul, himayesinde bulunduğu beyine rica ederek, dilekte bulunur. Aklı başında olanlar ise Tanrı'ya yalvararak dilekte bulunur. Üzerimizdeki Tanrı bunu duyar, (Tanrının) makamındaki kişi ise bunu bilir, der. Buna göre bilin, olumludur.
- 55. BÖLÜM:** Alp bir kişinin oğlu orduya (askere) gitmiş. Ordunun bulunduğu yerde yetkili başvurucuya dürtmüş, der. Karargâha varınca ise kendileri de atanmış (askeri hizmete kabul edilmiş) öğrenci topluluğu kahkahalar ile gülmeye (başlamış) der. Buna göre biliniz, son derece olumludur.
- 56. BÖLÜM:** Sürüsü (ile birlikte) yaşayan mutlu bir aygırım. Yağışlı yerlerdeki ağaçlıklar yaylağım, kuşlar ile meskûn yerlerdeki ağaçlıklar kışlağım. Böyle bir hayat yaşayarak hayattayım, der. Buna göre biliniz, olumludur.

- 57. BÖLÜM:** Kağanı ölmüş, kaderi donmuş (kaderi sona ermiş). Hangi neden ile ölmüş olabilir ki? Onun beylik (asalet) günleri ne ola ki? Donduktan (öldükten) sonra güneş doğmuş olur. Buna göre biliniz, bu ıraklık (ayrılık) başlangıcında biraz acı var. (İşler) sora yine iyi olacak.
- 58. BÖLÜM:** Oğlu annesine, babasına küsmüş. Ve (evden) uzaklaşmış. (Sonra) yine tedbirli düşünüp (eve geri) gelmiş. Annemin öğüdünü alayım, babamın sözlerini dinleyeyim, diyerek (geri) gelmiş, der. Buna göre biliniz, olumludur.
- 59. BÖLÜM:** (Bir) yılına basmış olanları (bir yaşındaki çocukları) yalnız bırakmayın. Ayına basmış (bir aylık bebek) olanları göz ardı etmeyin. İyisi (hayırlısı) olsun, der. Buna göre biliniz, olumludur.
- 60. BÖLÜM:** At denilenlerin (At'ların) Oral Dağları Kağanlığı vazifesini üstlendim. Başarılarımı İtiz (Kama Irmağının Subasar yöresinde) geliştirerek sürdürmekteyim. Beni Tanrı duydu ve (onun) makamındaki kişi bildi. Başarılı olduğum için güçlü oldum, der. Buna göre biliniz, olumludur.
- 61. BÖLÜM:** Hayata kuş şeklinde gelmiş olmadığı halde, canın öbür dünyaya geçmesi için uçmayı ümit ederek hüküm sürüyorlar, der. Buna göre biliniz, olumsuzdur.

- 62. BÖLÜM:** Yorgunluğu üzerinde (bir) haldeyim. Yayla dağıma çıkararak, yaylayarak yaşamaktayım. (Bu şekilde) ebediyim, der. Buna göre biliniz, olumludur.
- 63. BÖLÜM:** Kağanlık ordusu ava gitmiş. Av alanının içine olgun (bir) geyik girmiş. Kağan onu (geyiği) eliyle tutmuş. Ona tabi (olan) tüm sıradan ordu mensupları sevinçlerini ilan etmiş, der. Buna göre biliniz, olumludur.
- 64. BÖLÜM:** (Vücudum) gök mavisinde doğan kışım. (Gözle) görülür kayaya konmayı gözlemekteyim. Çalılık üzerine inerek yaylamaktayım, der. Buna göre biliniz, son derece olumludur.
- 65. BÖLÜM:** Semiz (besili) atın ağzı katı hale geldi. Sahibi (onu iyileştiremiyor), der. Buna göre biliniz, bu kötüdür.
- 66. BÖLÜM:** Şimdi sevgili oğullarım, şöyle biliniz; bu **Iraq Bitig**'in iyidir. Öyle ki, herkes kendi payına düşeni seçmekte serbesttir.
- 67. BÖLÜM:** Bars (Kaplan) yılının ikinci ayının on beşinde "**At-Oy Tarihi**" isimli (eseri) geçmiş yıllardaki zaman hatırlayıcımız (tarihçimiz) Aziz **Asınun Itaçıq** için yazdım.

IRAQ BİTİĞ KİTABINDAKİ BÖLÜMLER HAKKINDA YORUM ve TESPİTLERİMİZ

Iraq Bitig el yazmasında, At-Oy mensubu OQ'ların adı çok kez geçmekle beraber, ortak yönetim At-Bil federasyonu ve diğer boylardan da bahsedilmesi nedeniyle bu kitaba, (Kâzım Mirşan'ın da Iraq Bitig'in 67. bölümünde okuduğu şekilde) kadim bilgilerin anlatıldığı **At-Oy Tarihi** denebilir.

Iraq Bitig kitabının adındaki IRAQ (uzak) kelimesinin farklı anlamlarını kitaptaki konulara göre değerlendirdiğimizde;

- UZAK TARİH: Sadece olaylar anlatılmış. Tarih verilen herhangi bir konu geçmiyor.
- UZAK MESAFE (Coğrafya): **6 kez** geçmekte.
- UZAK ÂLEM (ÖBÜR DÜNYA): **6 kez** geçmekte... **14 kez** geçen dini inanç meseleleri de dâhil edilirse "Uzak Âlem" toplam **20 bölümde** konu edilmiştir.

Bu nedenle, kitabın içeriğine "**Dini ve Sosyal Kadim Bilgiler**" diyebiliriz... Bu içerik, el yazması kitabın sonunda yer alan, "*Şimdi sevgili oğullarım, söyle biliniz; bu **Iraq Bitig (Kadim Bilgiler)** iyidir. Öyle ki, herkes kendi payına düşeni seçmekte serbesttir.*" sözüne de uymaktadır.

İRAQ BİTİĞ EL YAZMASI SAYFALARININ SATIR BAŞLARINDA YER ALAN DAİRECİKLERİN (●) NEDEN KONULDUĞUNUN TESPİTİ

Iraq Bitig sayfalarındaki yazıların satır başlarında dairecik şeklinde (●) işaretler mevcuttur. Turgay Tüfekçioğlu, Özden İlateriş Bulca ve Veli Metin Türkoğlu'nun ortak çalışmaları sonucunda (renklendirme / sayısal değerler verme / kelime benzerlikleri gibi yöntemlerle çıkan değerlerin karşılaştırılması ile) bazı modellemeler denenmiş, işaretlerin üç bölüm halinde yer aldığı ve her bir bölümün farklı sayıda daireciklerden oluştuğu tespit edilmiştir. Daireciklerin içinin boş ya da dolu olmasının bir önemi olup olmadığı anlaşılamamakla beraber, **dairecik sayısının** önemli olduğu fark edilmiştir.

BİRİNCİ BÖLÜM	İKİNCİ BÖLÜM	ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
●●●●	●●●●	●●●●
4 tane Dairecik	4 tane Dairecik	4 tane Dairecik

●●●● = 1 1 1 1 = 1 1 >
 ●●●● = 2 4 2 = 2 4
 ●●●● = 3 3 1 = 3 3
 ●●●● = 4 2 2 = 4 2
 ●●●● = 5 1 1 = 5 1
 ●●●● = 6 1 1 = 6 1
 ●●●● = 7 1 1 = 7 1

BİRİNCİ BÖLÜM	İKİNCİ BÖLÜM	ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
●●	●●	●
2 tane	2 tane	2 tane

●● = 1 1 = 1 1
 ●● = 2 2 = 2 2
 ● = 3 3 = 3 3
 ● = 4 4 = 4 4
 ● = 5 5 = 5 5
 ● = 6 6 = 6 6
 ● = 7 7 = 7 7

能
 自
 覺
 悟
 之
 上
 帝
 會
 元
 能

Yapılan denemeler ve doğrulamalar sonrasında; bu daireciklerin (sayısı ile alakalı) dört şeyi temsil ettiği ve konu başlığında sadece temsillerden üçüne yer verildiği anlaşılmıştır.

Dairecik sayısı	Dairecik sayısının temsil ettiği (içerik) anlam
●	Öbür dünya
●●	Kişi / Vatandaş
●●●	Kağan / Lider / Yönetici ve-veya Millet / Ant (Yemin)
●●●●	Tanrı / Kozmos / Tanrı katı / Din ve-veya İnananlar

Iraq Bitig'i yazan kişinin bu yöntemle **FİHRİST benzeri bir tasnif sistemi** oluşturduğu anlaşılmaktadır. Bu sistem sayesinde sadece Tanrı ile ilgili bölümleri okumak isteyen kişinin 4 dairecikli (●●●●) bölümleri okuması yeterli olacaktır.

Kâzım Mirşan hocamızın “Skandinavya Yazıtları” kitabında, Iraq Bitig kitabındaki daireciklere açıklama getirebilecek bir konuya rastlamaktayız. Skandinavya Yazıtları kitabı sayfa 32'deki resimde kemik üzerindeki yazılardan birinde yer alan **dörtlü işaret** (aynı işaretin 4 kez tekrarı) Kâzım Mirşan tarafından, “**Ruhun kozmosta asılı kalacağı ev**” olarak yorumlanmıştır. Iraq Bitig'deki 4 dairecik de aynı anlamı ifade etmektedir.

Weser Irmağında bulunan öküz kemiği (İ.Ö. 2720)

Resim: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 32- Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

Iraq Bitig'i yazan kişi, FİHRİST benzeri tasnif sistemini bir öğretmen için tasarlamış olsa gerek...

Iraq Bitig'in Çince olarak yazılmış olan son bölümünde kitabın yazılış nedenini açıklayan yazar, "AT-OY TARİHİ isimli eseri tarihçimiz Asınun İtaçuç için yazdım." demektedir. Bu durumda kitabın okullarda okutulan bir tarih kitabı olma olasılığı ortaya çıkmaktadır. Iraq Bitig el yazmasının bulunduğu mağaranın kütüphane niteliğinde oluğu bu ihtimali güçlendirmektedir.

Ayrıca, Kâzım Mirşan'ın Kazakistan'daki **Tamgalısay** ve **Saymalıtaş**'ın OKUL ve KÜTÜPHANE niteliği taşıdığını iddia etmesi boşuna değildir.

TAMGALISAY; kayaların defter olarak kullanıldığı bir açık hava kütüphanesi gibidir. Türklerin 35.000 yıl öncesinden başlayarak 12.000 yıl öncesine kadar kayalara bıraktıkları izleri taşımaktadır. Yüzlerce kayada 3.000 tane kaya resmi bulunmaktadır. Yazının ilk oluşum aşamaları burada görölmektedir. Burası aynı zamanda inanç adına ilk resimlerin çizildiği yer olarak kabul edilmektedir.

SAYMALITAş; kayalara yazılmış bir tarih kitabı gibidir. 10.000 adet granit kaya üzerinde 100.000 adet resim tespit edilmiştir. Bunlar çok sayıda insanın katıldığı kolektif bir çalışmanın uzun yıllar devam ettirilmesi sonucu ortaya çıkan eserler olmalıdır.

IRAG BITİĞ KİTABI ve KÂZIM MİRŞAN'IN DİĞER ARAŞTIRMALARININ TARİH AÇISINDAN ÖNEMİ

Iraq Bitig kitabının içerdiği konular, erken Türk tarihinin neredeyse her noktasıyla ilintilidir. Asya, Avrupa ve Amerika'daki Türk yazıtlarıyla ilgili karşılaştırma ya da doğrulama gerekli olduğunda Iraq Bitig kitabı adeta bir başvuru kaynağıdır.

Dünyanın değişik yerlerinde bulunan Türklere ait yazıtlarla Iraq Bitig'deki bilgiler bütünleştirildiğinde ortaya net ve anlaşılır bir Ata (Kök) Türk Tarihi çıkmaktadır. Örneğin;

ÖRNEK 1

Iraq Bitig'de bahsi geçen **OQ halkının isminin geçtiği** yazıtlar ve bulunduğu ülkeler:

- **Norveç Stabu Yazıtı:** *OQ'ların kutlu Kralı'nın (Kağanı'nın) kozmik kral haline geçmesi.*

ÖK UWIS OQ ONIS ÖK OZIS

Resim: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 66- Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

• İsveç Glemming Bitigtası:

Glemming Bitigtası (İsveç)

1	(1) URUNUS ANT ONIS OQ ÖG.
2	(2) OQ ÖK UR OQ ÊLİT :
3	(3) UQUSUSU :
4	(4) OQ AT ÊTİNİS AT :
5	(5) UÇUS AT ÖGİS:
6	(6) ÊSİT OQUÑ: UQUSUT ÊT:
7	(7) ÊS AT OQ ÊT:
8	(8) ÊS OQ ÊSİNİS ÊT uq
9	(9) ÊSİS ÊTİNİS UR ÖK
10	(10) ÖKÜNİS :İT UQUNİS USU:
11	(11) UQUT UQUR :
12	(12) ATIQ: ÊSİNT UR ÊSİL :
13	(13) AQTİNİS ÖK:
14	(14) UQUQ ANT ONİS ÊL:
15	(15) OQ ANT UR UQUSU:
16	(16) OQ ÊSİT

- (1) Savaşma yemini kozmik oklar şerefidir,
- (2) bundan dolayı, OQ (Halkı) Kralı "vurulmuş OQ" olarak (mezarına) götürüldü.
- (3) Yani,
- (4) OQ (Halkı) AT'ı edilmiş olan AT.
- (5) uçmak suretiyle, "AT" şerefine kavuştu.
- (6) Bunu şu şekilde anlamalısn:

Resim: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 66- Türk Dünyası
Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

2. Satır: Bundan dolayı OQ halkı kralı "vurulmuş OQ"
olarak (mezarına) götürüldü.

4. Satır: OQ (halkı) AT'ı edilmiş At.

- Amerika Kensington Yazıtı:

2. $\Phi / \text{ABX} \gamma + \text{P} \text{H} \text{X} \text{R} \text{P} \text{R} \text{I} :$
3. $\Psi \text{H} \text{X} \text{I} \text{D} \text{H} \text{X} \text{H} \text{X} \text{Y} \text{I} :$
11. $\text{X} \text{B} \text{T} \text{I} \text{R} \text{:} \Psi \text{I} \text{R} \text{:} \text{H} \text{I} \text{B} \text{T} \text{E} \text{:} \text{D} \text{X} \text{E} \text{R} \text{I} \text{H} \text{E} :$
12. $\text{P} \text{R} \text{Y} \text{:} \text{H} \text{H} \text{:} \text{O} \text{X} \text{I} \text{R} \text{:} \text{I} \text{T} \text{R} \text{S} \text{:}$

Resim: Kâzım Mirşan – Türklerin Kaybolan Ataları – sayfa 156- MBB yayını – ISBN: 978-975-01736-1-5.

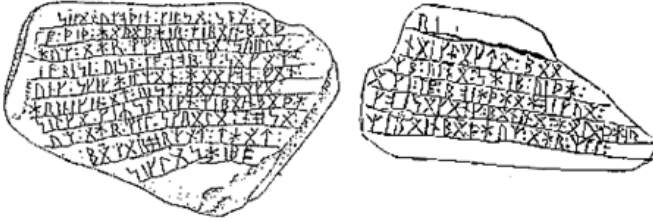
2.Satır: Bu bitigtaş ile hatırlanan kral mücadele edilen savaşın (savaş mücadelesinin) kralıdır. (Bu yazı ile) hâtıra edilen şey **OQ** stratejisine dayanan aklın başarısıdır.

3.Satır: Bu hâtıranın konusu **OQ**'lar, kralının açık zaferini izah eder.

11.Satır: **OQ**'ların mücadelesi sonucunda edilen “zafer anıtı” dolayısı ile Tanrı'ya saygı duruşu edilen **OQ** mücadelesi, Tanrı zaferidir.

12.Satır: Mezar başına (zafer mücadelesinde başarı elde edilir ise) **OQ** anıtı yazma kral (kağan) talimatıdır.

- **Amerika Spirit Pond Bitiğtaşı:**

Resim: Kâzım Mirşan – Türklerin Kaybolan Ataları – sayfa 152- MBB yayımı – ISBN: 978-975-01736-1-5.

13. Satır: *Kozmosu idrak hakkında Tanrı'yı yetkili gör; kozmostaki **Oq** zaferini Tanrı'dan bil.*

14. Satır: *Kozmik zafer tertibi strateji idraki ile temin olunur ve o, Tanrı'yı anarak erişilen yüce zaferdir. (14. Satır, Amerika'ya dini bir amaç/strateji için geldiklerini göstermektedir.)*

ÖRNEK 2

Iraq Bitig’de bahsi geçen **OQ halkının yönetim sistemi hakkında** bilgi içeren yazıtlar:

Iraq Bitig 8. bölümde “**OY**” (Seçim / Tercih kullanma/Halk egemenliği) konusunda geçen ifade: “*Altın başlıklı **oy sahibiyim**, Kılıç ile kesme alanında kendi düşüncemin dışında (diğer) fikirleri de aklıma ilave ederim. Buna göre biliniz, seçimdir bu.*”

Norveç – West Tanem Yazıtı’nda geçen egemenlikle ilgili ifade: “**Halkın egemenliği** memleketi”

ËL USUB UR ËL ALT

Resim: Kâzım Mirşan – Skandinavya yazıtları – Türk Dünyası
Araştırma Vakfı – İstanbul 2004 – sayfa 65.

Bu durumda; OQ’ların gittiği her yerde, **oy** (tercih) kullanılan ve **halk egemenliği** (demokrasi) ile yönetilen bir devlet sistemi oluşturdukları anlaşılmaktadır.

Kazakistan’da bulunan “Altın Elbiseli Savaşçı”nın yüzüğü, Oy belirtmede (Tercih onaylamada) kullanılan mühür vasfına uygundur.

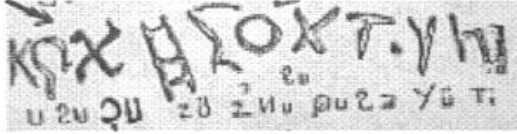

ÖRNEK 3

Iraq Bitig’de bahsi geçen **OQ halkının inanç şekli** ile diğer yazıtların karşılaştırılması:

IRAQ BİTİĞ 50. BÖLÜM: “Atılmış candan (özünden) çıkıp kurtulmuş çekirdek (tohum/ruh) düğümlenerek, **hız ile** götürülme **hadisesi**, erken yabancılaşma At denilen Oq-At’ta ki çöküş bilinci toplu olarak bulunarak hayat verendir. Buna göre biliniz, olumsuzdur.” şeklindedir. Benzer ifadeler Glozel ve diğer Avrupa yazıtlarında da geçmektedir.

FRANSA GLOZEL YAZITI

Onun **özünün** uçması suretiyle ruhunu **ani bir itişle** (**hız ile**) öbür dünyaya geçirme **hadisesi**.

İSVEÇ NORRA YAZITI

“Halkın Tanrı’ya andı”

NORVEÇ YAZITI

“Tanrı egemenliği”

Yazıt resimleri kaynak: Kâzım Mirşan – Skandinavya yazıtları – s.55.

NORVEÇ SUNDE YAZITI

“Tanrı’ya transfer edilen akıncıların”

NORVEÇ MOGEDAL YAZITI

Sahip olana (Tanrı’ya) ant içme.

NORVEÇ ARSTAD YAZITI

HIPIXFY
ZFRFIA
7-PIHFY

(1) ÖC-ÖK [veya, ÖCİK] EDİS ERİSİN

(2) ĒLİK UR ĒKİZ

(3) ÖC-ÖK [veya, ÖCİK] OQ-ĒS ARIP.

1. Satır: *Tanrı’nın ilk yarattığı hale erişme (Ruh haline geri dönme)*

2. Satır: *Tanrı kuantumu (Ruh) şeklinde uzaklaşan*

3. Satır: *kimseler için verilen hüküm gereğidir.*

Norveç Arstad Yazıtı, İslam inancındaki, insanların Kâlû-Belâ’dan (Ruhlar Âleminden) gelerek vücut bulup, ölünce ruhun vücuttan geri çıkması halinden bahsetmektedir.

Yazıt Resimleri: Kâzım Mirşan – Skandinavya yazıtları – Türk Dünyası Araştırma Vakfı – İstanbul 2004 – sayfa 56.-60.-43.

OO'LARIN DÜNYA ÜZERİNDE ULAŞTIĞI YERLER

1. OO halkı Başkenti. (Türkmenistan toprakları)
2. AT halkının yaşadığı yer. (Rusya - Ural Dağı bölgesi)
3. Taluy'da (Kore Denizi'nde) yaşama zaferi kazanılan bölge.
4. BÜ (Sarı Uygur) halkının yaşadığı yer. (Çin Uygur Özerk bölgesi)
5. Amerika'daki kısa cümleli (5-8 tamgalı) yazıtlar.
6. Amerika'daki uzun cümleli (12-16 satırlık) yazıtlar.
7. Baltık Denizi'ndeki Gotland Adası ve oradan İsveç, Norveç, İngiltere, Fransa ve Avrupa'nın diğer kesimlerine yayılma.
8. Anadolu yazıtları. (Türkiye)
9. Grönland yazıtı (İskandinavya üzerinden Grönland'a geçtikleri anlaşılmakta)

OĞ'LAR KİMLERDİR

Oğ'ların kim olduğuna dair bir fikir yürütmek için 24 Oğuz boyunun tamgalarının bulunduğu Prof. Dr. Tuncer Gülensoy'un hazırlamış olduğu tablodan faydalanabiliriz.

Tamga tablosunda daire içerisine alınmış olanlar dikkat çekicidir.

24 Türk Oğuz Boyu Tamgası					
Boyun adı	Tamga- Tarihli- Al-Selam	Reşid- din-Çi- nî-Şerîh	Kazgerli (1077)	İkinci- nâme	Elmî-Gözi-Bekeler Ham, Şecere-i Terâkime..
KAYI	IMI	IM	IMI	IMI	IM
BAYAT	↑	↑	↑	↑	↑
ALKA- EVLİ	U	U	U	U	U
KARA- EVCU	T	T	T	T	T
YAKIZ	X	X	X	X	X
DÖĞER	∧	∧	∧	∧	∧
DÖĞRA	X	X	X	X	X
YAPALI	T	T	T	T	T
AVŞAR	X	X	X	X	X
KIZIK	J	J	J	J	J
BİĞİLİ	Y	Y	Y	Y	Y
KARKIN	V	V	V	V	V
BAYINDUR	U	U	U	U	U
BİÇAYE	↑	↑	↑	↑	↑
SARINDIR	∧	∧	∧	∧	∧
ÇEBNİ	T	T	T	T	T
SALUR	∧	∧	∧	∧	∧
EYMÜR	∧	∧	∧	∧	∧
ALA- YANDU	T	T	T	T	T
ĞREGİR	∧	∧	∧	∧	∧
İĞDİR	∧	∧	∧	∧	∧
ĞÖĞÜZ	∧	∧	∧	∧	∧
YIVA	∧	∧	∧	∧	∧
KEMK	∧	∧	∧	∧	∧

Prof. Dr. Tuncer Gülensoy

Tabloda daire içinde gösterilen (Oğuz boyunun kollarından olan) ALKAEVLİ ve BAYAT boylarının değişik zamanlarda kullandıkları tespit edilen tamgaları, eski tarih yazarları tarafından kayda alınmıştır.

Bu tamgalar aşağıdaki tabloda verilmiştir. Hangi tamganın hangi tarihte kullanıldığı belli değildir. Bir ipucu vermesi açısından, tamgalar yazarların yaşadığı tarihlere göre sıralanmıştır. Ancak, yazarların yaşadığı tarih tamganın o dönemde kullanıldığı anlamına gelmez. Aynı boylar farklı coğrafyalarda farklı tamga kullanmış da olabilirler. Bu nedenle biz sadece tamgadaki şekillerden yola çıkarak yorum yapacağız.

<i>Eski Tamgaları kaydeden Yazar ve Eseri</i>	ALKAEVLİ boyunun değişik dönemlerde kullandıkları tamgalar	BAYAT boyunun değişik dönemlerde kullandıkları tamgalar
<i>Kaşgarlı Mahmud (1008-1105)</i> Divânü Lügâti't Türk		
<i>Reşidüddin Hemedani (1247-1318)</i> Câmi'ut Tevârih		
<i>Muhtelif Hünername (1584)</i>		
<i>Ebulgazi Bahadır Han (1603-1663)</i> Şecere-i Terakime		

Tabloda da görüldüğü gibi, Ebulgazi Bahadır Han'ın Şecere-i Terakime isimli eserinde yer alan Alkaevli ve Bayat boylarına ait tamgaların birleşimi **OQ** tamgasını oluşturmaktadır.

Bu boyların farklı dönemlerde kullandıkları diğer tamgaları incelersek, tamga şeklinin farklılaşmasına rağmen tamganın sembolize (temsil) ettiği değerlerin aynı kökene dayandığı görülmektedir.

<p>ALKAEVLİ BOYU</p> 		<p><i>Tamganın alt kısmındaki “O” ile “←” birleşimine benzeyen şekil tamganın “Q” şekline dönüşmeden önceki hali olabilir. Çünkü “←” tamgası OQ (OK) olarak okunmaktadır. “O” ile “←” birleşimi OQ (OK) halkını temsil ediyor olabilir.</i></p>
		<p><i>(Sayfa 33'te) IRAQ BİTİG konusunda bahsi geçen dairecikler bu tamgada da karşımıza çıkmaktadır. Tamgadaki 7 dairecikten 4 tanesinin Tanrı'yı temsil ettiği (temsil/adet formülü uygulandığında) net olarak anlaşılmaktadır.</i></p>
		<p><i>“Q” tamgasının ikiye ayrılmış şekline benzemektedir.</i></p>

<p>BAYAT BOYU</p> <p>Q</p>		<p>Ok (↑); Tanrı'ya ok gibi fırlatarak hızla gitmek (Ozmak) anlamına gelmektedir.</p> <p>Bu olayın anlatıldığı yazıtlardan birisi de Glozel Yazıtı'dır.</p> <p>Glozel Yazıtı'ndaki ifade; <i>"Onun özünün uçması suretiyle ruhunu ani bir itişle (hız ile) öbür dünyaya geçirme hadisesi." şeklindedir.</i></p>
		<p>Tamganın üst kıvrımındaki "Q" şekli belirgin bir şekilde görülmektedir.</p>

"↑" OK (OQ) şekli, başka boyların tamgasında da yer almaktadır. Prof. Dr. Tuncer Gülensoy'un tablosunda da görüldüğü gibi; Biçene, Salur ve Kınık boyları değişik OK tamgaları kullanmışlardır.

Bütün veriler OQ isminin zamanla OQ-UZ (OĞUZ) ismine dönüştüğü yönünde sonuçlanmaktadır.

"↑" OK (OQ) şeklindeki tamganın başka boyların tamgasında da yer alması, OQ isminin sadece Alkaevli (O) ile Bayat (Q) boylarının birleşiminden oluşarak "OQ" şeklini alan bir üst boy adı değil, OĞUZ boylarının hepsini temsil eden bir tamga olma olasılığı daha yüksektir.

Türkolog Özden İteriş Bulca'nın tespitine göre; OQUZ (OĞUZ) isminde geçen "OQ" bir topluluğun adıdır. UZ ise (ikiz, beşiz, onuz kelimelerinde olduğu gibi) çoğul ekidir. Bu nedenle OQUZ ismi de OQ-LAR anlamını taşımaktadır. Bu durumda günümüz Türkçesine göre OĞUZLAR dediğimizde, iki defa "lar" eki kullanarak OĞ-LAR-LAR demiş oluyoruz.

OQ kökünden türetilen OQUZ (OĞUZ) isminde olduğu gibi; bu kök OQ-UL (OKUL) sözcüğünde de görülmektedir.

Türkolog Bulca, OQUL kelimesi hakkındaki tespitini şöyle anlatıyor: *OQUL sözcüğünü morfolojik olarak incelediğimizde OQ: millet, UL: yaşadığı yer anlamlarını vermektedir. Bu tespiti şu örnekle güçlendirmek istiyorum. AV-UL sözcüğü Kıpçak Türkçesinde "köy" anlamını vermektedir. Günümüz Türkçesinde, Kıpçakların yaşadığı Artvin, Ardahan, Erzurum'un bir bölümü ve Ahıska Türkleri arasında hala kullanılmakta olan bir sözcüktür. Devamında gelen OQ-U-MAK fiili ise yine OQ milleti ve tarihi ile ilişkilidir. OQ-U-MAK fiilinin anlamı ise OQLARIN YAZDIKLARINI ANLAMAK/İDRAK ETMEK demektir. Konuyu Dil Bilim'sel olarak açmak gerekirse; "OQ" millet adı, "U" isimden fiil yapan ek (ayrıca eski Türkçede "u" filli vardır. Anlamı ise "düşünmek/anlamak"tır). "MAK" iş, oluş bildiren fiildir.*

OQUMAK fiilinin Orhun Yazıtları için kullanıldığını düşünmekle beraber buranın ve Saymalı Taş, Tamgalı

Say gibi yerlerin ise OQUL (OKUL) olduğunu ve yazının öğretildiği yerler olduğunu düşünüyorum...

OQ ismi, birçok isimle birleştirilip farklı anlamlar ve şekiller olsa da köken olarak “Tek Tanrı” inancını temsil etmektedir.

OQ inancının dünyaya yayılması (Tebliği), bu inancı korumak için gerekirse savaşılması, yeni nesillere öğretilmesi, unutulmaması için kayıtlara geçirilmesi (yazılması), okutulması ve devamlılığının sağlanması için öğretmenlerin yetiştirilmesi... Bu amaçların toplamına OQ İDEALİ diyebiliriz. Bu kavramların hepsi iki harfle, “OQ” tamgası ile temsil edilmektedir.

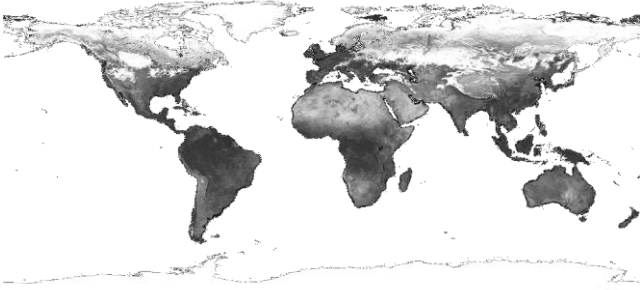
Örneklemlerden de anlaşıldığı gibi, OQ ismi kök olarak, OQ inancına sahip OQ halkını temsil etmekle beraber, birçok ismin de bu kökten türetildiğini ortaya koymaktadır.

Oq’ların kim olduklarını henüz tam olarak çözemsek de OQ isminin inançla ilintili olduğunu ve bu inanca sahip insanların dünyadaki amaçlarını biliyoruz. Bu bilgileri diğer bulgularla bütünleştirdiğimizde ise karşımıza destansı bir serüven çıkıyor.

Bu bilgiler ışığında, Türkistan’daki ana yurdundan başlayarak dünyanın dört bir yanına uzanan Türklerin destansı yolculuğuna başlayabiliriz...

SON BUZUL ÇAĞI
ve
TÜRKLERİN ANA YURDU

Bilimsel verilere göre; Endonezya'da günümüzden 75.000 yıl önce Sumatra Adası'ndaki Toba Krater Gölü'nün bulunduğu yerin kilometrelerce yarılması ile oluşan devasa volkan patlaması sonucunda son buzul çağı başlamıştır. Bin yıl süren kar yağışlarının sonucunda buzullar oluşmuş ve deniz seviyeleri 300 metre kadar düşmüştür. Kuzey Kutbu'ndaki buzullar Asya'da Kazan şehrine, Avrupa'da Berlin'e, Kuzey Amerika'da Virginia'ya kadar ulaşmıştır.

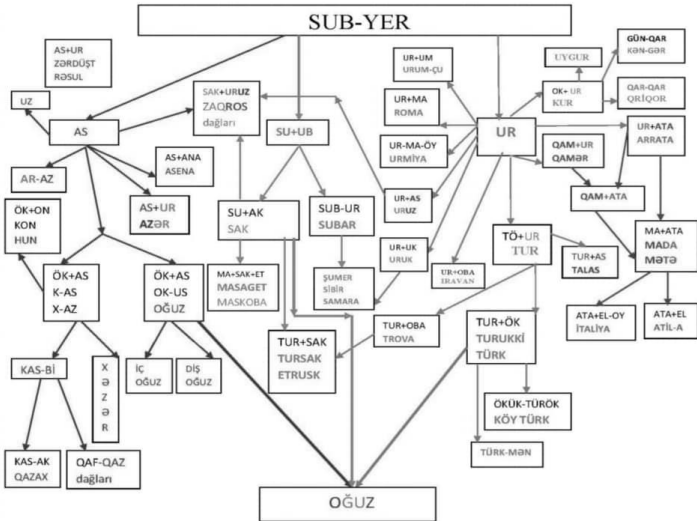
Binlerce yıl sonra küresel ısınmanın başlamasıyla birlikte Asya'da günümüzden 12.000 yıl, Avrupa'da 10.000 yıl, Kuzey Amerika'da 8.000 yıl önce buzullar erimeye başlamış, eriyen buzullar deniz seviyelerini 300 metre kadar yükseltmiştir. Eski seviyesine dönen denizler haricinde, eriyen buzulların suları Asya kıtası içlerinde nehirler ve nehirlerle birbirine bağlı "tatlı su denizleri" oluşturmuştur.

Avrasya'da oluşan tatlı su denizlerini gösteren ilk bilimsel harita, Rus arkeologların Kazan şehrinde bulunduğu antik gemi bağlama halkaları kalıntılarına ait bulgulardan faydalanılarak Kâzım Mirşan tarafından çizilmiştir.

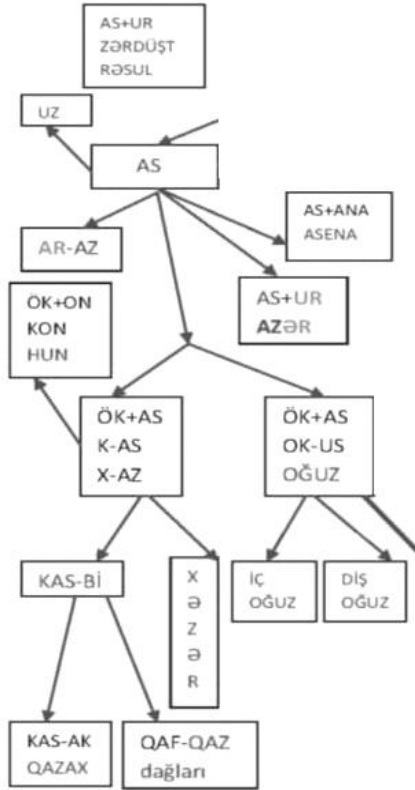
Genetik araştırma verilerinin toplumların genetik yapısı arasında akrabalık olduğunu göstermesi, insanların ilk dönemlerde küçük topluluklar (boylar) halinde yaşadığını, sonrasında ise bağımsız devletler, federasyonlar ve büyük imparatorluklar şeklinde büyüdüğünü göstermektedir.

Reşad Tahiroğlu, Türk topluluklarının birleşim sürecini ve birleşmeler sonucunda oluşturdukları devletleşme aşamalarını gösteren bir tablo oluşturmuştur. İlk birleşik toplulukların oluşumunu gösteren tablosu aşağıda verilmiştir.

1 ÖK-OK-AK-ON 2MAQ-MA-QAM-MƏN 3ATA 4EL 5TÖ

Reşad Tahiroğlu'nun oluşturduğu ilk birleşimleri gösteren tablo

Reşad Tahiroğlu'nun oluşturduğu
ilk birleşimleri gösteren tablodan bir kesit

Reşad Tahiroğlu'nun araştırmalarından çıkardığı sonuçlara göre; Ön (Ata) Türklere ait ilk boylar (Soylar) AS, SU ve UR adlı üç boydan türemiştir. Bu üç boydaki isim gelişimi, boyların dini inançları doğrultusunda oluşmuştur.

ÖK (Yaratan Tanrı) inancından uzaklaşan soydaşlarından farklı olduklarını belirtmek için soy (boy) adlarının önüne “ÖK” sözünü ilave etmişler ve bu değişim ÖK+ÜK=ÖKÜK TÜRÜK (imanlı tür/millet) şekline dönüşünceye kadar devam etmiştir.

Iraq Bitig el yazmasınının 2. ve 44. bölümünde yer alan yazı metni, Reşad Tahiroğlu'nun tespitlerinde geçen, Türk boyları arasında dini inançlardan dolayı yaşanan ayrışma ya da birleşme eğilimlerini doğrulamaktadır.

IRAQ BİTİĞ 2. Bölüm: *(Canları) alan isimli Tanrırım. O yeri (Ala-Tav Dağları'nı) geçerek, (bu dünyada atımızı) sürmeye devam eder isek, (ölüyü) ateşe atarak Tanrısına ulaşacağına inanan kişiöğullarının (yönettiği) Oq egemenliği denilen kişi(lere) ulaşırız. **Oq ırkı insanları, diğer inançsız Oq ırkına demiş ki:** “Kut vermesi için içgüdü dinine inanın.” Ancak bu kadar biliniz, olumludur.*

IRAQ BİTİĞ 44. Bölüm: *At (Bil) mensubu Oq yönetimi, Tanrı tarafından gönderilen tavşanın eti koparılıp alınmış ve At-Bil mensuplarının Oq yöneticisi (uç beyi) olarak egemen liderlik kazanmış. Yanaşılarak **ortak yönetim At-Bil(i) kurmuş olan At-Bil mensubu Oq yönetimi**, temsilci (uç beyi) devleti halinde büyümesi daim olmuş.*

TÜRÜK (TÜRK); başta dil yapısı olmak üzere, kültür ve uygarlık alanlarında ortak değerler simgeleyen, yani töresi olan bir ulusa verilen addır. TÜRÜK, türlü Türk boylarının ortak adı olmakla birlikte, Orhun (Urqun) Yazıtları'nda **𐰃𐰆𐰏𐰏** şeklinde runik alfabeye yazılarak kullanılmıştır.

TÜRÜK adının etimolojisinin Tür-Ök şeklinde yorumlanabileceğini belirten Kâzım Mirşan, bu sözcüğün “Rab Türü” veya “Rabbani Türler” anlamına geldiğini tahlil etmiştir.³

Kazım Mirşan'a göre; Türkler bu sözcükle kendilerini Tanrı'nın yarattığını ve Tanrı'dan geldiklerini ifade etmektedir. Bu nedenle Tür-Ök (Tür-Ük) sözcüğü “Rabbani tür” anlamına gelmektedir.

Tür-Ök kelimesindeki ÖK sözcüğü “Sahip/Yaradan” anlamına gelmektedir. ÖK sözcüğünden türemiş olan “Ök-süz” (Annesi olmayan/Sahipsiz/Yaradansız) ve “Ök-keş” (Sahibine/Yaradanına bağımlı) kelimesi bugün Türkiye Türkçesinde de kullanılmaktadır.

Sonuç olarak; Türük (Türk) sözcüğünün etnik (ırk) temelli değil, inanç temelli olduğu anlaşılmaktadır.

Türk soylarının gelişimi, Reşad Tahiroğlu'nun araştırmalarında bahsettiği gelişim sürecine benzer bir şekilde devam etmiş ve sonraki dönemlerde Türkler ilk boylarını kurmaya başlamış, ardından devletler oluşturmaya başlayarak imparatorluğa doğru giden sürecin önünü açmıştır.

Beylik ve devlet isimlerinin geçirdikleri tarihi süreç ise, Erol Karabulut'un "Urqun (Orhun) Yazıtları - Yeniden" adlı kitabında yer alan aşağıdaki örneğe benzer şekilde gelişmiştir.

OT-OZ	İ.Ö 25.000'ler
ON-OQ	İ.Ö 20.000 - 15.000
ON UYUL	İ.Ö 10.000 - 700
BİR OY BİL	İ.Ö 8500 - 1517
OQ-OZ (İlk Oğuzlar)	İ.Ö 7000'ler
OZ (Uzlar)	İ.Ö 6000 - 5000
ON (Hun)	İ.Ö 5000'ler
AT OY BİL	İ.Ö 1517 - 879
TÜRÜK BİL	İ.Ö 879 - İ.S 580
TÜRK	İ.S 580

Erol Karabulut, “Urqun (Orhun) Yazıtları – Yeniden” adlı kitabında; eski Türk yazıtlarının nasıl okunabileceği hakkında yol göstermiş ve Orhun Yazıtları’nı üç ayrı sütunda, üç farklı okuma (1/Vilhelm Thomsen – 2/Günümüz

Akademisyenleri – 3/Kazım Mirşan) şeklinde karşılaştırmalı olarak sunmuştur.

Oluşan ilk devletlerin ardından kurulmaya başlanan federasyonlar hakkındaki bilgileri (henüz başka kaynak olmadığı için) İraq Bitig el yazmasında bulabilmekteyiz...

İraq Bitig el yazmasının 16. ve 17. bölümlerinde yer alan yazı metninde, federasyon oluşumu anlatılmaktadır.

İRAQ BİTİG 16. Bölüm: *Tanrı hâkimiyetine atılma, ismi verilmiş olan yerin **Türük Bil'in kuruluşu** dolayısı ile küskünlük tahakkuk etmiş bulunan yerinde, egemenlik kurulmak üzere kazanılmış devletin kurulduğu yılda, Oq uygulaması söz konusu olması dolayısı ile değinmiş bulunduğum, Oq'lar üzerinde Uma (Tanrı) namı hüküm sürmüştür, der. Buna göre biliniz, uyumludur o.*

IRAQ BİTİĞ 17. Bölüm: *Kendi halkımızın devletinin bulunduğu yerde, fetih başarısını mümkün kılmış olan Tanrı gücü (etrafında) hâkimiyet vasıtası ile toplanarak Tanrı buyruğu ile savaşarak elde edilen başkentte **ortak yönetim** teşkil etmek üzere (ortak yönetime) katılmalarını sağlayarak hâkimiyetim (altına) aldım. Hayattan ayrılıp, öldüğümde Tanrı'ya ulaşmış olduğumu hatırlasınlar. Buna göre biliniz, olumludur.*

Iraq Bitig el yazmasının 44. bölümünde yer alan yazı metninde, “Uç Beyliği” sisteminin oluştuğu anlaşılmaktadır.

IRAQ BİTİĞ 44. Bölüm: *At (Bil) mensubu Oq yönetimi, Tanrı tarafından gönderilen tavşanın eti koparılıp alınmış ve At-Bil mensuplarının Oq yöneticisi (uç beyi) olarak egemen liderlik kazanmış. Yanaşılarak ortak yönetim At-Bil(i) kurmuş olan At-Bil mensubu **Oq yönetimi, temsilci (uç beyi)** devleti halinde büyümesi daim olmuş ve tavşan derisi sayesinde, öncelik ile yücelmeye koşarak varmış, der. Buna göre biliniz, yavuz o.*

Iraq Bitig el yazmasının 5. ve 11. bölümünde yer alan yazı metninde, Kağanlık sisteminin babadan oğula geçmesinin kararlaştırıldığı anlaşılmaktadır.

IRAQ BİTİĞ 5. Bölüm: *Beyi, (Tanrısına) eriştirecek olan zeka, bedeninden ayrılarak (Tanrısına) varmış. (Böylece) o topluluğunu devam ettirebilmiş. Şöyle ki; Devletin yetkili hâkimiyetini kendi soyundan muzaffer olan bir kişiye (ölenin oğluna) başkanlık verilmiş. Ölenin şerefi ile Tanrı'dan kazanılmış yetkiyle milleti, Kağanı gömmek/defnetmek için yapılan oylama merasimi(ne) binlerce (kişi) gelmiş olduğu için onun öbür dünyaya geçmesi için ateşe atılmış. Kağanın ruhu (gökyüzüne) çekilmiştir. Kağanın ruhunun sonsuzluğa ermesi, son derece olumlu bir hadisedir.*

IRAQ BİTİĞ 11. Bölüm: *Kağanın milletine tâbi isimli olarak yönetilen inançlı halk, ortak yönetim diye söz edilen (yönetim) kağandan kağana geçerek gelmektedir. Buna göre biliniz, son derece olumludur.*

Iraq Bitig el yazmasınının 8. bölümünde yer alan yazı metninde, alınan kararların oy (seçim) yoluyla alındığı anlaşılmaktadır.

IRAQ BİTİĞ 8. Bölüm: *Altın başlıklı oy sahibiyim, savaşta yetkisini sonuna kadar kullanan askerim. Kılıç ile kesme alanında kendi düşüncemin dışında (diğer) fikirleri de aklıma ilave ederim. Buna göre biliniz, seçimdir bu.*

Iraq Bitig'de geçen konulardan anladığımız kadarıyla, Oq'ların, **OY (SEÇİM)** kullanılan ve "Halk egemenliği" (**DEMOKRASİ**) ile yönetilen bir devlet sistemi oluşturdukları anlaşılmaktadır.

Yukarıdaki örnek bölümler ve diğer yazıtlar değerlendirilerek bir bütün oluşturulduğunda; İslam inancına yakın bir inanca sahip, “Nizamı Âlem” ülküsü olan ve bu ülküsü doğrultusunda dünyanın her yerine giden bir milletten bahsedildiği anlaşılmaktadır.

Ata (Kök) Türk devletleri imparatorluklara dönüşmeden önce, Oq halkının (belki buldukları coğrafyadaki iklim değişiklikleri nedeniyle, belki de Oq inancını yaymak için) dünyanın her tarafına yolculuklar yapmaya başladığını görmekteyiz. Yapılan bu yolculuklardan Türklerin “göçebe” değil, “göçmen” oldukları anlaşılmaktadır.

Günümüz tarih bilgilerine göre; Avrupa'ya giden ilk Türkler Hunlardır. Oysa kitabımızın başında da belirttiğimiz gibi Avrupa'da bulunan Türklerin eski dönemine ait yazıtlar, Türklerin 14.000 yıl önce de Avrupa'ya gitmiş olduklarını kanıtlamaktadır.

Fransa, İngiltere, Grönland, İspanya, Sırbistan, İtalya ve daha birçok Avrupa bölgesinde İ.Ö 14.000 ile İ.Ö 3500 yılları arasında yazılmış çok sayıda Türk yazıtı vardır.

Kâzım Mirşan tarafından okunarak alfabeleri çıkarılan bu yazıtların listesi, "Türklerin Kaybolan Ataları" adlı kitabın 15. - 17. ve 147. - 151. sayfaları arasında (ait oldukları tarih sırasına göre) detaylı olarak verilmiştir.

Ata Türklerin yazıtlarının bulunduğu yerler sadece Avrupa ile sınırlı değildir. Oq halkının ve inanç sisteminin izleri Amerika'daki yazıtlarda da görülmektedir.

- **ABD'nin Oklahoma eyaletinde bulunmuş olan Heavener Taşı yazıtı:** *Götürülen (ölen) kral (öbür dünyaya) akmiş bulunuyor, (Tanrı'ya) erişebilmek üzere.*

- **ABD'nin Oklahoma eyaletinde bulunmuş olan Poteau Taşı yazısı:** *İşbu götürülüş krala mahsus-tur, akılda tutmak üzere.*
- **ABD'nin Kansas eyaletinde bulunmuş olan Shawnee Taşı yazısı:** *Yüce akın halkı.*
- **ABD'nin Minnesota eyaletinde bulunmuş olan Kensington Runestone Yazıtı:** (2. ve 10. Satır): *Bu bitigtaş ile hatırlanan kral mücadele edilen sa-vaşın (savaş mücadelesinin) kralıdır. Bu yazı ile hatıra edilen şey **Oq** stratejisine dayanan aklın başarısıdır. **Oq**'ların mücadelesi sonucunda edilen "zafer andı" dolayısı ile, Tanrı'ya saygı duruşu edi-len **Oq** mücadelesi, Tanrı zaferidir.*
- **ABD'nin Maine eyaletinde bulunmuş olan 3 numaralı Spirit Pond Yazıtı:** (13. ve 14. Satır): *Kozmosu idrak hakkında Tanrı'yı yetkili gör; koz-mostaki **Oq** zaferini Tanrı'dan bil. Kozmik zafer tertibi strateji idraki ile temin olunur ve o, Tanrı'yı anarak erişilen yüce zaferdir.*

Amerika'da bulunan Türklere ait yazıtlarda, Amerika'nın orta kesiminde yer alan Oklahoma ve Kansas eyaletlerindeki taş üzerine yazılmış yazıların kısa oluşu, Türklerin bu bölgede uzun süre kalmadıklarını, yolculuk sırasında ölen kralının

(kağanının) anısını yaşatmak için yazdıktan sonra yola devam ettiklerini göstermektedir. Daha sonra yazdıkları uzun yazıtların birinin ABD'nin doğu sahilinde (Maine eyaletinde), diğerinin ise kuzey sınırında (Minnesota eyaletinde) bulunması, kağanları Oklahoma'da öldükten sonra Oq'ların Kansas'a kadar gittikleri ve buradan iki kola ayrılarak farklı yönlere doğru yola devam ettikleri hissini uyandırmaktadır.

Kazakistan'da bulunan "Altın Elbiseli Savaşçı"nın yüzüğündeki figür ile Amerikan yerlisi Kızılderililerin tüylü başlıkları arasındaki benzerliğin yorumunu size bırakıyoruz.

Altın Elbiseli Savaşçı'nın yüzüğündeki figür ve Kızılderili kişisi

Kuzey ve Güney Amerika kıtalarının birleşim bölgesinde yaşayan Maya insanları ile Kızılderililerin ten ve sima benzerlikleri, onların da Kızılderililerle aynı atalardan geldiğini kanıtlar niteliktedir. Birçok kaynakta Maya uygarlığının, Kızılderili ve Maya halkları tarafından kurulan bir medeniyet olduğu belirtilmektedir.

Reşad Tahiroğlu'nun tespitlerinden yola çıkarak; Türklerin, ÖK (Tanrı) inancından uzaklaşan soydaşlarından farklı olduklarını belirtmek için soy (boy) adlarını değiştirdiklerini ve başka inançlara yönelen soydaşlarını dışladıklarını göz önüne alarak

bir değerlendirme yapacak olursak, Amerika'da da benzer bir ayrışmanın yaşandığı ihtimali ortaya çıkmaktadır. Türklerdeki bu tip ayrışmaları dünyanın her yerinde görmek mümkündür. Barbarlaşan, ganimetleri halkla paylaşmayan ve farklı inançlara kayan halkların ana vatandan (Moğol, Çin, Japon, Kore, Hindistan gibi...) dışa doğru itildiği, Avrupa'ya gidenlerin ise (belki de nüfus azalması nedeniyle) asimile olduğu gözlenmektedir. Amerika yerlilerinin inancı hakkında araştırmaların yetersizliği nedeniyle net bir tahmin yürütemiyoruz. Ancak Kızılderililerin "Şaman" geleneğini devam ettirdikleri kesin olarak bilinmektedir.

OO HALKINA PEYGAMBER GELMİŞ MİDİR?

Van'da bulunan silindirik bir taş üzerindeki OO halkına ait yazıtta, bir peygamberden ve bu peygamberin öldüğünden bahsedilmektedir.

ithaf edilen yazıt.

АААА)О	Ongu –utus Ögis
ААА	Oq at ögis
О+О)О	Ongu-on oqun
(m+JAJAJ	Ata Oq Us Eşis
))J)O)O)O)	Işı Öz – içiş Bolu
УУУУм X X X	Ub-oz aşa ekinç.
УУУУА	Eşi Ögis aşınç

Mirşan tarafından okunmuş olan bu yazıtta, "OO halkları arasında halkını kalkandıran. onu uygar yapan **ermiş**(ya da peygamber) in Tanrıya aşması" nedeniyle ona

Resim Kaynağı: Kazım Mirşan – Bolbollar - Yıl 1991 - sayfa 16

אהאא>>○
 אהא
 אהא>>○
 (מתפלאא
 אהא)Ⓢ-ה
 אהא אהא
 אהא

OÑU-UTUS ÖGİS
 OQ AT ÖGİS,
 OÑU-OÑ OQUN,
 AT-ATA OQ UŞ ĖSİS.
 İŞİ ÖZ-İÇİŞ BOLU
 UB-OZ BU AŞA ĖKİNÇ,
 ĖSİ ÖGİS AŞINÇ.

"Medeniyetlerin [OÑU] tekvinini temin eden [UTUS] peygamber [ÖGİS] OQ'ların içinden çıkmış olan [OQ AT] bir peygamberdir [ÖGİS] ve OQ'ların [OQUN] medeni olmalarını [OÑU] sağlamış olan o [OÑ] OQ Majestesi [OQ UŞ] AT-ATA olarak anılmaktadır [ĖSİS].

Siper-i [İŞİ] cennette [ÖZ-İÇİŞ] olabilme [BOLU] Allaha [UB-OZ BU] aşma [AŞA] demektir [ĖKİNÇ] ve, işte, peygamberin [ÖGİS] canı [ĖSİ] oraya aşmış bulunuyor [AŞINÇ] ".

Resim Kaynağı: Kazım Mirşan - Yıl 1991 - Bolbollar sayfa 17

Kâzım Mirşan'ın okuduğu, Van'ın/Tirşin/Çilgiri köyünde bulunan 45 cm çapındaki bir silindirik taş üzerinde; *"Medeniyetlerin tekvinini temin eden peygamber, OQ'ların içinden çıkmış olan bir peygamberdir ve OQ'lqrın medeni olmalarını sağlamış olan o OQ majestesi, AT-ATA olarak anılmaktadır.*

Siperi cennete olabilme, Allah'a aşma demektir ve işte peygamberin canı oraya (Cennete) aşmış (ölmüş) bulunuyor." yazmaktadır.

Kur'an-ı Kerim'de (İbrahim Suresi 4. ayette); *"Onlara iyice açıklasın diye her peygamberi kendi kavminin diliyle gönderdik. Sonra da Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Çünkü o güç ve hikmet sahibidir."* denmektedir.

Din İşleri Yüksek Kurulu'nun açıklamalarına göre; Sadece 25 peygamberin ismi Kur'an-ı Kerim'de zikredilmiştir. Hadislerde, peygamberlerin sayısının 124.000 olduğunun haber verilmesinden (Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, V, 266) hareketle insan topluluklarının bulunduğu her bölgeye Allah'ın peygamber gönderdiği, kendilerine peygamber gelmemiş hiçbir topluluk bulunmadığı açıkça beyan edilmiştir.

Türklerin (OQ halkının) içinden bir peygamber çıkmış ise bu hangi peygamber olabilir? Ulaşabildiğimiz verilere göre; İdris, Zülkarneyn ve Davut Peygamber, Türk tarihiyle ilişkilendirebileceğimiz peygamberlerdir. Bahsi geçen üç peygamber hakkındaki genel bilgileri inceledikten sonra çıkarabildiğimiz sonuçlara göre:

DAVUT PEYGAMBER ile Kafkas-Nart destanında anlatılan demirci Debet arasındaki en büyük benzerlik ikisinin de demiri eliyle hamur gibi yoğurabilmesi ve gök taşından silah yapmasıdır. Bunun dışında Türk tarihi ile ilişkilendirebileceğimiz bir konu bulabilmiş değiliz.

ZÜLKARNEYN isminin "çift boynuz sahibi" anlamına gelmesi ile Oğuz Han'ın çift boynuzlu başlık takması aynı kişi olduklarını iddia edebilmek için yeterli bir delil değildir. Ancak; Kur'an-ı Kerim'deki Zülkarneyn'le ilgili ayet ile Orhun Yazıtları'nda geçen konuların ciddi oranda tutarlılık göstermesi ve birçok yönüyle neredeyse aynılık içermesi göz ardı edilmemelidir.

İDRİS PEYGAMBER'in Türk tarihiyle ilintisi ise diğerlerine göre daha fazladır.

- *İdris peygamberin kumaşı bulduğu ve ilk kez onun döneminde insanların hayvan derileri giymekten kurtuldukları söylenir.*

Türklerin çok eski dönemlerden beri pantolon-cekete ve benzeri kıyafetler giydikleri Urumçi, Turfan, Esik ve Pazırık kurganlarından çıkan buluntulardan anlaşılmaktadır.

- *İdris peygamberin ilk yazıyı yazdığı ve yazı yazmayı geliştirdiği söylenir.*

Kâzım Mirşan'ın okuduğu İskandinavya, İspanya, Portekiz, İtalya-Etrüsk, Çin, Sümer, Mısır, Yemen, Anadolu, Asya ve Amerika yazıtlarından elde ettiği çıkarımlara göre; bütün uygarlıkların yazılarının kökeni Prototürkçeye dayanmaktadır. Bulunabilmiş en eski yazıtların Türklere ait olması, yazı yazmaya başlayan ilk halkın Türkler olduğunu göstermektedir. Bütün yazıtların (alfabelerin) kökeninin Prototürkçeye dayanması, insanlık tarihinde ilk yazıyı yazan ve yazıyı geliştiren İdris peygamberin Türklerle ilintili olma ihtimalini güçlendirmektedir.

Hız. İdris, Hız. Âdem'in oğlu Şit'in torunudur. Hız. İdris'e 30 suhuf (sayfa) inmiştir.

Yapmış olduğumuz incelemelerden anlaşılan odur ki; inanç, dil, yazı ve kültür aynı kökten gelmektedir...

Hz. Âdem'den başlayan bu kökün bir kolu olan OQ halkının inanç sistemini, dünya üzerinde bıraktığı izleri ve dünyaya yayılışlarını bütünsel olarak incelemiş olduk... **Şimdi de Türklerin iz bıraktığı her bir kıtayı ayrı bölümler halinde inceleyelim.**

AVRUPA

Avrupa'da tespit edilebilmiş en eski Türk yazıtları Baltık Denizi'nde yer alan Gotland Adası'ndadır. Türklerin ilk olarak bu adaya geldiği ve buradan Avrupa'ya yayıldıkları tahmin edilmektedir. Avrupa'daki Türk yazıtlarında çeşitli Türk halklarına ait isimler yer almaktadır. OQ (OK) ve ON (HUN) isimleri sıkça rastlanan isimlerdir.

İsveç'teki Glemming, Aryd ve Lösen III Yazıtları:

Glemming Bitigtaşı (İsveç)

	1 (1) URUNUS ANT ONIS OQ ÖG.
	2 (2) OQ ÖK UR OQ ÊLÏT :
	3 (3) UQUSUSU :
	4 (4) OQ AT ÊTINIS AT :
	5 (5) UÇUS AT ÖGİS:
	6 (6) ÊSİT OQUÑ: UQUSUT ÊT:
	7 (7) ÊS AT OQ ÊT:
	8 (8) ÊS OQ ÊSİNİS ÊT uq
	9 (9) ÊSİS ÊTİNİS UR ÖK
	10 (10) ÖKÜNİS :İT UQUNİS USU:
	11 (11) UQUT UQUR :
	12 (12) ATİQ: ÊSİNT UR ÊSİL :
	13 (13) AQTİNİS ÖK:
	14 (14) UQUQ ANT ONİS ÊL:
	15 (15) OQ ANT UR UQUSU:
	16 (16) OQ ÊSİT

- (1) Savaşma yemini kozmik oklar şerefidir.
 (2) bundan dolayı, OQ (Halkı) Kralı "vurulmuş OQ" olarak (mezarına) götürüldü.
 (3) Yani,
 (4) OQ (Halkı) AT'ı edilmiş olan AT,
 (5) uçmak suretiyle, "AT" şerefine kavuştu.
 (6) Bunu şu şekilde anlamalısın:

Resim: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – 2004 - sayfa 59

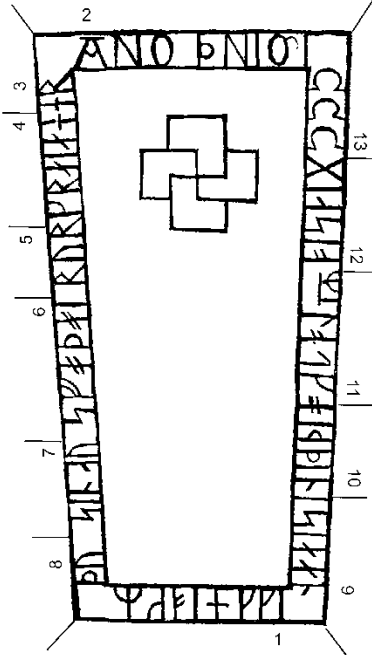
Åryd Bitigtaşı (Blekinge)

- 1 (1) ÖCİP ÖKİP ETİNİSİN
- 2 (2) OQ ÊL
- 3 (3) UR ÖK
- 4 (4) OYİNİS ÖG.

- (1) Tanrı yönetiminde kral olmak üzere,
- (2) OQ Halkınca
- (3) kararlaştırılmış kral olan
- (4) Haşmetmeab.

Lösen III Bitigtaşı (Blekinge, İsveç)

- (1) ÊSÛU OQ ÊSİB UÇUC.
- (2) ATİNİN ANTİNİSİN
- (3) UR OQ
- (4) OQ UQÛSUQ UR-Û (yani, URİW).
- (5) URİNİS UR
- (6) ÊSİB AÑİB ÖGİT
- (7) ONİSİN İÇİSİT.
- (8) ONİSİN
- (9) İÇ UQUQ ÊSİTİS
- (10) İÇ ÊSİN AÑİS OQUQ.
- (11) ÜP ÊBİP ÊSİCİS.
- (12) ÊB-ÊSİTİNİS ÊD :
- (13) ONUNUN.

- (1) OQ hatırasının yadı
- (2) adının garantisi içindir.
- (3) OQ'un (mezarına) vurulması
- (4) OQ'ların reyî ile vurulmadır.
- (5) Savaşta vurulmuş olma
- (6) dolayısıyla elde olunan şeref garantisi.
- (7) kozmik içerilmeyi temin etmiştir.
- (8) Kozmosun.
- (9) içermesi şeklinde husule gelen
- (10) içerilme garantisi hakkında.
- (11) tazim etmek suretiyle.
- (12) şunu adamakıllı duymuş ol :
- (13) kozmoslaşma!

Resim: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 61 ve 62 - Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı - İstanbul 2004

Norveç'teki Belland, Gjvedal ve Stabu Yazıtları:

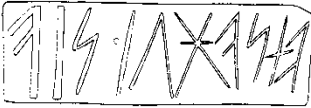
Belland Bitiğtaşı (Lister, Norveç)

H.C.Kieland tarafından 1865'de yapılan resim

OQ ÖK ANT ALTU ÖC.
"OQ (Milleti) Kralı için yapılan ANT
tanrısı".

Gjvedal (Omlid, Norveç) Yazıtı.

UÇ OQ İT ÖK ÊDİS ÊLİS İTİS ÖK
"OQ (Milleti) liderliğinin impulsiv kralı
edilen halkın impulsiv kralı".

Stabu Yazıtı (Norveç)

ÖK UWİS OQ ONİS ÖK OZİS
"OQların kutlu kralının kozmik
kral haline geçmesi".

Resim: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 65 ve 66 - Türk
Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

Fransa/Vichy Şehri Glozel Kasabası Yazıtları:

Glozel, UÇ [Lider]

yazıtı.

λ < λ || F

ÊB-ÊSİS UÇ ÊSİL.

Hatırlanan (yani, ölmüş olan)

Lider (veya, Kral).

Resim Kaynağı: Kâzım Mirşan - Alfabetik Yazı Başlangıcı ve Glozel
Yazıtları – MMB Yayınları 1993 – sayfa.24.

Glozel, ODUQ EL [Muzaffer Halk] yaziti

ΣM1AT
IX H A X Δ
r f O A A -
S L M
A C T E B

görmekteyiz:

ÉSİLİM ÉS ODUQ ÉLİN UQUS ÉL-ÉLİN ANU UÇ-UÇU OZ ÜZ
ÉB-ÉS UL.

Anayurdumuz sakinlerince [ÉSİLİM ÉS] "Muzaffer ÉL"
[ODUQ ÉL] olarak bilinen halk-halkına (yani, Etrüsk
halkından olan Glozel halkına [UQUS ÉL-ÉLİN] mensup
[ANU] devlet teşekkülüne [UÇ-UÇU OZ] mahsus [ÜZ] ya-
za [ÉB-ÉS UL].

Resim Kaynağı: Kâzım Mirşan - Alfabetik Yazı Başlangıcı ve Glozel
Yazıtları - MMB Yayınları 1993 - sayfa 22

Glozel UB-OŞ (Yace Konfigürasyon) Yazıtı:

Resim Kaynağı: Kâzım Mirşan - Alfabetik Yazı
Başlangıcı ve Glozel Yazıtları - MMB Yayınları
1993 - sayfa 24

Ruhu impulziv (itici) olarak öbür dünyaya geçirmek. Öyle ki,
o kozmosta kozmoslaşabilsin. Bu şu demektir. Yüce
konfigürasyon bir ölümle. Kozmik olabilmek üzere eriş ve bu
sebeple ON (HUN) halkı ölülerini yakmak istemektedir. Erişilen
bu yere kuarklar (parçacıklar) halinde kozmik kişiler kozmosu
denmektedir. Ve o dual halde bir konfigürasyondur. OŞ-İK
halkın met-ü senası ile geçmeye muvaffak olan ruhların geçtiği
yer.

Avrupa'da adını ve tarihini net olarak bildiğimiz en eski Türk topluluğu İ.Ö 1800 ile İ.Ö 100 yılları arasında varlığını sürdürmüş olan Etrüskler ve İ.S 434 ile İ.S 469 yılları arasında hüküm süren Avrupa Hunlarıdır. Cilalı Taş Devri'nde (İ.Ö 5500 - 4500 arası) yaşadığı tahmin edilen Vinca (Turdaş) medeniyeti ve Sekel-Rovaş runik alfabesinin kökeni ise inceleme aşamasındadır.

ETRÜSKLER

Efsaneye göre; dişi kurdun beslediği Romulus ve Remus adındaki ikiz kardeşler (Resim 1), Romalıların ve Etrüsklerin atalarıdır. Etrüskler, İtalya'nın Tiber ile Arno Nehirleri arasında yer alan Etruria bölgesinde varlığını sürdürmüştür. Ancak, Balıkesir/Ayvalık ilçesindeki Lale (Dolap) Adası'nda bulunan kaya resmi (Resim 2) Etrüsklerin yaşadığı bölge hakkındaki bilgilerin yenilenmesi gerektiğini göstermektedir.

Resim 1 - Etrüsk heykel

Resim 2 - Lale Adası kaya resmi

Resim 1 kaynak: https://en.wikipedia.org/wiki/Etruscan_civilization
- Erişim tarihi 30.04.2020 Saat: 19:16

Resim 2 kaynak: Türk Dili ve Tarihi Programı - Sümer uygarlığı - İbrahim Okur - Turgay Tüfekçiöğlü - 10.06.2018

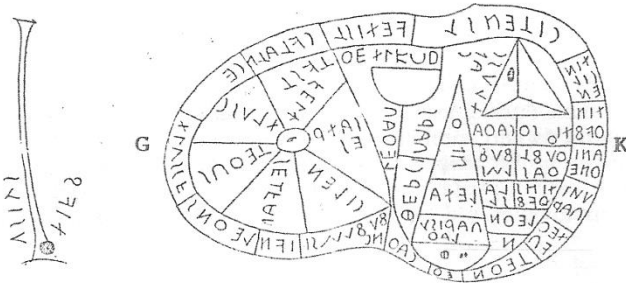
Yunan tarihçi Herodot'a göre Etrüskler Anadolu'dan İtalya'ya göç etmişlerdir. Herodot'un yanı sıra pek çok tarihçi de Etrüsklerle (özellikle Truva başta olmak üzere) Anadolu uygarlıklarının âdetleri arasında bağ kurmaktadır. Bu sebeplerden dolayı Etrüsklerin kökeninin Anadolu uygarlıklarına dayandığı ve Türk olduğu düşünülür. Kâzım Mirşan, Etrüsklerin yazıtlarını okuyarak çözmüş ve alfabetini çıkararak bütün şüpheleri ortadan kaldırmıştır.

İtalyanlar, Etrüsklere ait eserlerdeki yazıları soldan sağa doğru okumaya çalıştığı için okuyamamışlardır. Oysa Türklere ait runik yazı sağdan sola doğru okunmaktadır.

İtalya'daki müzelerde ve tarih kitaplarında tanıtılan Etrüsklere ait yirmi bin adet tarihi eser mevcuttur. Bu eserler arasında en çok dikkat çekenlerden birisi de, İtalyanların "Babylon ciğeri" dediği ve insana ait karaciğeri anlatan bir obje olduğunu iddia ettiği bronz eserdir.

Resim Kaynağı: de.wikipedia.org/wiki/Bronzeleber_von_Piacenza

Piacenza/Settinada 1877'de bulunmuş olan bronz yazıt. Büyüklüğü 124*66,50 mm, piramidin yüksekliği 39 mm. Soldaki yazı bronzun arka tarafına yazılmıştır.

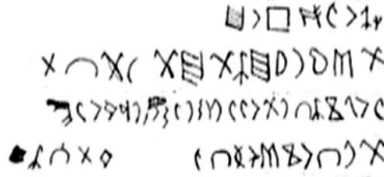
Resim Kaynağı: Kâzım Mirşan – Etrüskler – MMB Yayınları 1998 – sayfa 26

Kâzım Mirşan, İtalya/Piacenza/Settima'da 1877 yılında bulunan bu bronz eserin üzerindeki yazıları okuyarak, Etrüsklerin yerleşim yerlerini gösteren bir harita olduğunu açıklamıştır. Harita Etrüsklerin Avusturya üzerinden İtalya Yarımadası'na geldiğini göstermektedir.

Kâzım Mirşan'a göre Etrüskler, Hazar'ın kuzeyinden Fransa/Glozel'deki halklarla beraber Avrupa'ya gelip, Glozel'deki gruptan ayrılarak Alp Dağları'ndan Po Ovası'na inen Asya kökenli bir halktır.

Etrüsklerin kökeni hakkında Herodot'un verdiği bilgiler modern tarihçi ve arkeologlar tarafından (Anadolu'dan İtalya'ya denizden yapılacak böylesi bir göçün mümkün olmadığı gerekçesi ile) kabul edilmemiştir. Etrüsklerin deniz aşarak İtalya Yarımadası'na gelmediği doğrudur. Ancak bu Eski Türklerin deniz aşmadığı anlamına gelmez.

Kâzım Mirşan tarafından okunan, Erken Orta Çağ dönemine ait olduğu düşünülen Kırgızistan'daki Talas Yazıtlarında (Resim 1) **“Liderlik sahibi deniz aşan halk”** yazan bir yazıt mevcuttur. Aynı dönem yazı karakteri ile yazılan bir başka yazıt ise Baltık Denizi'nde yer alan Gotland Adası'ndaki Kylver Yazıtı'dır. (Resim 2) Bu iki yazıtın karşılaştırılmasından Türklerin tahminen “Erken Orta Çağ” döneminde deniz aşmaya başlamış oldukları anlaşılmaktadır.

Resim 1: Kırgızistan - Talas Yazıtı

Resim 2: İskandinavya / Gotland Adası - Kylver Yazıtı

Yazıt Resimleri: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 25 - Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

İskandinavya – Kylver Yazıtı ile Kırgızistan – Talas Yazıtı incelendiğinde, (sizin de rahatlıkla tespit edebileceğiniz) aynı tarz ve şekilde yazılmış birçok tamga olduğu görülmektedir.

2004 yılında Turin Üniversitesi'nde görev yapan Alberto Piazza tarafından Etrüsklere ait 80 iskeletten alınan DNA örnekleri, Etrüsklerin Anadolu'dan İtalya'ya göç ettiklerini doğrulamaktadır.

Etrüsk bronz anahtarı

Resimdeki Etrüsk bronz anahtarının uç kısmında yer alan işaret (X) ile Almanya'da bulunan 4.700 yıl öncesine ait öküz kemiğinde gördüğümüz işaret oldukça tanıdık. Aynı işaret, Gotland Adası'nda bulunan Stenkyrka Sıntaşı'nda da vardır.

Hayvan kemiği üzerinde yer alan **dörtlü işaret** (aynı işaretin 4 kez tekrarı) Kâzım Mirşan tarafından, "**Ruhun kozmosta asılı kalacağı ev**" olarak yorumlanmıştır. Etrüsk anahtarındaki işaret, dünyadaki evin de kutsiyeti (mahremiyeti) olduğunu simgeliyor olabilir.

AVRUPA OÑ'LARI (HUNLARI)

Türklerin OQ'lardan sonraki dönemlerde ikinci Avrupa yolculuğu Hunlar (OÑ'lar) tarafından yapılmıştır. Avrupa Hun İmparatorluğu, Türklerin 376 yılında başlayan Avrupa yolculukları sonrasında bu bölgede hüküm sürmeye başlayan ve Hun boylarının 434 ile 469 yılları arasında birleşmesi ile oluşmuş bir konfederasyondur.

***Avrupalı akademisyenlere göre;** 350 yılında Avrasya steplerinden batı yönüne hareket ederek, dönemlerine göre gelişmiş silah ve donanımları, yüksek hızları ve savaş taktikleriyle diğer kavimleri sürerek ya da egemenlik altına alarak Doğu Avrupa'nın büyük bir kısmını işgal etmiş olan Hunlar, 434 yılında Atilla altında birleşerek konfederasyon kurmuşlardır. Hunların baskısıyla oluşan bu hareketlilik Avrupa'nın sosyal, kültürel, demografik yapısını değiştiren ve bugünkü yapısının temellerini oluşturan "Kavimler Göçü"nü başlatmasında ve Batı Roma İmparatorluğu'nun yıkılmasında önemli bir etken olmuştur.*

Hunların kökeni ve diğer eski dönem topluluklar ile ilişkileri hala kesinlik kazanmamış tartışmalı bir konudur. Batılı akademisyenler genellikle Hunların kökenlerini Orta Asya'ya dayandırmakla beraber hangi kavimden türedikleri konusunda ortak bir fikre sahip değillerdir. Klasik kaynaklar, Hunları 370

yılı civarında Avrupa'da birdenbire ortaya çıkan bir kavim olarak tanımlamaktadır. Batılı akademisyenlerin "*birdenbire ortaya çıkan bir kavim*" tanımlaması yanıltıcıdır. Çünkü Türklerin binlerce yıl öncesinden bu yana Avrupa'da yaşamış olduklarını kanıtlayan birçok yazıt mevcuttur.

Kâzım Mirşan'ın okuduğu 7.000 yıl önceye ait altı tane (pişmiş topraktan yapılmış) Vinca-Turdaş tabletinin birinde; "*Zaferle bilginin transferini sağlayan liderliktir. Kozmosun kuruluşundan bu yana devleti vardır OQ kişisi yönetiminin.*" yazmaktadır. Bu tablet, OQ halkının 7.000 yıl önce Avrupa'da Vinca (Turdaş) medeniyetini kurmuş olduğunun işaretidir.

VİNCALAR (TURDAŞLAR)

Vinca-Turdaş kültürü, Balkanlar'da bulunan bir Cilalı Taş Devri antik kültürüdür. Geçmiş İ.Ö 5500 – 4500 arasına tarihlenir.

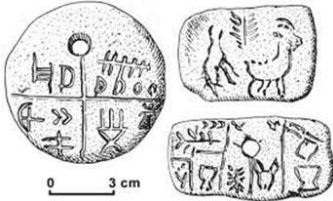
Vinca-Turdaş medeniyeti; Bulgaristan, Romanya, Sırbistan, Bosna, Karadağ, Makedonya ve Yunanistan'ın üst bölümünü kapsayan coğrafyada yaşamıştır.

Vinca-Turdaş medeniyetine ait pişmiş topraktan tabletlerin ilki 1875 yılında Romanya’da Turdaş bölgesi yakınlarındaki **Tartaria**’da ortaya çıkmıştır. Bu tabletlerin diğer Balkan ülkelerinde de bulunması Vinca medeniyetinin kurulduğu coğrafyanın büyüklüğünü ortaya çıkarmıştır.

EK BİLGİ: Batılılar Tatarlara “**Tartar**” demektedir. 1840’ta ABD’li bir tüccar, aşçısının bir Kızılderi ile konuştuğunu görmüş ve “*Chinese Tartar* (sen bir Çin Tatarısın) Kızılderi ile nasıl konuşabiliyorsun diye sormuş. Tatar aşçı da “*Biz birbirimizi anlıyoruz. Aynı dili konuşuyoruz*” demiş. (Kaynak: Tarihçi-Yazar Sibel Zeren)

Vincalara ait olduğu anlaşılan Tartaria tabletleri, pişmiş topraktan elde edilmiş küçük tabletler üzerine kazıma yapılarak çizilen resim, şekil ve tamgalardan oluşmaktadır.

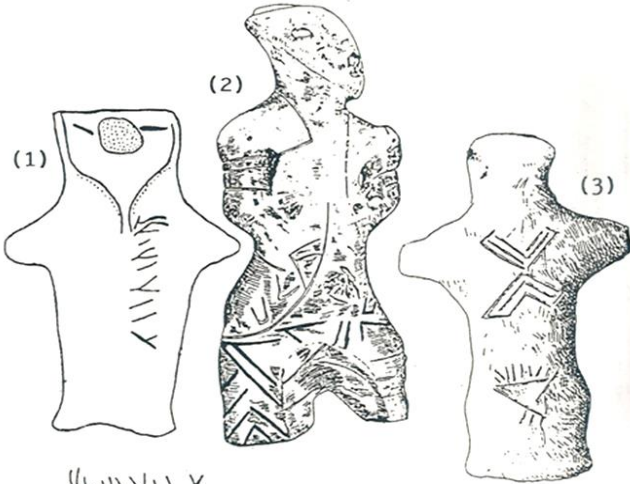
Resim: Romania Jurnal Gazetesi

<https://www.romaniajournal.ro/spare-time/8000-year-old-statue-featuring-sacred-god-pair-on-display-at-alba-ulia-museum/attachment/tartaria-tablets/>

Birkaç Batılı bilim adamı, tabletlerin İ.Ö 5300'lere tarihlenebileceğini düşünmektedir. Tabletler üzerindeki şekil ve tamgaları analiz eden bilim adamlarının çoğunluğu ise İ.Ö 2750 – 3300 arasında olduğu konusunda ısrarcıdır.

Kâzım Mirşan, Vincalara ait insan heykelleri üzerindeki Türk tamgalarını okumuş ve bu eserlerin İ.Ö 5300 ila 3500 yıllarına ait olduğunu belirtmiştir.

Vinça-Tartaria Kültürü Yazıtları, 7.300-5.500 y.ö.

(1)

EL ESIS EL ESILIS EKIZIS.

Halkını hatırlıyan halkı tarafından da hatırlanır.

(2)

ATA UŞ [ATA Majesteleri].

(3)

UŞ ESIS AP-ATA ES AT.

Majesteleri "Yüce ATA" isimli namdır.

[OĞ]

[ED]

[AT]

İnsanı yaradan nam (yani, Tanrı).

Not: AT sözü s.42'deki "insan konturu" ile yazılmıştır.

Kâzım Mirşan'ın okuduğu Vinca heykelleri ve üzerindeki yazılar.

Kaynak: Kâzım Mirşan – Alfabetik Yazı Başlangıcı –MMB- 1994 –
Sayfa 43

Bazı arkeologların tabletlerdeki ve heykellerdeki şekillerin dünyada bilinen en eski yazı biçimini temsil ettiği iddiası, arkeologlar arasında önemli tartışmalara konu olmuştur. Bazıları (Prototürkçe demek istemedikleri için) Sümerlere ait olduklarını kabul ederken bazıları da Sümer proto-çivi yazısı benzeri, yani yarı Sümer olduğu kanaatinde.

Vinca-Turdaş medeniyeti Balkanlar'daki yedi ülkeye yayılan geniş bir coğrafyayı kapsamaktaydı. Bu yedi ülkeden biri olan Bosna'nın Visoko kentinde tespit edilen iki piramit muhtemelen Vincalara ait olmalıdır. Henüz toprak altında olan piramidin alt kısmında yapılan kazılarda yapı taşları ortaya çıkmıştır. Yapının ortaya çıkarılması hem dünya hem de Türk tarihi açısından önemlidir.

Bosna – Visoko Piramidi

Bosna – Güneş Piramidi

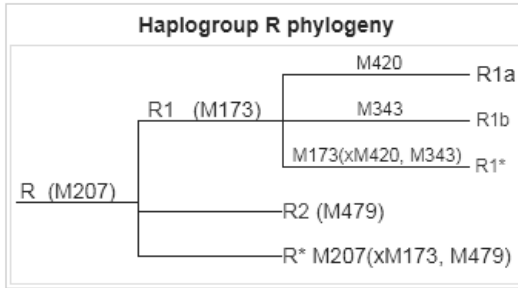
Vinca uygarlığı, Türklerin Hunlardan önce de Avrupa'da olduğunun ve muhtemelen bu dönemlerde buradan Gotland Adası'na gittiklerinin kanıtı olacaktır.

Aslında herhangi bir kanıt aramaya da gerek yoktur. National Geographic Genom Projesi'nin Türklere ait olan “**R**” Geni Haplogrubu sonuçlarına göre;

R Haplogrubu İ.Ö 31.900 yıllarında,

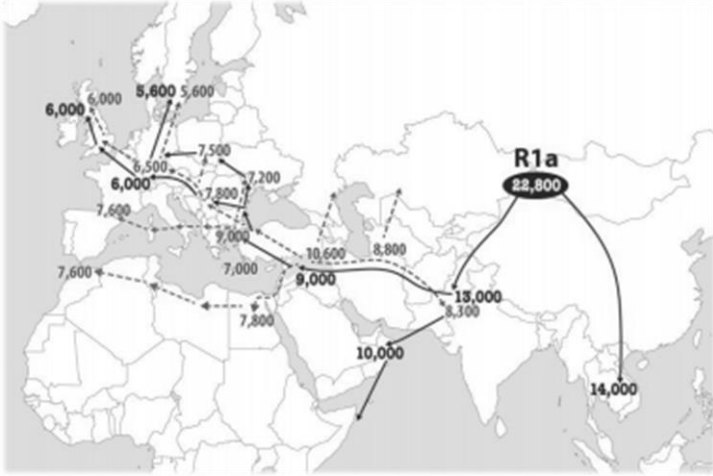
R1 Haplogrubu İ.Ö 28.200 yıllarında,

R1a ve **R1b** Haplogrubu İ.Ö 22.800 yıllarında oluşmuştur.

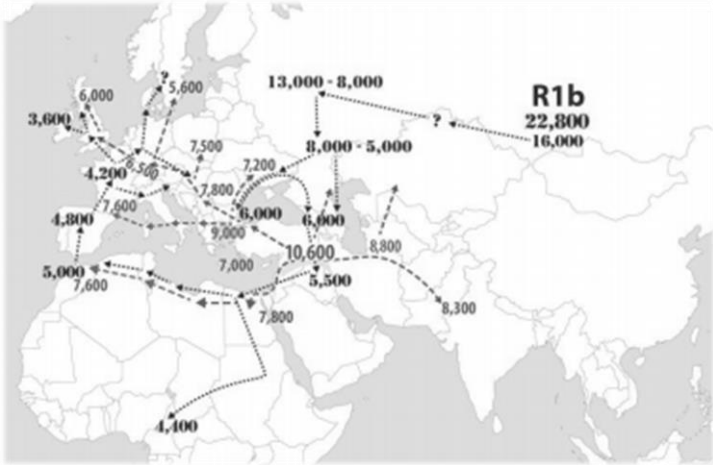

Vinca-Turdaş medeniyeti muhtemelen Avrupa'ya ilk gelen **R1a** Haplogrubu tarafından kurulmuştur. Etrüskler ise muhtemelen **R1b** Haplogrubu tarafından kurulan bir medeniyettir. Genetik veri sonuçları açıklandıkça Türklerin Avrupa'daki tarihi süreci daha iyi anlaşılır hale gelecektir.

National Geographic Genom Projesi verilerine göre; Alttaki haritada da görüldüğü gibi, **R1a** Haplogrubu (muhtemelen OQ'lar) Avrupa'ya tahminen 6.000 yıl önce gitmiş, onlardan 2.000 yıl sonra gelmeye başlayan **R1b** Haplogrubu (muhtemelen OÑ'lar) da Avrupa'nın tamamına yayılmıştır.

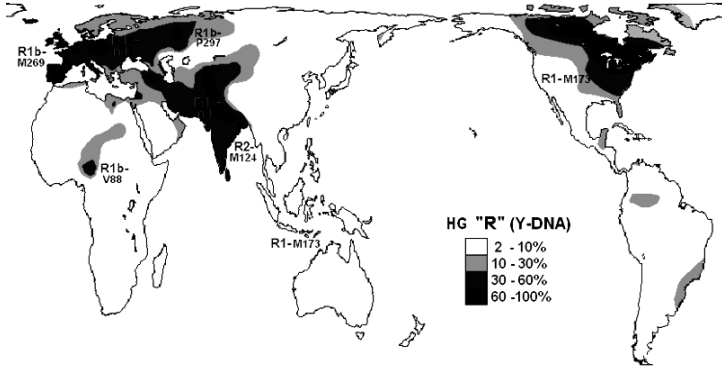

R1a Haplogrubu Avrupa dağılımı

R1b Haplogrubu Avrupa dağılımı

R1a - R1b Harita Kaynak:
<https://pdfs.semanticscholar.org/7a74/ed0e0bf4c1d6bc72886da1c84876cd76b02c.pdf>

R Haplogrubunun Dünya dağılımı

Harita Kaynak:

[https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Haplogroup_R_\(Y-DNA\).PNG](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Haplogroup_R_(Y-DNA).PNG)

SEKELLER

Macar Turan Kurultayı Türkiye temsilcisi Ahmet Açıkgöz'ün açıklamalarına göre; Sekeller Romanya'nın tam ortasında yaşayan, balbal kültürü olan, saf Macarca konuşan bir halktır. Günümüzde kullandıkları **Sekel-Rovaş Alfabeti**, Göktük alfabesi ile neredeyse aynıdır.

Macar bilginleri, Roma rakamlarının ve Etrüsk yazısının Rovaş alfabesinden geldiğini söylemektedirler.⁴

4 / 3.SZOBADOS,Robert,Ancient Hungarian Rovaş /Runic Writing

Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun'un "Türk Dili Tarihi" kitabındaki açıklamalarına göre; Sekeller, Göktürk yazısından almış oldukları bir yazı türünü 17. yüzyıla kadar kullanmışlardır. Sekel yazısının kökeni Göktürk yazısına dayanmaktadır.⁵

Sekel-Rovaş alfabesinin Avrupalıların yazı sistemi ile hiçbir şekilde ortaklığı yoktur. Alfabe sağdan sola veya soldan sağa değil yukarıdan aşağıya doğru örülerek iner. Sekeller dil olarak Macarcanın bir lehçesini konuşmaktadırlar.⁶

M.S 1000'lere kadar bütün Macaristan'da ve Sekel bölgesinde Rovaş runik alfabesi kullanılmaktaydı. Macar Kralı St. Stephan'ın Hristiyan olması sebebiyle şaman devrin kalıntısı olarak görülmüş olan bu yazı ve dönemin eşyaları yok edilmiş...

Papalığın baskısı ve papazların gayretiyle büyük çoğunluğu yok ettirilen Rovaş runik alfabesiyle yazılmış olan bu eserler çok az da olsa Transilvanya'nın iç bölgesinde yaşayan Sekel Türklerinde kalmıştır.⁷

5 - 6 / Ahmet Bican ERCİLASUN, Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi ,Akçağ yay.Ankara ,2011 .10 baskı
7 / SZOBADOS,Robert.

Köktürk Alfabeti

Yazılışı	Okunuşu
Unsüzler	
ᠰ	ab
ᠰ	ad
ᠶ	ag
ᠠ	ak
ᠠ	al
ᠨ	an
ᠶ	ar
ᠰ	as
ᠰ	at
ᠳ	ay
ᠶ	iç
ᠰ	ok
Ünlüler	
ᠰ	a/e
ᠰ	o/u
Yazılışı	
Okunuşu	
ᠰ	eb
ᠰ	ed
ᠶ	eg
ᠶ	ek
ᠶ	el
ᠶ	en
ᠶ	er
ᠶ	es
ᠶ	et
ᠶ	ey
ᠶ	ık
ᠶ	ök
ᠶ	ı/ı
ᠶ	ö/ü
Yazılışı	
Okunuşu	
ᠰ	aç
ᠶ	am
ᠶ	ap
ᠶ	aş
ᠶ	az
ᠶ	ant
ᠶ	eng
ᠶ	arıç
ᠶ	any
ᠶ	alt

Sekel Runik(Rovas)

Yazılışı	Okunuşu
Unsüzler	
X	ba
†	da
Λ	ga
◊	ka
Δ	la
С	na
Н	ra
l	sa
ᠶ	ta
ᠶ/ᠳ	ya /da
ᠶ	ça
ᠶ	ka
Ünlüler	
ᠶ/С	a/é
ᠶ/С	á/e
Yazılışı	
Okunuşu	
x	be
ᠶ	ge
ᠶ	he
ᠶ	ye
С/ᠶ	o/ö/ó
ᠶ/ᠶ	u/ü/ú
Yazılışı	
Okunuşu	
ᠶ	j
ᠶ	m
ᠶ	p
Λ	şa
ᠶ	z
ᠶ	te
ᠶ	v
†	ı/ı

Sekel-Rovaş Alfabeti

Alfabe Kaynak: <https://bilimdili.com/toplum/dil/sekeller/>
Erişim tarihi 04 Şubat 2020 Saat: 02.59

Balkanlar ve İskandinavya bölgesinde yaşamış Türkler ve Etrüskler her ne kadar kaybolmuş Türk boyları olsa da Macaristan, Bulgaristan, Polonya gibi kaybolmamış Türk kökenli devletler halen varlıklarını sürdürmektedir.

MACARLAR (HUNGARIAN)

Macarların Türk kökenli olduğu kesin olarak bilinmektedir. Macarların kökenleri konusunda en son araştırmayı, insan biyolojisi ve antropoloji uzmanı Andras Biro gerçekleştirmiştir.

Orta Asya'da Macar isimli ve Macar isim kökünden türetilmiş isimlere sahip köyleri gezerek gen örnekleri toplayan Andras Biro, bu genetik araştırma sonucunda Asya'daki Macar köyleriyle aynı ataya sahip olduklarını ispatlamıştır. Bu araştırma sonrasında Macar-Turan (Hun-Türk) Kurultayı'nı düzenlemeye başlayan Andras Biro son yıllarda yapılan kurultaylarda dünyanın her tarafından gelen Türk kökenli halkları ve devletleri bir araya getirmeyi başarmıştır.

Fotoğraflar Veysel Kocamanbaş'ın arşivinden alınmıştır.

Andras Biro (Macar-Turan Kurultayı haricinde) Balkanlar, Kafkaslar, Orta Asya, Kazakistan, Özbekistan, Türkmenistan ve Kırgızistan'ı kapsayan 8 büyük bilimsel araştırmanın organizatörlüğünü ve yöneticiliğini yapmaya devam etmektedir.

BULGARLAR

Bulgarların Tuğluk soyunun bir kolu olduğu anlaşılmaktadır. Tuğluk soyunun tamgası "IYI" dır. "IYI" tamgasını kullanan Osmanlı'nın kurucusu Kayı Boyu'nun, Hindistan Tuğluk Sultanlığı'nın ve Bulgarların, Tuğluk Uruğu'nun kolları oldukları anlaşılmaktadır.

TUĞLUK URUĞU (SOYU)

Batı Göktürk Kağanlığı'nda Çorlar tarafından yönetilen 5 Türk boyunu yöneten uruğa (soya) verilen addır. Bazı genetik uzmanları Tuğluk uruğunun (soyunun) Yafes'in oğlu Tuval'e dayandığını söylemektedir.

Tuğluk uruğu adı Moğol Küre (Şine Uşi) Yazıtı'nda "Üç Tuğluk" olarak geçmektedir. Bu yazıtta; Buyruk Kağan, Üç Tuğluk Uruğu'nu kendisine isyancı bir budun olarak nitelendirmektedir.⁸

Türklerde "Dokuz Oğuz", "On Ok" vb. hanedan ve boy isimlerinin mevcut uruk içerisindeki kolları temsil ettiği düşünüldüğünde Tuğluk uruğunun da birkaç ana kola ayrıldığı düşünülmektedir.⁹

8 / "Dokuz Oğuzlar". TDV İslam Ansiklopedisi. 5 Haziran 2016 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 29 Nisan 2016.

9 / Ercilasun, A. Bican (2011), Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ, s.90-91.

Göktürk döneminde Tuğluklar Tokmak'ın doğusuna, On-Ok'lar ise bu kentin batısına hükmetmiştir.¹⁰ Türgiş Kağanlığı döneminde Tuğluk uruğu "Sarı Türgişleri", On-ok uruğu ise "Kara Türgişleri" oluşturmuştur.¹¹ Avrupa'ya uzanan göçlerle birlikte Tuğlukların varlığı Bulgaristan'a kadar ulaşmıştır. Buradaki Türk kökenli halkı yöneten Tuğluklar, Aşina sülalesi ile birlikte ON (Hun) kökenli Türk hanedan soyundan biridir.¹² Batı Göktürklerden ilk ayrılan ve bağımsız hareket etmeye başlayan Bulgarların Tuğluk uruğuna bağlı beyler tarafından yönetildiğini destekleyen birçok kanıt mevcuttur.¹³

EK BİLGİ: İbn-i Battuta'ya göre, Hindistan'da hüküm süren Tuğluk uruğunun kökü Karavniye adı ile bilinip "karışık" anlamına gelen boya dayanmaktadır.¹⁴ Tuğluk ailesi, 1321-1413 yılları arasında Hindistan bölgesini yönetmiş, 1413'ten sonra Babürler hüküm sürmüştür.¹⁵

10 / Salman, Hüseyin (1998), Türgişler, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, s. 6.

11 / Ercilasun, A. Bican (2011), Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ, s.90-91.

12 / "İskitlerin Mirasçısı Hunları" - 14 Kasım 2015 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 22 Nisan 2016.

13 / Golden, Peter B. (2011). Studies on the Peoples and Cultures of the Eurasian Steppes. Editura Academiei Române; Editura Istros a Muzeului Brăilei. ss. 143–144. ISBN 9789732721520.

14 / Cultural Atlas of the Turkish World, Türk Kültürüne Hizmet Vakfı, Turkish Cultural Service Foundation, 1997, s. 341.

15 / Türk Dünyası El Kitabı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, 1992, s. 323.

BULGARİSTAN ve TUĞLUK URUĞU BAĞI

Bulgarlar; 632-665 yılları arasında yaşamış ve Tuğluklarla akraba olan Kurt (Kubrat), Avarlara başkaldıran boy üyelerinden biriydi. Bugünkü Ukrayna bölgesinde Büyük Bulgar Hanlığı'nı kurdu.¹⁶

7. yüzyılın ikinci yarısında Kurt'un oğlu ülkeyi ikiye bölerek Avrupa'ya doğru ilerlemeye karar verdi. Böylece "İdil Bulgarları" ve "Tuna Bulgarları" oluştu.¹⁷

Yaşanan bölünme sonrasında Tuğluklar Bulgaristan üzerindeki kültürel güçlerini tamamen kaybettiler.¹⁸ Böylece Bulgar coğrafyası tamamen Slavlaştı ve Hristiyanlaştı.¹⁹

Gyula Nemeth'e göre; birçok lingustik, etnografik ve sosyolojik kanıt Bulgarların bir Türk boyu olduğunu kanıtlamaktadır. Örneğin;

- Kubrat Han'ın taktığı bileklikte "IYI" sembolü vardır.

16 / John Van Antwerp Fine (1991). The Early Medieval Balkans: A Critical Survey from the Sixth to the Late Twelfth Century. University of Michigan Press. ss. 66, 300. ISBN 9780472081493.

17 / Runciman (Book I) 1930, p. 2-24.

18 / Curta, Florin (2006). Southeastern Europe in the Middle Ages, 500-1250. Cambridge University Press. ss. 79, 85. ISBN 9780521815390.

19 / Sophoulis, Panos (2011). Byzantium and Bulgaria, 775-831. Brill. ss. 92, 147-148, 71, 111. ISBN 9789004206960.

- Bulgar boyunun ongunu (uğurlu hayvanı) şahindir. Kubrat'ın oğlu Asparuh Han'ın kalkanında şahin kabartması vardır. Bulgarlar gibi "IYI" sembolünü kullanan Kayı Boyu'nun ongunu da şahindir.

- Bulgar kültürüne ait tarihi eserlerde ve Kubrat'ın mezar taşında da "IYI" sembolü bulunmaktadır.

Kubrat Han'ın mezarı
www.eurochicago.com

Resim kaynak: okonuz.blogspot.com/2018/01/kubrat-han-ve-buyuk-bulgar-devletinin.html – Erişim Tarihi 15 Mayıs 2019

Asparuh Han - Kalkanındaki şahin kabartması

Sofya Arkeoloji Müzesi
"IYI" tangalı eserler

Bulgaristan’da bulunan antik eserler arasındaki yedi kollu bronz “Pliska Rozetleri”nde değişik tamgalar yer almaktadır. Bu rozetler 1961 yılında Prof. Stancho Vaklinov tarafından bulunmuştur.

Pliska Rozetlerinden biri
Sofya Arkeoloji Müzesi

Pliska Rozetleri, merkezinde “IYI” işareti bulunan, yedi koldan oluşan ve her kolunda iki runik harf (tamga) bulunan, bronzdan yapılmış tarihi eserlerdir. Rozetlerdeki tamgalar hakkında hala kesin bir açıklama yoktur.

Weser Irmağında bulunan öküz kemiği (İ.Ö. 2720)

Almanya’da bulunan 4.700 yıl öncesine ait öküz kemiğinde ve Etrüsk bronz anahtarında gördüğümüz “Tanrı’yı temsil eden işaret (X)”, Bulgarlara ait rozette de göze çarpmaktadır.

POLONYALILAR

Araştırmacı yazar Veli Metin Türkoğlu, Polonya hanedanlık armalarını araştırırken bazı armaların Türk tamgası taşıdığını fark etmiş, araştırmalarını derinleştirmeye başladığında ise Avrupalıların kendi arma geleneklerinde Türk tamgaları görmekten rahatsız olduklarını belirten makalelere rastlamıştır.

Polonya'daki bazı şehir devleti armalarının Türk-i semboller içermesi ile ilgili (Yurt dışı kaynaklardan alınan) bir yazı:

Polonyalıların armalarında kullanılan diğer tipik özellikler arasında at kuyrukları, oklar, tamgalar, yıldızlar (Musevi yıldızı) ve kehaşetler (şaman sembolleri) bulunmaktadır. Bu tasarımlarla Avrupa hanedanlık armaları geleneğinden ayrı bir hanedan müjdeciliği (armacılığı) icat edilmiş olup; geometrik birçok şekil, at nalları, oklar vb. şekiller tercih edilmiştir. Eğer hipotez doğruysa bu durum Batı Avrupa müjdeciliğinden farklı olarak Polonyalı kulübün Tamgastan (Türk sembollerinden) arma türettiğini göstermektedir. Tamgaslar; Sarmatiler, Avarlar ve Moğollar gibi Avrasya göçebeleri tarafından mülkleri işaretlemek için kullanılan işaretlerdir. Polonya armalarındaki sembollerin kasıtlı (bilinçli) seçildiği anlaşılmıştır. Bununla birlikte, Polonya soyluluğu ile ilgili yakın tarihli DNA projeleri, bu armaları kullananların en azından bir kısmının Sarkalı (Türk) kökenli olduğunu ispatladı...

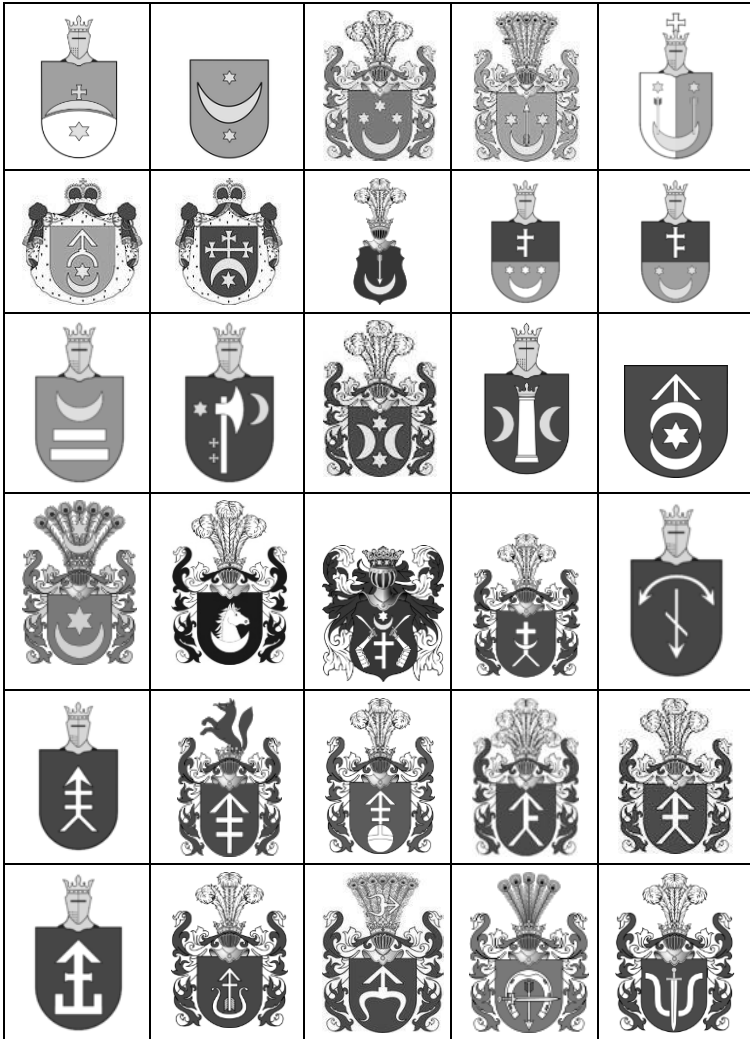
Avrupalıların kendi arma geleneklerinde Türk tamgaları görmekten rahatsız olduklarını belirten bu gibi yazıları gördükten sonra araştırmalarını bu yöne çeviren Veli Metin Türkoğlu'nun bulguları aşağıda belirtilmiştir.

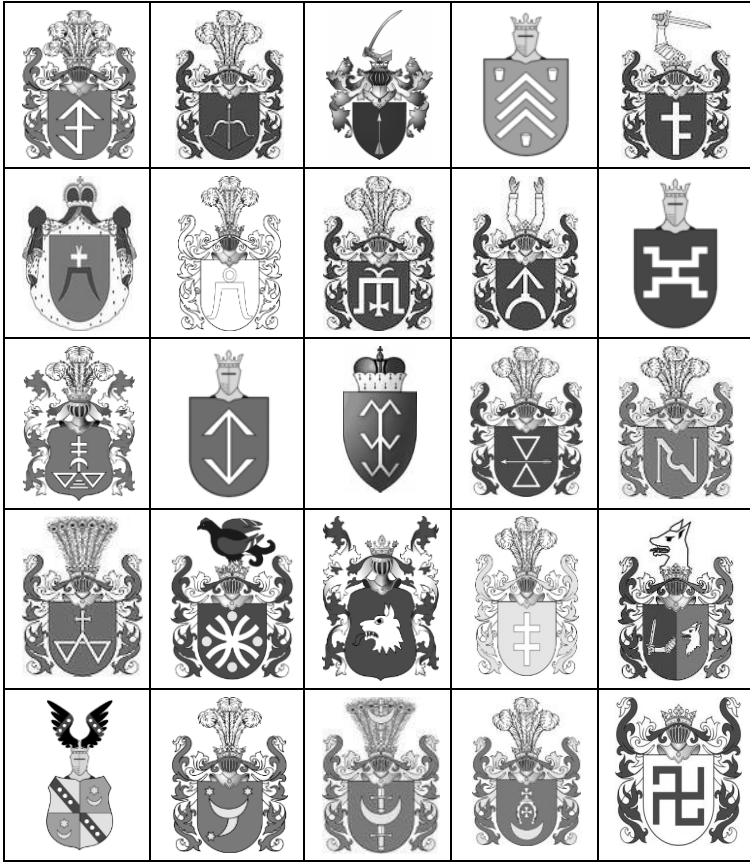
POLONYA HANEDANLIK ARMALARI

Avrupa devletlerinin hanedanlık ve Şehir armalarında Ay-Yıldız, Akıncı oku, geometrik Şekil ve Tamga gibi Türk sembolleri taşıyan Şekiller kullanılmaz. İstisnai bir durum olarak Polonya'da Avrupa'ya özgü olmayan Türk tarzı simgeler taşıyan çok sayıda arma vardır. Bu tür armalar, kökeni Türk boylarından gelen ve halen Polonya'da yaşayan hanedanlara aittir. Bu konuda araştırmalar yapılırsa Polonya'daki hanedanlıkların kullandığı birçok arma Türk kökenli çıkacaktır.

Polonya'daki 260 tane günümüz hanedanlık arması içerisinde 55 adet kesinliğinden emin olduğumuz Türk-i sembol ve 70 adet Türk-i sembol olma ihtimali yüksek, toplamda 125 adet arma tespit etmiş bulunmaktayız.

Kesinliğinden emin olduğumuz 55 adet Türk-i sembol iğereren arma aşağıdaki tabloda yer almaktadır.

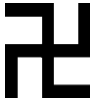
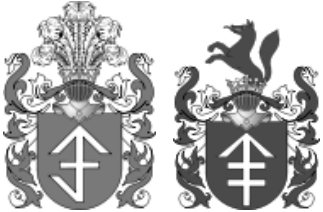

Polonya Armaları görsellerinin tamamını gösteren link:
ru.wikipedia.org/wiki/Гербы_польской_шляхты Erişim tarihi: 01
Aralık 2019 Saat: 16.00

Polonya'daki armalar ile Türk sembollerinin karşılaştırma örnekleri:

POLONYA ARMALARI	TÜRK BAYRAKLARI
	 <p>Osmanlı</p>
 <p>Kurt</p>	
 <p>Akıncı oku</p>	 <p>Göktürk ve Selçuklu</p>
 	 <p>Kırım Hanlığı</p>
 	 <p>Altın Orda</p>

	 Kök Türk imi Sarmat imi Hun imi Pazırık halısındaki motif
	 OZ Tamgası
	 Türk Boyları Simgeleri

Polonya armalarının en az %48'i Türk kökenli semboller içermektedir. Özellikle Hazar-Kırım Türklerine ait semboller çoğunluktadır. Polonya armalarında “ Davut Yıldızı” şekli içeren 15 tane arma tespit edilmiştir. Eski Hazar-Kırım Türklerinde Musevi inanca sahip çok sayıda topluluk vardır.

Kırım'da "Perçemli Yahudiler" ve "Perçemsiz Yahudiler" olarak iki farklı Musevi grup mevcuttur. Perçemli Yahudiler İsrail kökenli, Perçemsiz Yahudiler (Museviler) ise Türk kökenlidir. Dolayısıyla Polonya'da Davut Yıldızı ve Türk sembollerini beraber kullananlar Musevi Türklerdir. Hitler'in katlettiği Yahudilerin büyük çoğunluğu da Polonya kökenlidir. Hitler, Yahudileri mi yoksa Hazar-Kırım kökenli Türkleri mi soykırımı uğratmıştır araştırmak gerekir.

Prof. Dr. Ahmet Taşağıl, Hazar Türkleri hakkındaki açıklamalarında bu tezi doğrulamakta ve bu konuda ABD'li tarihçi Peter B. Golden, Sovyet tarihçi Mihail İllarionoviç Artamonov, İngiliz tarihçi Douglas Morton Dunlop ve birçok Polonyalı tarihçinin araştırmaları olduğunu belirtmektedir.

Hitler'in yapmış olduğu katliama göre bir değerlendirme yapacak olursak, Polonya'daki 260 tane hanedanlık arması içerisinde Türk-i sembol içeren armaların Nazi katliamı öncesinde %48'lik oranının çok üstünde olma ihtimali yüksektir.

KÂZIM MİRŞAN'IN OKUDUĞU AVRUPA YAZITLARINDAN BAZILARI

Batılılar, eski yazıtları soldan-sağa okumaya çalıştığı için sağdan-sola okunan Türk yazıtlarını okuyamamıştır. Bu yazıtlar Kâzım Mirşan tarafından okunmuştur. Mirşan'ın okuduğu Avrupa'daki yazıtların listesi aşağıda verilmiştir.

Türk kökenli kaya ve mağara resimleri:

BULUNDUĞU ÜLKE	RESİM	TARİH (Yıl Önce)
Fransa	Chauvet Mağarası	32.410-30.340
Fransa	Chauvet Mağarası	27.110-18.010
Fransa	Chauvet Mağarası	25.120-13.810
Fransa	Pech Merle	24.640

Türk kökenli sembolik resimli yazıtlar:

BULUNDUĞU ÜLKE	SEMBOLİK RESİM	TARİH (Yıl Önce)
Fransa	Quersy Mağarası	18.000
Fransa	Lascaux Mağarası	17.000
Fransa	Les Trois Freres Mağ.	14.000-13.000
İspanya	Altamira Mağarası	14.330
Fransa	Niaux Mağarası	13.850

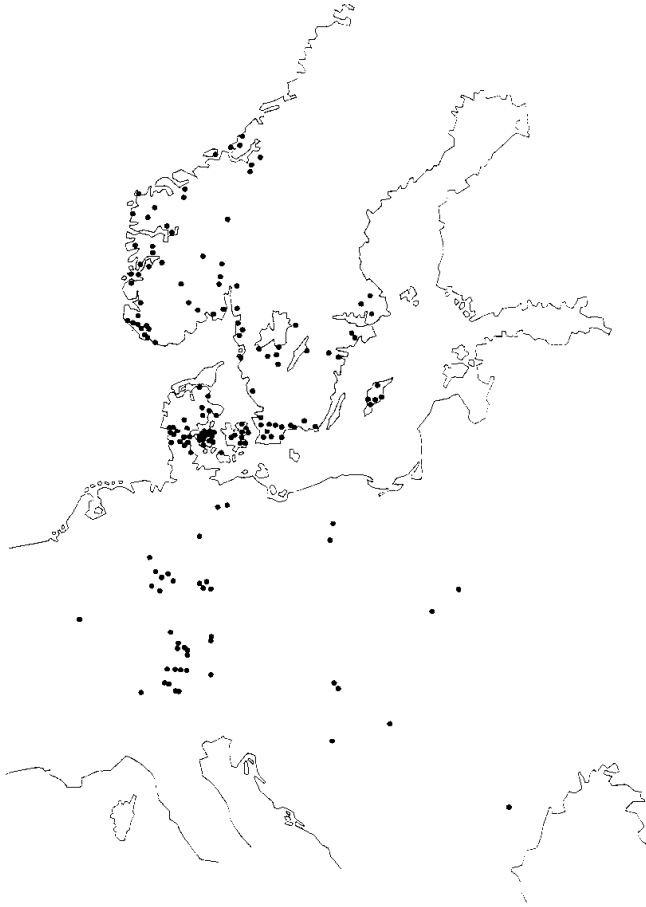
Alfabetik yazı içeren Türk kökenli yazıtlar:

BULUNDUĞU ÜLKE	YAZI	TARİH (Yıl Önce)
İspanya	La Pasiğa Mağarası	14.000
İspanya	Altamira Mağarası	14.330
Sırbistan	Vinça	7.300
Almanya	Weser Irmağı'nda bulunan (farklı dönem) hayvan kemikleri	6.140 4.380 3.720 1.630

Uzun cümleli (Kitabe başlangıcı) Türk kökenli yazıtlar:

Romanya	“Altın Halka” bitiği
Slovakya	Bezenye yazıtı
İngiltere	Northumbria sınbitiği
Danimarka	Gallehus “Altın Boynuz” bitiği
İngiltere	Thames bronz muskası
İngiltere	Monk Wearmouth sintaşı
İngiltere	Sandwich bitigtaşı
İsveç / Gotland Adası	Kylver yazıtı
İsveç/ Gotland Adası	Sanda II taşı
İsveç / Gotland Adası	Husaby bitigtaşı
İsveç / Gotland Adası	Timans bitigtaşı
İsveç / Gotland Adası	Kinneved bitigtaşı
İsveç / Gotland Adası	Vanga bitigtaşı
İsveç	Möjbro taş yazıtı
İsveç	Istaby yazıtı
İsveç	Stentoften yazıtı
İsveç	Anundshög yazıtı
İsveç	Norra Vanga bitigtaşı
İsveç	Stenkyrka sintaşı
İsveç	Bjalbo bitigtaşı
İsveç	Glemming bitigtaşı
İsveç	Lund tarağı bitiği

İsveç	Lösen III bitigtaşı
İsveç	Aspoe sınıbitiği
Norveç	Arstad yazıtı
Norveç	Stenstad yazıtı
Norveç	Vest Tanem yazıtı
Norveç	Torvika yazıtı
Norveç	Eidsberg Kilisesi yazıtı
Norveç	Belland yazıtı
Norveç	Froyshov heykeli
Norveç	Eidsvag taşı
Norveç	Tronyem bitigtaşı
Norveç	Sunde bitigtaşı
Norveç	Elgesem bitigtaşı
Norveç	Mogedal bitigtaşı
Norveç	Flogstad et bıçağı
Norveç	Strand tokası bitiği
Norveç	Gjvedal yazıtı
Norveç	Stabu yazıtı
Avusturya	Negau bronz miğfer yazıtı
İtalya	Tiber ile Arno Nehirleri arasında yer alan Etrüsk yazıtları
Girit Adası	4.500 yıl öncesine ait Mühür ve Linear-A tableti

*Skandinavya yazıtlarından "eski yazı"
[the older futhark] ile yazılan yazıtların Avrupada bulunduğu yerler
(Sven B.F. Jansson'a göre)*

Avrupa'daki "Eski Türk Yazıtları"nın bulunduğu noktalar.
(Harita çizimi ve işaretlemeler Kâzım Mirşan tarafından yapılmıştır.)

Harita Kaynağı: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 42 - Türk
Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

AMERİKA

Fosil bilimcilere göre; tahmini 30.000 yıl önce Amerika kıtasına ilk geçiş gerçekleşmiştir. Bu geçişi gerçekleştirenler 12.000 yıldır Amerika'da var olan Kızılderili ve Mayalar gibi halkların ataları olabilir. Bu konuyla ilgili Atatürk'ün çalışmaları olduğu bilinmektedir.

1920'lerde Sibiry'a'nın güneyinde yer alan Baykal Gölü civarında (Moğolistan'ın kuzeyinde) Angara Nehri kıyısında Mal'ta adı verilen Üst Paleolitik döneme ait bir yerleşim yerinde, 24.000 yıl önce yaşamış 4 yaşında bir çocuğun iskeleti bulundu.

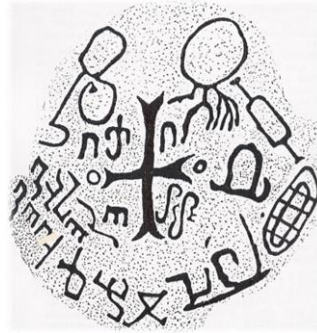
Arkeologlar tarafından yapılan kazılarda bir kaya parçasının altından çıkarılan ve St. Petersburg'daki Hermitage Devlet Müzesi'nde sergilenen tarihi buluntular arasında fildişi taç, Türk balballarına benzeyen bir heykelcik, boncuk kolye ve kuş şeklinde kolye ucu yer almaktadır. Arkeologların buluntular üzerinden yaptıkları yorumlamalara göre; **Mal'ta Çocuğu**'nun ailesinin ya da kabilesinin Kızılderililerle alışveriş yaptığı tahmin edilmektedir.

Benzer bir alışveriş konusu da Amerika'daki buluntular için yapılan yorumlarda geçmektedir. Amerika/Ohio'daki eski çağlara ait Hopewell yerleşim yerinde bulunan bazı madeni eşyaların yapıldığı madenlerin çıkarılabileceği yatakların binlerce kilometre uzaklıkta olması nedeniyle, Hopewell insanların alışveriş yoluyla bu madeni eşyaları buraya getirdikleri düşünülmektedir.

Amerika'da Hopewell kültürüne ait olan “üç tane sağ kolu olan insan” figürü ile Türkiye’de bulunan silindirik taştaki “beş tane sol kolu olan insan” figürü dikkat çekici bir benzerliktir.

Amerika - Hopewell kültürü

Anadolu - Van/Çilgiri

Resim: Kâzım Mirşan - Alfabetik Yazı Başlangıcı -
MMB 1994 - sayfa 54

Amerika'daki Hopewell insanları ile Asya-Sibirya'daki Mal'ta insanların alışveriş yaptığının kesin bir kanıtı bulunmamakla beraber, “Mal'ta Çocuğu”nun bilim adamlarınca saptanan DNA'sının % 30'unun modern Kızılderililerde de bulunması, Amerikan yerlilerinin atalarının Sibirya'dan geldiğini ortaya koymaktadır. Söz konusu genetik araştırma sonuçları 20 Kasım 2013'te Nature dergisinde yayımlanmıştır.

Kazakistan'da yaşayan ve tam 40.000 yıllık genetik mutasyon birikimi taşıyan Mustafa Zakircan Niyazov'un atalarının geni Sibiry'a'da yaşayan Chukchi (Çukçi) kabilesinden, Amerika'daki Kızılderililere kadar uzanmaktadır. Sibiry'a'da yaşayan Chukchiler Amerika'daki Kızılderili kabilelerinden biri olan Navaholarla yakın akrabadır. National Geographic Genom Projesi'nde görev yapan Peter A. Underhill, Navaho kabilesinin bir üyesine Niyazov'un resmini gösterdiğinde, Navaho üyesi çok şaşırılmış ve kuzenine, kardeşine ve büyükannesine çok benzediğini söylemiştir.

Görüşülen Navaho Kızılderilisi

Mustafa Zakircan Niyazov

Resim Kaynak: https://www.youtube.com/watch?v=B_jHn7k95rA

Erişim Tarihi 02 Şubat 2020 – Saat: 14.33

Sibiry'a'da yaşayan Chukchiler ile benzer isimler taşıyan Chickasaw, Choctaw gibi Kızılderili kabileleri vardır...

Chickasaw, Choctaw, Cherokee, Creek ve Seminole adlı beş Kızılderili kabilesi, Amerika'da yeni koloniler kurarak genişleyen ABD'li beyazlara karşı topraklarını koruyabilmek için "BEŞ UYGAR (UYGUR) KABİLE" adı altında toplanarak birlik kurmuşlardır... Beş Kızılderili kabilesinin **Uygur** adı altında birleşmesi tesadüf olmasa gerek...²⁰

"Beş Uygur Kabile" 1840 yılında bu bölgeden silah zoruyla uzaklaştırılmıştır. Kızılderililerin zorunlu göçü sırasında bu bölgeye gelen ABD'li bir tüccar, aşçısının bir Kızılderili'yle konuştuğunu görmüş ve "Sen bir Çin Tatarısın (*Batılılar Uygurlara Çin Tatarı diyor*) bir Kızılderili ile nasıl konuşabiliyorsun?" diye sormuş. Tatar (**Uygur**) aşçı "*Biz birbirimizi anlıyoruz. Aynı dili konuşuyoruz.*" diye cevap vermiştir.²¹

Bu bilgiler Kızılderililerin günümüzden 13.000 yıl önce (buzul çağı sonlarına doğru) Bering Boğazı'nın donmasıyla oluşan yoldan geçerek Asya'dan Amerika'ya göçen Türkler olduğunu kanıtlamaktadır.

20/ Allan Nevins ve Henry Steele Commager - ABD Tarihi (Çeviri - Halil İnalçık) - Sayfa 216

21 / Tarihçi-Yazar Sibel Zeren

[https://www.youtube.com/watch?v=cftSvpkoX_o&feature=share&fbclid=IwAR3j2zyM-RLA-](https://www.youtube.com/watch?v=cftSvpkoX_o&feature=share&fbclid=IwAR3j2zyM-RLA-dE_Ie4ggctCrhBMBgNj7PSets4ZuUp4Etnp8aCW9h_hgg8)

dE_Ie4ggctCrhBMBgNj7PSets4ZuUp4Etnp8aCW9h_hgg8

Erişim

Tarihi: 10.02.2020 Saat: 16.54

ABD'NİN OKLAHOMA EYALETİ ve BEŞ UYGAR (UYGUR) KABİLE

Oklahoma, ABD'nin orta bölgesinde yer alan bir eyalettir. Amerika'nın orta kesimlerindeki bölge uzun yıllar İspanyol yönetimi altında kaldıktan sonra 1800'de Fransızların eline geçti. 1803'te "Louisiana Alımı" (ABD tarafından Fransa'dan satın alınması) çerçevesinde ABD'ye bağlandı. 1828'de ABD Kongresi'nde alınan bir kararla bu bölge Kızılderililere ayrıldı. Amerikan İç Savaşı başlangıcında beş Kızılderili kabilesinin birleşerek oluşturduğu **Beş Uygur (Uygur) Kabile** isimli birliğin Güney eyaletleriyle bir dizi antlaşma imzalamaları üzerine 1865'ten sonra federal hükümet bölgeye daha fazla müdahalede bulunmaya başladı. 1880'e gelindiğinde "Kızılderili Toprakları" olarak anılan bu bölgeye 60'tan fazla Kızılderili kabilesi yerleşmişti. 1889'da Kongre kararıyla Kızılderili Toprakları'nın bir bölümü beyazların yerleşimine açıldı. 1907'de Kızılderili Toprakları'nın geri kalan bölümünün Oklahoma topraklarına katılmasıyla oluşturulan Oklahoma Eyaleti ABD'nin 46. eyaleti oldu. Eyaletin en büyük şehri ve başkenti Oklahoma City'dir.

T. Tuğçe Türkoğlu'nun tespitlerine göre; **Beş Uygur (Uygur) Kabile**, sürgün edildikleri yeni bölgeye Oklahoma adını vermişlerdir. Oklahoma eyaletinin adı Çoktav dilinde "OK'lar" anlamına gelen "**Okla**" ve

“**human**” (insan) kelimelerinden türetilmiştir. Çeroki dilinde, Oqalahoma şeklinde söylenmektedir. Oqalahoma kelimesinin anlamı muhtemelen, “Ala (karışık) – Oq – insanı” anlamına gelmektedir.

Kızılderililerin Oklahoma eyaletine OK (OQ) ismini vermesi, Kâzım Mirşan’ın Amerika’daki Türk yazıtlarını doğru okuduğunu kanıtlamaktadır.

- **ABD’nin Minnesota eyaletinde bulunmuş olan Kensington Runestone Yazıtı:**

2.Satır: Bu bitigtaş ile hatırlanan kral mücadele edilen savaşın (savaş mücadelesinin) kralıdır. (Bu yazı ile) hâtıra edilen şey **OQ** stratejisine dayanan aklın başarısıdır.

3.Satır: Bu hâtıranın konusu **OQ**’lar, kralının açık zaferini izah eder.

11.Satır: **OQ**’ların mücadelesi sonucunda edilen “zafer anıtı” dolayısı ile Tanrı’ya saygı duruşu edilen **OQ** mücadelesi, Tanrı zaferidir.

12.Satır: Mezar başına (zafer mücadelesinde başarı elde edilir ise) **OQ** anıtı yazma kral (kağan) talimatıdır.

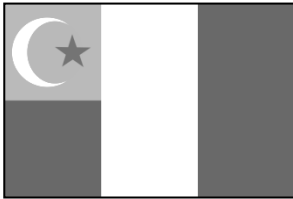
- **ABD’nin Maine eyaletinde bulunmuş olan 3 numaralı Spirit Pond Yazıtı:**

13. Satır: *Kozmosu idrak hakkında Tanrı’yı yetkili gör; kozmostaki **Oq** zaferini Tanrı’dan bil.*

Beş Uygar (Uygur) Kabile, Cherokee, Chickasaw, Choctaw, Creek (Krik) ve Seminole kabilelerinden oluşmaktadır. Bu kabileler günümüz Oklahoma'sına yerleştirilmelerinden önce ABD'nin güneydoğusunda yaşamaktaydı. Beş Kızılderili kabilesinden biri olan Creek (Krik) kabilesinin günümüzde kullandığı bayraklarının üzerinde "Ay-Yıldız" bulunması ise oldukça ilginçtir.

Ayrıca, piramit şeklindeki Creek höyük mezarları (kurganları) henüz incelenememiş Kızılderili eserleridir. ABD/Batı Virginia/ Moundsville ilçesinde 2006 yılında bulunan Creek (Krik) Kurganı (höyüğü) MÖ 250-150 yılları arasına tarihlenmektedir.

Creeklere ait höyükler haricinde diğer kabilelere ait çok sayıda kurgan (höyük) Amerika'nın farklı bölgelerinde de mevcuttur. Örneğin; Louisiana eyaletinde bulunan ve MÖ 3500 yıllarına tarihlenen Watson Brake Höyüğü, Orta Arkaik Dönem'e ait 11 höyükten biridir. Yaklaşık 5.400 yıl öncesine (İÖ 3500) tarihlenmektedir. Amerika'daki en eski höyük olarak kabul edilir. Mısır piramitlerinden ve İngiltere'nin Stonehenge'inden daha eskidir.

Creek (Krik) Bayrağı

Creek (Krik) Höyüğü

KIZILDERİLİLER

Dil bilim ve genetik bilim verilerinden elde edilen bilgilerle Orta Asya kökenli olduğu anlaşılan Kızılderililerin dil, inanç ve kültürel yapıları Türklerle aynı özelliği göstermektedir. Yaşam tarzı, dokuma ve takılardaki kültürel benzerlik günümüzde de devam etmektedir.

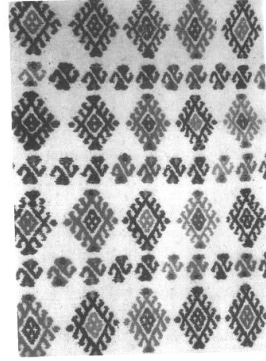
İNANIŞLARI: Şamanizm'in etkilerini taşıyan Kızılderililer, şifacıların yaptığı ayinler ve kehanetlerle hayatlarına yön verirler. Doğaya zarar vermeden yaşamayı kutsal bir görev olarak benimserler ve toprağın kişilere ya da toplumlara değil, dünya üzerinde yaşayan bütün insanlara ait olduğuna inanırlar. Batılı kaynakların anlattığı gibi vahşi değil son derece barışçıldır. Kızılderililerin Tef (Şaman Davulu) çalarak yaptığı şaman ayinleri bugün Orta Asya'da yaşayan bazı topluluklarda da aynen devam etmektedir.

MOTİFLERİ: Veli Metin Türkoğlu'nun 2001 yılında yaptığı "Kızılderili ve Türk Motifleri" araştırmalarına göre; Kuzey Amerika'nın en büyük Kızılderili rezervasyonunda yaşayan Navaholara ait kilim örnekleri bazı küçük farklılıklar dışında renk, desen ve kompozisyon açısından Türk el dokumaları ile aynı özellikleri taşımaktadır.

Özellikle Navaho çuvalları renk, motif ve kompozisyon olarak Anadolu Yörük kültürü ile birebir örtüşmektedir. Yörük kültüründe hemen hemen her çuvalda karşımıza çıkan “Pıtrak motifi” Kızılderili çuvalarında da hiç değişmeden varlığını sürdürmektedir.

ABD – Navaho kilimi

Türkiye – Yörük un çuvalı

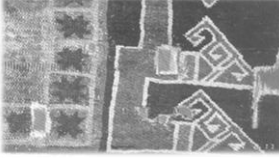
Kızılderililere ait motiflerdeki detaylara inildiğinde Geometrik, Bitkisel ve Sembolik bezemelerden oluşan motiflerin %95 oranında Türk kültürü ile bütünleştiği görülür. Kızılderili ve Türk motiflerindeki benzerlik hatta aynılık dikkate alındığında Kızılderililerin Orta Asya kökenli oldukları kesinleşmektedir. Büyük bir olasılıkla Ata (Kök) Türklerden ayrılan bir kolun üyeleridirler.

El sanatları ile ilgili araştırmalar yapan profesörler ve uzmanlar, aynı kültüre sahip insanların dünyanın

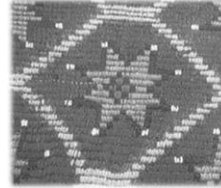
değişik yerlerine yayılmaları ve birbirlerini bir daha hiç görmemeleri durumunda bile, el sanatlarındaki kültür bağının devam edeceğini belirtmişlerdir.

Kızılderili dokumasındaki Yıldız motifi.

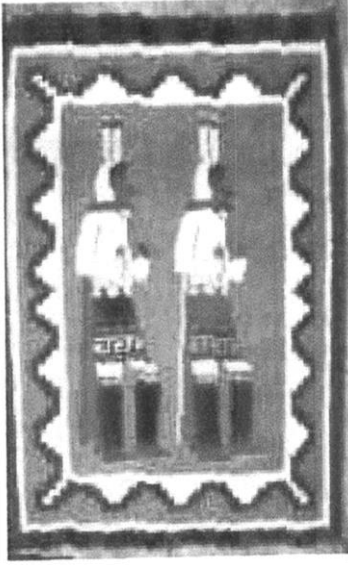
Türk İslam Eserleri Müzesi'nde sergilenen Selçuklu dönemine ait halı kesitindeki Yıldız motifi.

Kıl Çul üzerindeki Yıldız motifi – Mersin / Tarsus

Yukarıdaki görsellerde yer alan “Yıldız” motifleri Navaho dokumasında, Selçuklu halısında ve günümüzde dokunan kıl çullarda hiç değişmeden halen kullanılmaktadır.

Pazırık, Başadar, Noin-Ula ve diğer kurganlarda yapılan kazılarda çıkan el dokumaları ile Kızılderili dokumalarındaki kültür bağı dikkate alındığında, Türklerin en az 12.000 yıllık geçmişi olan zengin bir ortak kültüre sahip olduğu anlaşılmaktadır. Özellikle el dokumaları konusunda başka hiçbir kültür bu kadar eskilere dayanmamaktadır.

Sol resimdeki Kızılderili dokuması ile sağ resimdeki Altay Dağları'nın Pazırık Vadisi'ndeki kurgan kazılarında bulunan kilim, kompozisyon olarak aynı tarzda dokunmuştur ve aynı hikâyeyi anlatır gibidir. Duruş şekilleri, kolları ve ellerindeki eşyalar aynı şeyleri anlatırcasına benzerlik göstermektedir.

Yan resimdeki Türkiye / Siirt kilimi, üst resimdeki ABD'deki Kızılderili kilim satış mağazasından alınmış gibi...

Kızılderili ve Türk motiflerinin ayrıntılı olarak resimli karşılaştırmaları “Tarihi Okumanın Farklı Yolları – Motifler ve Semboller” adlı kitapta mevcuttur.

KÂZİM MİRŞAN'IN OKUDUĞU AMERİKA ve GRÖNLAND'DAKİ YAZITLAR

Kuzey Amerika ve Grönland'daki bazı yazıtların listesi aşağıda verilmiştir.

Oklahoma eyaleti	Heavener Rune Stone	Kısa cümle
Oklahoma eyaleti	Poteau Bitigtaşı	Kısa cümle
Kansas eyaleti	Shawnee Runestone	Kısa cümle
Maine eyaleti	Spirit Pond Bitigtaşı	Uzun cümle
Minnesota eyaleti	Kensington Yazıtı	Uzun cümle
Grönland	Kingigtorsuaq Bitigtaşı	Uzun cümle
Grönland	Brottahlio Bitigtaşı	Kısa cümle
Grönland	Gardar Bitigtaşı	Kısa cümle
Grönland	Honen Bitigtaşı	Uzun cümle

Kâzım Mirşan tarafından okunarak alfabeleri çıkarılan bu yazıtların okunuşları ve tarihi bilgileri, “Türklerin Kaybolan Ataları” adlı kitabının 15. - 17. ve 147. - 151. sayfaları arasında (ait oldukları tarih sırasına göre) detaylı olarak verilmiştir.

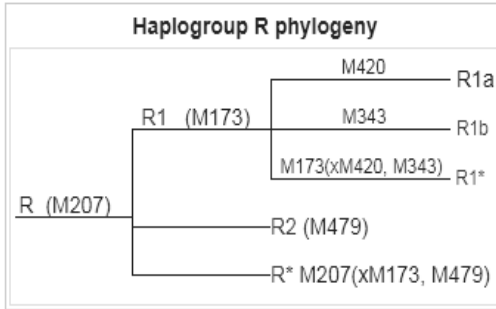

AFRİKA

Afrika'da antik dönemlerdeki Türk varlığı hakkında akademik verilere dayanan fazla bilgi yoktur. Mısırlıların piramit geleneği ve hiyerogliflerinde tespit edilen Türk tamgaları üzerinden bazı tahminler yürütülebilir. Bu nedenle, ulaşabileceğimiz en güvenilir veri kaynağı genetik araştırmalara dayanan bilgilerdir.

GENETİK VERİLER:

R (M207) geninin bir kolu olan **R1**'den türeyen **R1a**'nın oluşumunun yaklaşık 22.800 yıl önce, son buzul çağı zamanında gerçekleştiği ve R1a ile R1b'nin ikiz kardeş olduğu tahmin edilmektedir.

Mısır Firavunu III. Amenhotep ve Akhenaton'un R1b1 geni taşıdığı tespit edilmiştir. Afrika'da tespit edilen diğer bir Türk geni ise R2'dir.

Mısırlıların “Hiksos”, günümüz tarihçilerinin “Hurri” dediği (Hititlerin bir kolu olan) R1b genine sahip insanlar İ.Ö 1500’lü yıllarda Mısır’a gelmiştir. Atı, ok-yayı ve tekerlekli savaş arabasını Mısır’a getiren R1b geni taşıyan bu topluluktur.

EK BİLGİ: Günümüz tarihçileri; “*Hitit devleti adıdır, devleti oluşturan halkın adı ise Hurri’dir.*” ya da “*Hurri, Hititlerin önceki adıdır.*” şeklinde çelişkili söylemlerde bulunmaktadır.

Hazar kökenli Hitit geni (R1a) ile Altay kökenli Hurri geni (R1b1) arasında grup farkı olması, bu iki grubun R1 geni taşıyan aynı atadan oluştuğunu ve bu iki gruptan biri olan Hurrilerin Çatalhöyük’ten ayrılarak Mısır’a gittiğini göstermektedir.

Doç. Dr. Osman Çataloluk’un açıklamalarına göre; Mısır firavunları soyunun (Kiptilerin) gen kodu E1v178’dir. Mısır’ın çok tanrılı dinini tek tanrılı (Aton) dinine çeviren Akhenaton ve babası ise R1b1 (Türk) genine sahiptir.

Akhenaton yaklaşık 15 yıl tahtta kalmış, ölümünün ardından kurduğu Aton dini çökertilmiş ve şehri yerle bir edilmiştir. Horemheb döneminden itibaren onunla ilgili her şey yok edilmiş, yaklaşık 3.000 sene (19. yüzyılda mezarı keşfedilene kadar) ismi hiç anılmamış ve duyulmamıştır.

EK BİLGİ: Afrika'nın Kamerun ve Fas bölgesinde yaşayan toplulukların R2 genine sahip olması, Hititlerin atasıyla amca çocukları olduklarını göstermektedir. Ancak, hangi dönemden bu yana orada oldukları henüz bilinmemektedir.

Ayrıca; Haçlı Seferleri sırasında Kudüs bölgesinde Türk akıncılara yardımcı olup, onlarla beraber Haçlı ordularına karşı savaşan ve kim (hangi ırka ait) oldukları belli olmayan "Sarazenler" Afrika'daki R2 genli topluluklar olsa gerek...

MISIR FİRAVUNU III. AMENHOTEP ve OĞLU IV. AMENHOTEP (AKHENATON)

Mısır Firavunları, Karnak Tapınağı'ndaki Amon rahiplerine danışıp onların kehanetlerine başvururlardı. Bu nedenle firavunlar rahiplerin etkisi altındaydı. Akhenaton rahiplerin bu etkisinden kurtulmak için kendi Tanrı inancı doğrultusunda eski Mısır dinini, simyayı ve büyüü yasakladı. Karnak Tapınağı'nı kapatıp Amon rahiplerinin görevine son verdi. "Aton" (Tek Tanrı) inancını Mısır'ın yeni dini olarak ilan etti ve **IV. Amenhotep** olan adını **Akhenaton** (Aton'un hizmetkârı) olarak değiştirdi. Bu durum ülkede büyük bir kargaşaya sebep oldu ve Akhenaton öldürüldü.

EK BİLGİ: Akhenaton'un annesinin babası olan Yuya'nın Eski Ahit ve Kur'an-ı Kerim'de adı geçen Yusuf (Joseph) Peygamber olduğu Mısırlı tarihçi Ahmed Osman tarafından iddia edilmiştir.

Akhenaton

Akhenaton ölünce yerine 10 yaşındaki Tutankhaton geçti. Tutankhaton ismini Tutankhamun olarak değiştirerek Amon ve diğer pagan ilahlara tekrar tapınılmasının yolunu açmış oldu. Genç firavun 18 yaşında öldüğünde, Amon rahipleri, eski sömürge ve pagan düzenini geri getirmesi sebebiyle Tutankhamun'a unutulmaz bir cenaze töreni yaptılar.

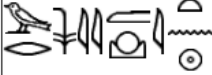

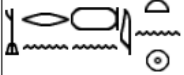
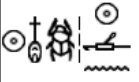

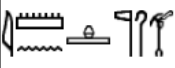

Tutankhamun, muhteşem bir şekilde hazırlanmış olan mezarına, yüzyıllar sonra Arkeolog Howard Carter tarafından bulunmak üzere yerleştirilmiş, Akhenaton ve soyundan gelenlerin isimleri ise tapınak duvarlarından silinmiştir.

Tutankhamun

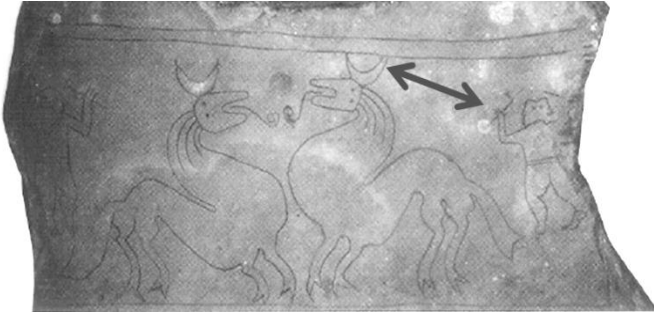
Mısır hiyerogliflerinde Akhenaton ve diğer adı olan IV. Amenhotep adlarının (Horus adı) yazılışları ile İskandinavya Türk yazıtları arasında benzerlikler vardır. Kazım Mirşan'ın "Skandinavya Yazıtları"

kitabında yer alan yazıtlarda, Akhenaton adında yer alan (aşağıdaki resmin en üst kısmındaki) “A” harfi benzeri tamga, ☉ (OÑ) - ☾ (ON) tamgaları ve diğer ismi olan IV. Amenhotep adında yer alan “Ellerini havaya açmış adam” ve onun bir atındaki isminde yer alan □ (AŞ) tamgası bu benzerliklere verilebilecek en iyi örneklerdir.

	Amenhotep IV	Akhenaten
Horus adı	 Kanakht-qai-Shuti	 Meryaten
Nebty adı	 Wer-nesut-em-lpet-swt	 Wer-nesut-em-Akhetaten
Altın Horus adı	 Wetjes-khau-em-lunu-Shemay	 Wetjes-ren-en-Aten
Prenomen (Ön adı)	 Neferkheperure-waenre	 Neferkheperure-waenre
Nomen (Adı)	 Amenhotep Netjer-Heqa-Waset	 Akhenaten

Akhenaton'un ve ismini değiştirmeden önceki adı olan IV. Amenhotep adlarının tanrılara göre yazılışları.

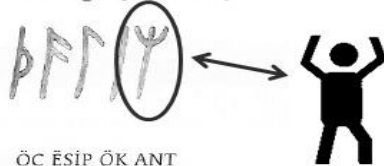
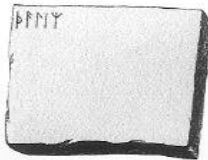
IV. AMENHOTEP adının yazılışında yer alan, ellerini havaya açmış adam (Cennete asılı kalma veya Tanrı'ya ya da Tanrı temsilcisi kağana ant için adam) şeklini, Stockholm'deki Historiska Museet Sintaşı'nda görmekteyiz.

Resim: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 23 - Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

“Cennete asılı kalma” tamgası sonraki dönem yazıtlarda “Çatal” şeklinde (harf benzeri) tamgaya dönüşmüştür.

Bratsberg, Tronyem, Bitigtaşı (Norveç)

ÖC ĖSİP ÖK ANT

"Tanrı" olarak anılan krala ant.

Resim: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 56 - Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

AKHENATON adında yer alan "A" harfine benzeyen tamgayı, Yemen Yazıtı'nda, Frig kabında ve İskandinavya'daki Gotland Kylver Yazıtı'nda yer alan 13 numaralı tamgada görmekteyiz.

Yemen Yazıtı ↑ - Kylver Yazıtı ↓ - Frig kabı ↑

Gotland Yazıtı: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 25
Yemen Yazıtı: Kâzım Mirşan - Yemen Yazıtları – sayfa 54 – MMB 2008

Akhenaton isminin hiyeroglif yazılışlarında görülen ⊙ (OÑ) - ◐ (ON) - ◻ (AŞ) tamgalarının da Türk kökenli tamgalardan geldiği bellidir.

Akhenaton'un annesi TİYE ile annesinin babası YUYA ortalama Mısırlı boyundan daha uzun bir vücut yapısına sahiptir. Bu nedenle Grafton Elliot Smith ve bazı Mısır tarihçileri, bu insanların olağan dışı adını ve özelliklerini dikkate alarak, Asya kökenli olduklarını tahmin etmektedir.²²

22 / Shaw, Ian. Antik Mısır'ın Oxford tarihi . Oxford University Press: Londra, 2003. s.253

Akhenaton (IV. Amenhotep) ve babası III. Amenhotep'in isimlerinin hiyeroglif yazılışlarında görülen “☉” OÑ tamgası; Türklerin OÑ, Batılıların HUN dediği halkı temsil etmektedir.

Mısır tarihinde HUN adına Hz. Yusuf'un hayat hikâyesinde rastlamaktayız.

HZ. YUSUF

Hz. Yusuf, İslamiyet'e göre peygamber, İbranilere göre din büyüğüdür. Hz. Yusuf'a rüyaları yorumlama ilmi bahşedilmiştir. Yakup peygamberin (İsrail'in) on iki oğlundan biridir.

Tevrat'ta verilen bilgilere göre; Yusuf, kıskanç ağabeyleri tarafından önce kuyuya atılmış, sonra kuyudan çıkarılarak Medyenli İsmailoğulları'na satılmıştır. Kervanın Mısır'a götürdüğü Yusuf, Firavun'un muhafız birliği komutanı Potifar'a köle olarak satılmıştır. Potifar'ın karısı Züleyha'ya sarkıntılık ettiği gerekçesiyle zindana atılan Yusuf, Firavun IV. Amenhotep'in (Akhenaton'un) rüyasını yorumlayarak Mısır'ı kıtlıktan kurtarmış ve tüm Mısır'da Firavun'dan sonra ikinci adam olmuştur. **OÑ** (HUN) kentinin din adamı Potifera'nın kızı **Asenat** ile evlenmiştir.

Tevrat'a göre; Firavun'un Yusuf ile evlendirdiği Heliopolis şehrinin din adamı Potipherah'ın kızı Asenat, İsrailoğulları kabilelerine önderlik yapacak olan Efrayim ile Menşe'nin annesidir. (Tekvin-41:45-41:50-41:52)

Asenat'ın babası Potipherah, bir Antik Mısır şehri olan **OÑ** (Heliopolis) şehrinin “Tek Tanrı” inancına sahip din adamlarından birisidir.²⁴ (Tekvin: 41:45 ve 41:50)

Potipherah'ın sadece bir din adamı olmadığı, aynı zamanda bir prens de olduğu ve Firavun'un muhafız birliği komutanı Potifar ile aynı kişi olduğunu düşünenler de vardır.

OÑ (Heliopolis) şehrinin hiyeroglif olarak yazılışı, yan resimde yer almaktadır. Hiyeroglifin Mısırca okunuşu **ANNU**'dur. Bu isim muhtemelen (Türklerin, gittikleri yere geldikleri yerin ismini verme geleneği olarak) Türkmenistan'daki **ANU (ANVA)** medeniyetinin adından gelmektedir.

Burada bahsi geçen **OÑ** (Hun) kökenli halkın Hurriler (R1b1 gen haplogrubu) olduğu tahmin edilmektedir. Yrd. Doç. Dr. Osman Çataloluk'un “Türklerin Genetik Tarihi” adlı kitabı, genetik konularda detaylı bilgiler içermektedir.

24 / The Open court , Volume 27. Harry Houdini Collection (Library of Congress).

Antik Mısır tarihi ile Türkler arasındaki diğer bir benzerlik de başlıklardır. Alttaki resmin solunda Oktan Keleş'in fotoğrafını çektiği "Beyaz Piramit"nin içinde bulunan 3 metre civarındaki granitten yapılmış baş heykeli (Türk grubu gizlice Beyaz Piramit'in içine girdiren Çinli rehberin dedelerinin anlattıklarına göre) Oğuz Kağan'ın temsili başıdır.

Beyaz Piramit'te bulunan
Çift uçlu başlık (külâh) takmış
Oğuz Kağan'ın temsili büstü

Çift uçlu başlık takmış
AMON tasvirini

Heykel; kenarı boynuzlu ve üst tarafı çift uzantılı bir başlık taşımaktadır. Benzer bir başlığı (çift uzantılı külâhı) AMON tasvirinde de görmekteyiz.

Türkmenistan parası 100 manatın üzerindeki Oğuz Kağan resminde görülen boynuzlu başlığın aynısını Antik Mısır'ın İSİS ve HATHOR tasvirlerinde görmekteyiz.

İSİS

HATHOR

OĞUZ KAĞAN

HORUS ve OSİRİS figürlerinde de Saka Türklerinin külahlarına benzer başlıklar vardır.

Altın Elbiseli Savaşçı

HORUS

OSİRİS

Mısır Başlıkları

AFRİKA PİRAMİT GELENEĞİ

Yakın zamanda Kazakistan'ın Karaganda bölgesinde Sarı-Arka yöresinde keşfedilen Türklere ait 3.000 yıllık, "Basamakla çıkılan taşlı piramit", piramit kültürünün kökeni hakkında tarihe ışık tutacak ve bu kültürün Türklerin atalarına ait olduğunu ispatlayacak yeni bulgulardan biridir. Türklere ait olan Kazakistan'daki bu piramidin Mısır'daki ilk piramitlerden Zoser Piramidi'ne benzediği açıklanmıştır.

2008 yılında Mısır'da yapılan son kazılarla birlikte tespit edilen piramitlerin sayısı 118 ile 138 arasındadır. Piramitlerin büyük çoğunluğu Eski Hanedanlık (İ.Ö 2575-2134) ile Orta Hanedanlık (İ.Ö 2050-1650) dönemlerindeki firavunlar ve eşleri için inşa edilmiştir.²⁵

Yeni Hanedanlık (İ.Ö 1550-1070) döneminin ilk hanedanları olan Akhenaton ve babası III. Amenhotep 18. Hanedanlık dönemi firavunlarıdır. Yapılan genetik araştırmalardan elde edilen bilgilere göre Akhenaton'un taşıdığı R1b1 geninin kökeni 14. Hanedanlık dönemine kadar uzanmaktadır.

25 / Slackman, Michael (16 Kasım 2007). "In the Shadow of a Long Past, Patiently Awaiting the Future". New York Times. Erişim tarihi: 21 Temmuz 2016.

Kazakistan Piramit: <https://arkeofili.com/kazakistanda-piramit-sekilli-3000-yillik-bir-mezar-bulundu/> - Erişim 01.05.2020 – Saat 01.10

14. Hanedanlık'tan Akenaton'a kadar hükümdarlık yapan firavunların Türk kökenli olması, bütün piramitlerin aynı kökenden gelen mimari kültüre bağlı olduğunu ortaya çıkarmaktadır.

Amerika

Bosna Hersek

Mezopotamya

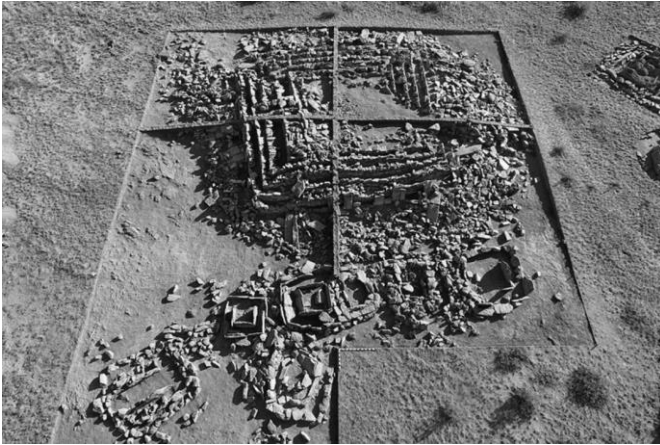
Mısır

Çin

Kore

Kazakistan

ASYA

Gerçek Türk tarihinin ortaya çıkmaya başlama süreci, SSCB'nin 1991 yılında dağılmasıyla Türk devletlerinin bağımsız hale gelmesi sonrasında başlamıştır. Türk devletlerinin bağımsızlığı sonrasında Türk tarihine ışık tutacak çok sayıda eser bulunmuştur. İlk incelemeye alınan yer, Türklerin 35.000 yıl öncesi resim ve tamgalarını taşıyan “**Tamgalısay ve Saymalıtaş**” olmuştur.

2.300 yıl önceye tarihlenen **Pazırık Halısı** ve 2.500 yıl önceye tarihlenen **Altın Elbiseli Savaşçı** başta olmak üzere, yapılan arkeolojik kazılarda ortaya çıkan birçok tarihi eser dünya tarihini değiştirmeye başlamıştır. Uygur bölgesindeki Türklere ait olduğu iddia edilen 5.000 yıl öncesine tarihlenen piramitler ise henüz inceleme aşamasındadır.

TAMGALISAY; Türklerin 35.000 yıl öncesinden başlayarak 12.000 yıl öncesine kadar kayalara bıraktıkları izleri taşımaktadır. Yüzlerce kayada 3.000 tane kaya resmi bulunmaktadır. Yazının ilk oluşum aşamaları burada görülmektedir.

SAYMALITAŞ; 10.000 adet granit kaya üzerinde 100.000 adet resim bulunan bir açık hava müzesidir.

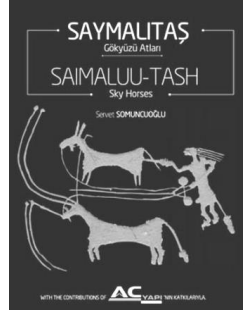
Servet Somuncuoğlu'nun,

- **Saymalıtaş - Gökyüzü Atları**
- **Damgaların Göçü-Kurgan**
- **Taştaki Türkler**

isimli kitapları; Türk kaya resimleri, damgaları ve yazıtları hakkında zengin resim ve bilgiler içermektedir.

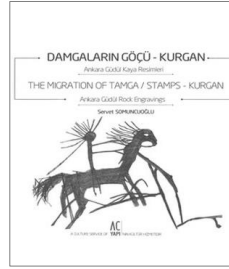
SAYMALITAŞ - Gökyüzü Atları;

Kaya resimlerinden damgalara, damgalardan da alfabeye geçişi belgeleyen bir kitaptır. Saymalıtaş'taki 100.000 kaya resminden derlenip tasnif edilerek gruplandırılan fotoğraflardan ve bu resimlerin çözümlemelerinden oluşan kitap, bu serinin ilk kitabıdır.

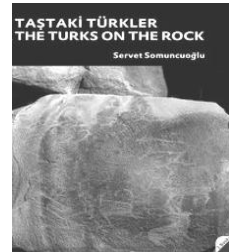
DAMGALARIN GÖÇÜ - KURGAN;

Ankara/Güdül Dündük Dağı'ndaki 3.000 kaya resmini ve 1.000'e yakın kurgan tespitini içeren bir kitaptır. Kitaptaki resimler, Türklerin binlerce yıl önce de Anadolu'da yaşadığının kanıtıdır.

TAŞTAKİ TÜRKLER;

Türk tarihi nerede, nasıl başlar sorusunun cevabı, bu eserin sayfalarında sergilenmektedir. Kitabın sayfalarındaki her bir resim sanat değeri taşımaktadır.

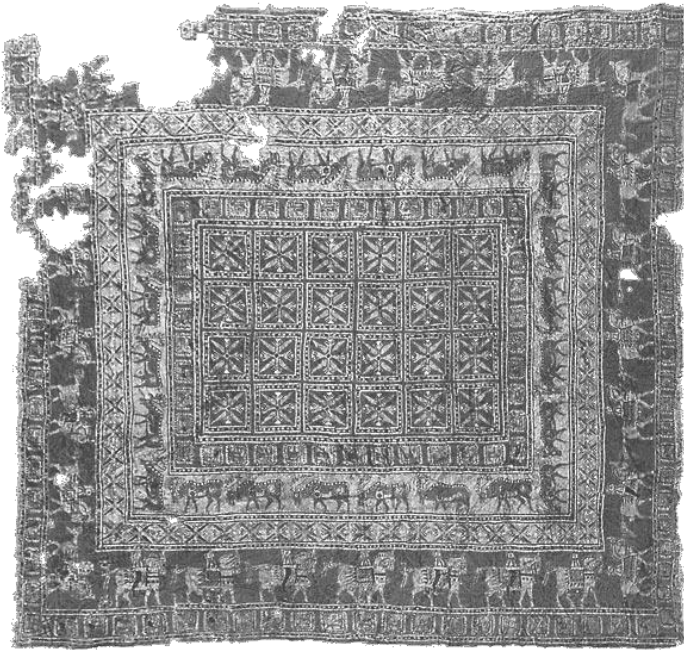

PAZIRIK HALISI

Pazırık Halısı, Altaylar'ın Pazırık bölgesinde yapılan kurgan kazıları sırasında bulunmuştur. Sovyet arkeolog Sergei Ivanovich Rudenko tarafından yapılan kurgan kazılarında, İ.Ö 3. yüzyıla ait Pazırık Halısı ve 40'a yakın zengin sanat eseri bulunmuştur. Bu buluntuların büyük bir kısmı hâlen Leningrad Ermitaj Müzesi'nde sergilenmektedir.

Beş numaralı Pazırık kurganından çıkartılan dünyanın en eski halısı, bulunuşunun üzerinden yarım asır geçmesine rağmen hâlâ üzerinde en çok konuşulan ve tartışılan arkeolojik eser olma vasfını sürdürmektedir. Batılı araştırmacılar bu muhteşem buluntuyu Türklere mal etmemek için çeşitli varsayımlar ileri sürmektedir.

Kazıları yapan S. İ. Rudenko; üzerinde “biniciler”, “sığırlar” ve “Griffon (aslan vücutlu, kartal kafalı ve kartal kanatlı hayali yaratık)” figürlerinin yer aldığı 1,89 x 2 m ebadındaki bu halının Türklere ait olamayacağını iddia etmektedir. Oysaki halının kenar bezemelerinde görülen “Kuyruğu bağlanmış atlara binen savaşçılar” Türk geleneklerine özgü figürlerdir. Savaşa gidilirken atların kuyruğunun bağlanması Türk geleneğine ait bir davranıştır. Bu gelenek Orta Asya'da hala sürdürülmektedir. Cirit, Çevgan (Polo), Yamba (yerden oğlak kapma), Eğersiz at yarışı gibi ata sporlarında atların kuyruğunun bağlanması günümüzde de devam etmektedir.

Pazyryk Halısı ve kesitleri

Pazyryk halısı resimleri: "PAZIRIK - Altaylardan Bir Halının Öyküsü" -
Kültür Bakanlığı yayınları s. 19

Johanna Zick Nissen, bu halının Anadolu'ya kadar uzayan sınırlar içinde dokunduğu kanaatini taşımaktadır. R. Ghirsman, K. Jetter gibi bazı Batılı sanat tarihçileri ise bu müstesna halının şehir kültürü dışında yaşayan göçebe bir halk tarafından dokunamayacağı inancını savunmaktadır. Onlara göre bu halı teknik bakımdan oldukça detaylı, sanat bakımından da çok taraflı değişik anlayışla yüklü bir eserdir. Bu sebeple (Batılı araştırmacılara göre) atlı bozkır kültürüne mensup, yaylak ve kışlak hayatı yaşayan Türk göçebelerinin böyle bir halıyı meydana getirmeleri asla mümkün değildir.

Gerçekçi ve iyi niyetli olmayan birçok araştırmacının, Türklere ait buluntuların üstünü örtmeye çalıştığı, örtemediklerini de başka uygarlıklara mal etmeye çabaladığı artık bilinen bir gerçektir. Barbar ya da çadır halkı gibi çeşitli aşğılamalarla Türkleri dünyaya geri kalmış göçebe kavimler olarak tanıtmak isteyen Batılılar, **Altın Elbiseli Savaşçı** bulunduktan sonra susmak ve iddialarından vazgeçmek zorunda kalmışlardır.

E. Fuat TEKÇE tarafından yazılan ve Kültür Bakanlığı tarafından yayınlanan **PAZIRIK** – **Altaylardan Bir Halının Öyküsü** adlı kitap, renkli ve detaylı resimlerle desteklenmiş zengin bir başvuru kaynağıdır.

ALTIN ELBİSELİ SAVAŞÇI

Altın Elbiseli Savaşçı (Alp) ve beraberindeki eşyaların gömülü olduğu kurgan, 1969 yılında Kazakistan'da Issık Gölü yakınlarında, Arkeolog Bekin Nur Muhammed tarafından bulunmuştur.

İ.Ö 5. yüzyıla ait olduğu tahmin edilen kurganda çok kıymetli eserlerle birlikte çok gösterişli bir kıyafetle gömülü bir genç Alp (Tigin) ortaya çıkarılmıştır. Alp'in üzerindeki kıyafet; "V" yakalı kısa kaftan, dar süvari pantolonu ve diz altında kalan kısa yumuşak çizmeden oluşmaktadır. Kaftan ve çizme üçgen biçiminde işlenmiş küçük altın levhalar yan yana ve üst üste dikilerek adeta altın bir zırhla kaplanmıştır.

Belinde 16 büyük altın levha ile süslü kemeri, kını ve kabzası altın süslemeli bir kaması vardır.

Ucu sivri uzun başlığın şeklinden ve üzerinde yer alan altın figürlerden, başlığın Ala Tav Dağları'nın yedi bin metreyi aşan zirvelerini temsil ettiği tahmin edilmektedir.

Kurgandaki (sayıları 4.000'i bulan) altın levhalar; at, kaplan, geyik, pars, kurt, dağ keçisi, aslan ve yırtıcı kuş figürleri ile işlenmiş olup, İskitlerin altın işleme sanatının gelişmiş bir örneğini göstermektedir.

ALTIN ELBİSELİ SAVAŞÇI
Fotoğraf gazeteci M. Kemal Sallı tarafından çekilmiştir.

EK BİLGİ: Ahameni devri kaynaklarında, Sakaların (İskitlerin) üç kola ayrıldığı, sivri başlık giyenlerin Tigrahaut Sakaları olduğu belirtilmektedir.

ALTIN ELBİSELİ SAVAŞCI / Kazakistan
Fotoğraf gazeteci M. Kemal Sallı tarafından çekilmiştir.

Aynı kurgandan çıkarılan gümüş bir kap (çanak) vardır ki, bu kap diğer her şeyden daha fazla önem arz etmektedir. Kabin üzerinde Orhun harfleriyle 24 harften oluşan bir metin yazılmıştır. Bu metin, Orhun alfabesinin İ.Ö 5. yüzyılda da kullanıldığının en önemli kanıtıdır.

Kurgandan çıkan Türkçe yazılı gümüş kap Rusya'nın Sankt-Peterburg şehrindeki Ermitaj Müzesi'nde sergilenmektedir.

Gümüş kap üzerindeki yazının okumalarında farklı yorumlamalar mevcuttur;

- Rus tarihçilerin okuması:
"Tigin 23'ünde öldü. Esik halkının başı sağ olsun."
- Prof. Gayneddin Alioğlu Musabay'ın okuması:
"Temiz çek tuğunu ağabeyinin. Sağlam sahip ol. Atın, askerinin sana şan verir. Yasma yeterek (büyüterek) bahtını açasın. Sağ ol."
- Olcas (Oljas) Süleymanov'un okuması:
"Han oğlu 23'ünde yok oldu. Tozu savruldu."
- Dr. Selahi Diker'in okuması:
"Han Onger Çarık. Siz askerler ayrılın. Gönüllü katılan kahramanlar gibi cennete yükselin, sonsuz barışı sağlayın."

- Melih Erçin'in okuması:

"Ağan er. Çok içtin. Aralıksız içtin. Keşke az içseydin bak şimdi yoksun."

- Prof. Dr. Ahmet Ercilasun'un okuması:

"Yükselerek esenlikle (afiyetle) en içten (yanan) mumlar ile (mumlar eşliğinde) abla hazırlamıştır en küçük kardeşçâğızına azık."

- Altay S. Amanjolov'un okuması:

"Ağa (bu) ocak sana. Yabancı diz çok. Halkın içerisinde azık (bol ola)."

- Kâzım Mirşan'ın okuması ise;

"Asaleti övgüyle anılmakta olan ve öbür dünyaya göçmüş OQ (OK) asıllı savaşıdır. O, tanrı katına geçmek suretiyle günahlarından arınarak öte dünyaya alınmış olan saygın kişidir." şeklindedir.

Kâzım Mirşan'ın okuması en kabul gören okuma olarak Kazakistan'daki müzede "Gümüş Kap"ın bulunduğu vitrinde yer almaktadır.

Prof. Dr. Mirali Seyidov'un yazdığı "Altın Savaşçı'nın Yazgısı" adlı eser, Oder Alizade tarafından Türkiye Türkçesine çevrilerek "**ALTIN ELBİSELİ ADAM**" adıyla Türkiye'de yayınlanmıştır. Kitapta detaylı resimler ve açıklamalar mevcuttur.

Kazakistan'daki Issık Gölü yakınlarında bulunan "Altın Elbiseli Savaşçı"dan sonra 4 farklı kurganda daha Altın Elbiseli Savaşçı buluntusuna rastlanmıştır. Bütün çabalarımıza rağmen sonradan bulunan 4 farklı Altın Elbiseli Savaşçı hakkında Türkiye'de yayınlanan herhangi bir görüntüye ya da belgeye henüz ulaşabilmiş değiliz.

ÇİN'DEKİ TÜRK PİRAMİTLERİ

Çin'deki piramitlerin varlığının anlaşılması iki aşamada gerçekleşmiştir. İlk bilgiler 300 m yükseklikteki büyük "Beyaz Piramit" hakkındadır. ABD hava kuvvetleri pilotu James Gaussman, II. Dünya Savaşı sırasında Hindistan'dan Çin'e olan uçuşu sırasında beyaz bir piramit gördüğünden bahsetmiş ve 28 Mart 1947 tarihli The New York Times gazetesinde piramidi gördüğünü açıklamıştır. Gaussman'ın bahsettiği Beyaz Piramit daha sonra The New York Sunday News'in 30 Mart 1947 tarihli sayısında yayınlanan fotoğrafta görülmüş, bu fotoğrafın yayınından uzun bir süre sonra fotoğrafın James Gaussman tarafından çekildiği söylenmiştir.

Chris Maier, Beyaz Piramit'in bir Türk atasının anıt mezarı olduğunu söylemiş, ancak bu iddiası ciddiye alınmamıştır.

Çin'in Xi'an (Uygur) bölgesinde, Beyaz Piramit'le beraber toplamda yüz adet irili ufaklı piramit vardır. Bir Budist mabedindeki kayıtlarda Beyaz Piramit'in en az 5.000 yıldır var olduğu belirtilmiştir.

Piramitlerin olduğu bölge Çin yönetimi tarafından yasaklı bölge ilan edilmiş olup turistik bir yer değildir ve üzerleri ağaçlandırılmaya başlanmıştır. Bölgede araştırma yapılması yasaktır.

2010 yılında “Beyaz Piramit”e yaşlı bir Çinlinin yardımıyla gizlice giren Oktan Keleş ve arkadaşları içeride birkaç fotoğraf çekebilmişler ve içerisi hakkında edindikleri bilgileri paylaşmışlardır.

Oktan Keleş’in anlatımı:

Mağaradan piramidin içine vardığımızda buranın bir mezar odası olduğunu anlıyoruz. 2 metreye yakın boyu olan bir mumya var yerde. Mumyanın yanı başında bir kayada çeşitli işaretler ve yazılar görüyoruz. Ay-yıldız, kurt başları ve şok olduğumuz şeyi ışığı tuttuğumuzda görüyoruz. Mağara duvarına dayanmış, 3 metreye yakın boyu olan muhtemelen granit taştan yapılmış bir kafa heykeli var. Enteresane olan kafada çift boynuz veya antene benzer iki tane çıkıntı olması. Kafasının ortasında mağara girişindeki duvarda gördüğümüz ay-yıldız simgesinin aynısı göze çarpıyor...

Biz artık ihtiyar Çinliye aldırış etmeden, gördüğümüz her şeyin fotoğrafını çekmeye başlıyoruz. İçeride yaklaşık 7-8 dakika kadar kaldık ki, ihtiyar Çinli acele çıkmamız gerektiğini işaret ediyor. Biz biraz daha kalıp etrafı iyice incelemek istiyoruz. Yaşlı Çinli sertleşiyor, teklifimizi kabul etmiyor...

Az ileride, aşığı doğru merdivenle inilen bir yer görüyoruz ve oraya inmek istiyoruz. Yaşlı Çinli, oraya inişin çok zor olduğunu, indikten sonra çıkışın ise daha da zor olduğunu, buradan acele çıkmamız gerektiğini söylüyor. Çinlinin bu kadar telaşlı olmasından ve sinirlenmesinden dolayı aşığı inemedik. Ancak fenerle şöyle etrafı bir taradığımızda duvarlarda yazılar, yerlerde ise üst üste dizilmiş ve birbirlerine yapışmış tabletler gördük daha fazlasını seçemedik...

Dışarı çıkarken yaşlı Çinliye çift boynuzlu başı olan granit taştaki o yüzü sorduk. Bizi oldukça heyecanlandıran şu cümleleri sarf etti; **“O sizin atanız Oğuz Kağan'ın temsili suretidir.”** (Oğuz, Öküz-Güçlü-Boynuzlu manasına gelmektedir. Arapçada ise Zülkarneyn; çift boynuzlu manasına gelmektedir. Oğuz Kağan kendi döneminde, başına giydiği boynuzlu başlığı ile ünlüdür...) Bu bilgi karşısında çok heyecanlandık.

O inmediğimiz bölgede ise; merdivenlerden aşığı inince, aşığıdaki yerde başka bir mumya olduğunu ve onun hiç bozulmadığını, ayrıca binlerce tablet olduğunu, zamanla bu tabletlerin bir kısmının aşınarak birbirlerine yapıştığını ve bu piramidin muhtemelen Oğuz Kağan'ın mezarı olduğunu söyledi. Daha birçok mezar odaları olduğunu ve hepsinin kapalı olduğunu söyledi. Çocukken birkaç tanesini gördüğünü, zamanla çöküntüler yüzünden kapandıklarını anlattı.

Yaşlı Çinlinin dedeleri, taşlarda yazılan bir efsaneden söz ederlermiş. O efsanede; Türklerin, güneşin batmasına yakın bir zamanda, orduları ile buralara tekrar geleceklerini, Türklerin Doğu'ya (Asya'ya) ve Dünya'ya hâkim olacaklarını anlatırlarmış... İhtiyar Çinlinin dedesi 120 yaşında ölmüş. Yaşlı Çinlinin dedesi, bu yapıların (piramitlerin) Türklerin atalarına ait dünyada kurulan **ilk kütüphane** olduğunu söylemiş.

Oktan Keleş'in anlatımında geçen, "**Tabletlerden oluşan kütüphane**" bize çok değerli bilgiler sunacaktır. Tabii ki Çin hükümeti incelenmesine izin verirse...

Mısır piramitlerinden yüzlerce yıl önce yapılmış ve Mısır piramitlerinden iki kat daha büyük olan Beyaz Piramit'in kimlere ait olduğu halen tartışma konusudur. Çinliler, Uygur bölgesinde bulunan bu piramitlerin kendilerine ait olduğu konusunda bir iddiada bulunmamıştır. Batılılar ise bu piramitlerin Türklerle ait olamayacağı konusunda ısrarcıdır.

Yakın zamanda Kazakistan'ın Karaganda bölgesindeki Sarı Arka yöresinde keşfedilen Türklerle ait 3.000 yıllık, basamakla çıkılan taşlı piramit bu konuda tarihe ışık tutacak ve Çin'deki piramitlerin de Türklerin atalarına ait olduğunu ispatlayacak yeni bulgulardan biridir. Türklerden kalan Kazakistan'daki bu piramidin Mısır'daki ilk piramitlerden "Zoser Piramidi" ile benzerliği vardır.

UYGUR BÖLGESİNDEKİ TÜRK MUMYALARI

Beyaz Piramit'teki mumyalar haricinde, Orta Asya'daki birçok kurganda İ.Ö 3000 - 1500 yılları aralığına tarihlenen Türk mumyalarına rastlanmıştır. Bu mumyalar, Mısır mumyalarındaki gibi reçineli bandajlarla sarılmamıştır. Türk mumyaları; ölen kişinin iç organları boşaltılmadan, vücudu sadece hayvansal bir yağla yağlanarak, elbiseli şekilde gömülmüştür. Bu mumyalarda nasıl bir tekniğin kullanıldığı ve çürümeden günümüze kadar nasıl gelebildiği hala çözülememiştir. Bu mumyalama tekniği tarihte ilk kez Altay Türklerinde görülmüştür. Urumçi yakınlarında bulunan 2.300 yıl öncesine ait mumyada at kılıyla dikilmiş bir ameliyat yarası mevcuttur.

12 mumyadan 11 tanesinin genetik test sonuçları R1a1 (Türk geni) çıkmıştır. Orta Asya'da çok sayıda mumya bulunması mumya geleneğinin ilk olarak Türklerde başladığını kanıtlamıştır.

Türk mumyalarının bulunduğu mezarlardan çıkarılan eşyalar arasında; 3.000 yıl önceye ait at kamçısı, tahtadan yapılmış at arabası tekerleği ve çok sayıda kumaş örneği bulunmuştur.

Kumaşlardaki desenler, İskoçya'nın kuzeyinde yaşayan klanların (boyların) ölen kişiye giydirdikleri ekose kumaşlara benzemektedir. Kumaşlardaki bu benzerlik Kâzım Mirşan'ın İskandinav halkların Asya kökenli olduğu tespiti doğrulamaktadır.

Türklerin en az kaç yıldır Asya'da var olduğunun resmi olarak kabul gören kanıtı genetik araştırma sonuçlarıdır. Doç. Dr. Osman Çataloluk'un National Geographic Genom Projesi verilerine dayanarak açıkladığı bilgilere göre; babadan gelen gen kalıtımı, değişmeden olduğu gibi aktarılarak devam etmektedir. Bu nedenle, "Y" kromozomu kalıtımı (Y-DNA) ataları bulmak için kullanılır.

Y kromozomu, nesil başına yaklaşık iki mutasyon (değişim) geçirir. Aynı atadan gelen aynı mutasyona sahip gen serilerinin oluşturduğu her bir haplogrubun Y-kromozomundaki mutasyon birikimi hesaplanarak dip (kök) atasının kaç yıl önce yaşadığı bulunabilir.

EK BİLGİ: *MRCA - Y kromozom Âdemi'nin (Hz. Âdem'in) yaklaşık 236.000 yıl önce yaşadığı tahmin edilmektedir. Diğer popülasyonlar incelenerek çoğu Avrasyalı erkeğin 69.000 yıl önce yaşayan tek bir erkeğin soyundan geldiği de bulunmuştur.*

2014 yılına kadar R1a haplogrubu oluşumunun yaklaşık 22.800 yıl önce (son buzul çağı sonlarında) gerçekleştiği tahmin edilmekteydi. Peter A. Underhill, 2014 yılında yaptığı çalışma sonucunda Avrasya'daki 126 farklı toplumdaki 16.244 gen örneği olarak R1a haplogrubunun ilk oluşumunun

(ilk atasının) genini Kazakistan'da yaşayan Mustafa Zakircan Niyazov'da buldu.

Niyazov, tam 40.000 yıllık genetik mutasyon birikimi taşımaktadır. Bu tespit R1a'luların (Türklerin) en az 40.000 yıldan beri Orta Asya'da var olduklarının kanıtıdır.

Peter A. Underhill (solda) ve Mustafa Zakircan Niyazov (sağda)

Niyazov'un arkasında görünen duvar halısının motif ve renkleri, (taşıdığı genden olsa gerek) Altın Elbiseli Savaşçı'nın elbisesi (ceketi) ile aynı renk ve kompozisyona sahip.

Kâzım Mirşan'ın okuduğu Asya'daki bazı yazıtların listesi aşağıda verilmiştir.

BULUNDUĞU YER	RESİM – SEMBOLİK RESİM – TAMGA – YAZI
Kazakistan	Tamgalısay'daki 3.000 adet kaya resmi ve diğer bölgelerdeki tamga ve yazıtlar (tarihi belirlenemedi)
Kazakistan / Mangıstaw	Resim ve tamgalar (tarihi belirlenemedi)
Kazakistan / Alma-Ata	Altın Elbiseli Savaşçı- Çanak yazıtı (2.500 yıl önceye ait)
Tuva / Ulu-Kem	Çeşitli tamga ve yazılar (tarihi belirlenemedi)
Kırgızistan / Narın / Aladağ	Saymalıtaş açık alanındaki granit kayalar üzerinde 100.000 kaya resmi (tarihi belirlenemedi)
Tuva / Sülyek Köyü	Üve Yazıtı (tarihi belirlenemedi)
Tuva / Abakan	Abakan Sıntaş tamgaları (tarihi belirlenemedi)
Başkurdistan	Sölgentaş Mağarası ilk cümle oluşumu (Karbon testi sonuçlarına göre 14.680 ±150 yıl önceye ait)
Oral Dağı	İgnatievka Mağarası hayvan resmi ve tamgalar 14.000 yıl önceye ait
Altay Bölgesi	Pazırık Halısı (2.500 yıl önceye ait)
Türkistan	Felsefe Yazıtı (çok eski bir yazıt)
Yemen	29 tane Yemen Yazıtı

Kâzım Mirşan'ın okuduğu yazıtların bulunduğu listede görülen Asya genelindeki Türk eserleri SSCB'nin dağılmasından sonra Türkler tarafından araştırılabilir hale gelmiştir. Listedeki yerler ve buralarda bulunan tarihi eserler hakkında ayrıntılı bilgilere Kâzım Mirşan'ın;

- Prototürkçe Yazıtlar (Yayın yılı 1970)
- Anadolu Prototürkleri (Yayın yılı 1985)
- Bolbollar (Yayın yılı 1991)
- Alfabetik Yazı Başlangıcı (Yayın yılı 1994)
- Erken Türklerin Anadolu Yazıtları (Yayın 2006)
- İskitler – Sümerler – Yemenliler (Yayın yılı 2008)
- Türklerin Kaybolan Ataları (Yayın yılı 2011)
isimli kitaplarından ulaşabilirsiniz.

Asya'da yapılan araştırmalardan elde edilen son verilere göre, Türklerin Anadolu'dan Asya'ya, oradan da tekrar Anadolu'ya geldiği tahmin edilmektedir.

Asya'nın orta kısmının Türklerin ana yurdu olduğu dünya genelinde kabul görmüştür. Ancak Asya'da Türk varlığının tartışmalı olduğu yerler de vardır. Bu tartışmalı yerler Kore, Hindistan, Mezopotamya ve Anadolu'dur.

KORE

Koreliler, bayraklarındaki Yin & Yang diye adlandırılan sembolün kökenini araştırmış ve kökeninin Türk tamgalarından geldiğini bulmuşlardır. Benzer şekil (Yin & Yang) Moğolistan bayrağında da vardır.

KORE BAYRAĞI

MOĞOLİSTAN BAYRAĞI

Türkler, yönleri dört renkle belirtmektedir. Bu gelenek günümüz deniz isimlerine de yansımıştır. Koreliler de aynı yönler için aynı renkleri kullanmaktadır.

Dört renk, Orta Asya Türklerinde pusula yönüne denk gelen deniz isimleri olarak kullanılırken Kore'de dört yöndeki tanrıları belirtmek için kullanılmaktadır. Kore inancına göre her yönün bir Tanrı'sı, her Tanrı'nın bir rengi vardır.

Şamanizm, en eski Kore inançlarından biridir. Şaman inancının izleri günümüz Kore adetlerine kadar yansımıştır.

Macar-Türk Kurultayı - Başkan Andras Biro ve Koreli katılımcı.

Kore mezar kültürü:

Kore mezar kültürünün, Türk kültürüne özgü Kurgan ve Piramit mezar gelenekleri ile aynı özellikleri taşıması ortak bir geçmişin ilk işaretleridir. Korelilerin kaplumbağa kaideler üzerine konulan mezar taşı geleneği, kaplumbağa üzerindeki kitabelerin olduğu "Orhun Kitabeleri" ile aynı tarzı taşımaktadır. Kore'nin eski dönemlerine ait, kökeni 3.000 yıl öncesine kadar uzanan Kurgan geleneği ve İ.Ö 37 - İ.S 668 yılları arasında yapılan piramit mezarları Kore ve Türk kültürünün diğer bir ortak yönüdür.

Kore mezar taşları konusunda Hacettepe Üniversitesi'nin bir araştırması mevcuttur. Koreli Hyunjoo Park'a ait bu araştırma internet ortamında PDF olarak yayınlanmıştır. (PDF: *Hacettepe Üniversitesi - Hyunjoo Park - "Kore Halk Kültüründe Ölü Gömme Gelenekleri"*)

AT-OY Tarihi'ni anlatan Iraq Bitig isimli el yazmasının 3. bölümündeki; “*Altın kanatlı kağanın adı ile adlandırılan Oq yönetimi mensubuyum. Bu yönetimin mensubu olarak diğerleri ile birlikte (hepimiz) Taluy’da (Kore Denizi’nde) yaşama zaferini kazanmış bulunmaktayım. Benim düşünceme göre, onun için güçlü kıldım.*” şeklindeki ifadeden, Oq’ların Kore Denizi’ne kadar gittikleri anlaşılmaktadır.

Ayrıca; Iraq Bitig el yazmasının 9. bölümünde; “*Büyük yokuşun sonundaki Tibet’e kadar ulaşamadık. BÜ (Sarı Uygur) Kağanlığına kadar olan bölgeye Oq’lar derler. Buna göre biliniz.*” yazmaktadır. Bu ifadeden, Tibet yokuşundan sonrasında Sarı Uygurların yaşadığı anlaşılmaktadır. Uygurlar halen bu bölgede yaşamaktadır.

Beyaz Piramit ve diğer 99 piramit, günümüz Uygur bölgesi ile Kore arasındaki orta noktada yer alan Xi’an bölgesinde bulunmaktadır.

EK BİLGİ: Kore’de Kim Ceyo adlı kişiye ait olan “Yeto Özel Müzesi”nde Çoson ve Koryo İmparatorluğu öncesine dayanan (Krallara ait) bir soy ağacı belgesi, Ökük Türükler (Göktürkler) ve Korelilerin aynı kökten geldiğini göstermektedir.

Kaynak:

https://www.youtube.com/watch?v=0_gqkwSL0hs&feature=youtu.be&fbclid=IwAR0oHJAKS5DZWhoorrv9N1LaVxvT2ZW12zywgdOmMI6rufuE66K80MKzph8

HİNDİSTAN

Prof. Dr. Mehmet Bayrakdar'ın açıklamalarına göre; Dravidler, günümüzden 7.000 yıl önce (İ.Ö 5000) Hindistan'ın güney bölgesinde yaşayan Türk kökenli bir halktır. Dravidlerin antik dönemlerde Türkmenistan sınırları içerisinde yaşamış olan Anu medeniyetinin bir kolu olduğu tahmin edilmektedir.²⁶

Hindistan'daki Türk varlığı konusunda en iyi bilinen topluluklar Tuğluklar ve Bâbürlerdir.

Tuğluklar; Hindistan'da 1320-1526 arasında Delhi Sultanlığı'nı yöneten hanedanlardır. Tuğluk adını taşıdıklarına göre muhtemelen "IYI" tamgasını kullanan Bulgarlar ve Osmanlı-Kayı Boyu gibi Tuğluk uruğunun (soyunun) bir kolu olmalıydılar.

İbn-i Battuta'ya göre, Hindistan'da hüküm süren Tuğluk uruğunun kökü Karavniye adı ile bilinip "karışık" anlamına gelen boya dayanmaktadır.²⁷

Giyâs'üd-din Tuğluk'un kurduğu bu hanedanlığın başındaki hükümdarların birçoğu Tuğluk ismini bir unvan olarak kullanmıştır.²⁸

26 / Line TV Tarih Programı - TÜRK DİLİ VE TARİHİ 12.07.2018
PROF.DR. MEHMET BAYRAKDAR (1) DRAVİTLER VE HİKSOSLAR

27 / Cultural Atlas of the Turkish World, Türk Kültürüne Hizmet Vakfı, Turkish Cultural Service Foundation, 1997, s. 341.

28 / Türk Dünyası El Kitabı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, 1992, s. 323.

Tuğlukların yıkılmaya başlaması sonrasında, Babür Şah 1526'dan itibaren Hindistan'ı kontrol altına alıp Afganistan, Pakistan ve Hindistan'ın kuzeyini kapsayan topraklar üzerinde Babür İmparatorluğu'nu kurmuştur.²⁹

Babür Şah'ın soyu baba tarafından Timur, anne tarafından Cengiz Han'a dayanır.³⁰

HİNDU İNANCININ KÖKENİ

Hindu isminin kökeni (isminden de anlaşıldığı gibi) Hindistan'a dayanır. Hindistan dinine mensup kişilere Hindu denir. Hindular dinlerini bir yaşam tarzı olarak benimserler. "Vedalar" Hinduların kutsal söyledikleri el yazmalarıdır.

Hinduizm sonradan gelişen bir kavramdır. İlk zamanlarında Hindistan'ın farklı bölgelerinden Müslüman, Hristiyan, Yahudi, Budist veya Jain olmayan kişilerin bir araya gelmesiyle oluşan bir mezhep olarak başlamış ve zaman içinde hızla gelişmiştir. Hinduizm mistik bir dindir. Belli bir kurucusu yoktur ve başlangıcı belli değildir. Geçmiş tarih öncesi dönemlere kadar uzanır.

29 / L. Canfield, Robert; Jonathan Haas (2002). *Turko-Persia in Historical Perspective*. Cambridge University Press. ISBN 0-521-52291-9, 9780521522915. ; p. 20;

30 / Edward Balfour *The Encyclopaedia Asiatica, Comprising Indian Subcontinent, Eastern and Southern Asia*, Cosmo Publications 1976, S. 460, S. 488, S. 897

Hinduizm, İ.Ö 1500'lerde Vedaların yazıya geçirilmesinden çok daha önce de mevcuttu ve İ.Ö 3000 yıllarında Pre-Harappa ve Harappa dönemlerinde İndus Uygarlığı'nın dini idi.

Hindular, insanın yaratılışından bu yana Vedaların var olduğuna inanmaktadır. Bu inancın doğruluk payı olabilir. Çünkü ilk yazıyı yazan kişi olarak bilinen İdris peygambere 30 suhuf (sayfa) inmiştir. İdris peygamber, Hz. Âdem'in torununun oğludur.

Hinduizm'deki "Ruh göçü" Hindu dininin nişanıdır. Buna inanmayan Hindu sayılmaz. Ruh göçü 3'e bölmüştür:

- Mokşa'ya ulaşabilecek ruhlar.
- Sonsuza kadar doğum ölüm döngüsünde kalacak olan ruhlar.
- Sonsuza kadar lanetlenecek, acı çekecek ve sonsuz cehenneme gidecek olan ruhlar.

Hinduların "Ruh Göçü" anlayışı, kitabımızın başında geçen OQ inancındaki "*Ölenin cesedinin yakılması yoluyla ruhunun Tanrı'ya (öbür dünyaya) gönderilmesi*" ile benzeşmektedir. Hint kültüründeki ölü yakma geleneği halen devam etmektedir.

Diğer bir husus da Hinduların "Öküz"ü kutsal saymalarındır. Öküz, Hititlerde ve Kök Türklerde de (tapılmayan ancak) kutsiyeti olan bir hayvandır.

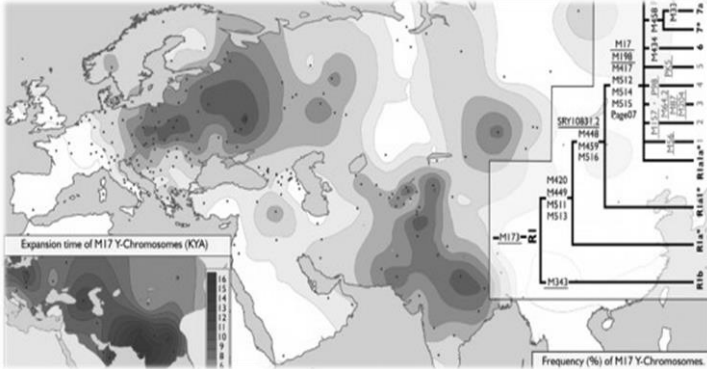
Hitit (2.500 yıl önce)

Türkmenistan (6.000 yıl önce)

Hinduizm'in mistik bir din oluşu, kurucusunun bilinmemesi, başlangıcının belli olmaması, geçmişinin tarih öncesi dönemlere kadar uzanması, OQ inancı ile benzeşmesi, eski çağlarda Hindistan coğrafyasında yaşayan ve OQ inancına sahip olan insanların yüzyıllar içerisinde değişime uğrayan inançlarının Hinduizm'e dönüşmüş olma olasılığını ortaya çıkarmaktadır.

Hindistan'ın güney kesiminin bir bölümü, kuzey kesiminin ise %40'ı R1a geni taşımaktadır.

Harita Kaynak: <https://pdfs.semanticscholar.org/7a74/ed0e0bf4c1d6bc72886da1c84876cd76b02c.pdf>

ARAP YARIMADASI

YEMEN

Anadolu'da Hititlerin yaşadığı dönemlerde, Afrika'daki Mısır ve Kamerun'da olduğu gibi Arap Yarımadası'ndaki Filistin ve Yemen'de de Türk kökenli halkların yaşadığı bilinmektedir.

Kâzım Mirşan, Yemen'deki 29 yazıtta Türk tamgalarına rastlamış ve bu yazıtları okumuştur. Yemen'de tespit edilen yazıtlar, Runik yazı ile Tamga karışımı bir yazı formuna sahiptir.

Antik yazıtlardaki Türk izlerini çoğu araştırmacı fark edemezken, Kâzım Mirşan adeta yazının ruhunu görmektedir. Mirşan'ın Yemen yazıtlarındaki tamgalarla ilgili okumalarını, Mısır hiyeroglifleri üzerinde yaptığı okumalar gibi düşünmek gerekir. Kâzım Mirşan'ın Mısır hiyerogliflerindeki okumalarında gördüğü Türk izlerinde haklı çıktığı gibi, Yemen yazıtlarında gördüğü Türk izlerinde de haklı çıkma ihtimalinin yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Kâzım Mirşan'ın okuduğu Yemen yazıtlarından bazı örnekler:

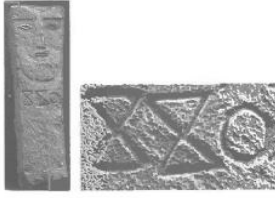
Dökme bronz kap (BM, s.134)

OÑİN ANT ĖSİL
ÖC ĖSİP UP ĖD

*Başarı için ant içtiğimiz
Sahib Yücelik (yani, Allah).*

Resim: Kâzım Mirşan - Yemen Yazıtları – MMB yayınları 2008 – s. 53.

Kireçtaşından mezar taşı (BM, 199)

OÑ A Q I Q I Q Başarılı olarak (kozmosa) akmış olan.

Resim: Kâzım Mirşan - Yemen Yazıtları – MMB yayınları 2008 – s. 52.

Üst resimdeki Yemen mezar taşında gördüğümüz © (OÑ) tamgası ölen kişinin Türk olduğunu, Tanrı anlamına gelen (X) tamganın iki tane olması da, ölen kişinin din adamı olduğunu gösteriyor. Bu durumda taştaki yazıyı “OÑ halkından Tanrı’ya ozan (uçan) din adamı” şeklinde yorumlayabiliriz.

Yemen mezar taşında gördüğümüz “Tanrı” anlamına gelen (X) tamga, alt resimde yer alan Bulgarlara ait rozette, Etrüsk bronz anahtarında, Gotland Adası’ndaki Kylver Yazıtı’nda ve Norveç Sunde Yazıtı’nda da göze çarpmaktadır.

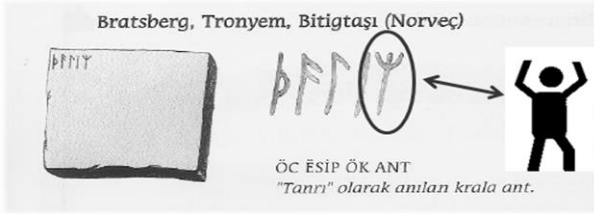

OÑ ÖKÜÑ APAÑ
ËSİL İL U ÖC-ATAP

*Başarılı olarak Rabbe aparılmış olan
kişiye mahsus heykel.*

Resim 1

Üst resimdeki Yemen Yazıtı'nda görülen (soldan 3.)
“Çatal” şekli (Cennete asılı kalma tamgası), alt
resimdeki Norveç ve İsveç bitigtaşlarında da
görölmektedir.

Resim 2 ↑ – Resim 3 ↓

Norra Vånga Bitigtaşı
(Gotland, İsveç).

ÖCÜL ANT BU İL ËKİN.
Halkın Tanrıya andı.

Resim 1: Kâzım Mirşan - Yemen Yazıtları – MMB yayınları 2008 – s. 54.

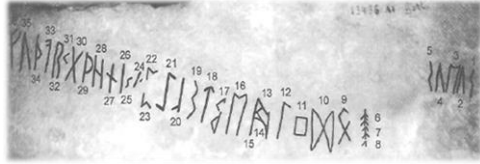
Resim 2/3: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları –2004 – s. 56-55.

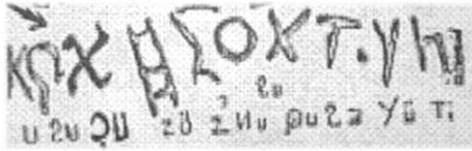
ON ÖKÜN APAÑ
ËSİL İL U ÖC-ATAP

*Başarılı olarak Rabbe aparılmış olan
kişiye mahsus heykel.*

Yemen yazıtında görülen (soldan 2.) “A” harfine benzeyen tamgayı Firavun Akhenaton’un adında ve Gotland Adası’ndaki Kylver Yazıtı’nda yer alan 13 numaralı tamgada görmekteyiz.

Yemen Yazıtı’nın orta kısmında görülen “Merdiven”e benzeyen tamgayı Fransa’daki Glozel Yazıtı’nın 6. satırında görmekteyiz.

GLOZEL YAZITI’NIN (sağdaki yazıtın) OKUNUŞU:
*Onun özünün uçması suretiyle ruhunu ani bir itişle
(hız ile) öbür dünyaya geçirme hadisesi.*

Kâzım Mirşan'ın okuduğu, Türk tamgalarıyla yazılmış Yemen yazıtlarının bulunduğu yerleri gösteren (Albert Jamme tarafından çizilmiş) harita.

Resim Kaynak: Kâzım Mirşan – Yemen Yazıtları – MMB Yayını.
(Haritanın ana kaynağı; Albert Jamme'nin 1962'de yayınlanan Sabaeen Inscriptions form Mahram Bilqis (Mârib) isimli eseridir)

MEZOPOTAMYA

Mezopotamya adı, Dicle ve Fırat Nehirlerinin vadileri ile bu iki nehrin arasında kalan topraklar için kullanılmaktadır.

Verimli toprakları ve uygun iklim şartları nedeniyle çok eski zamanlardan beri kıymetli bir yerleşim yeri olmuş ve birçok kez istilaya uğramıştır. Bilinen ilk okur-yazar topluluğun yaşadığı bu bölgede birçok medeniyet gelişmiştir. Mezopotamya; Sümer (İ.Ö 4000-2000), Asur (İ.Ö 3000-627), Elam (İ.Ö 3000-646), Akad (İ.Ö 2334-2150) ve Bâbil (İ.Ö 1894-609) gibi en eski medeniyetlerin doğduğu ve geliştiği yerdir.

Alman arkeolog Werner Keller, yaptığı kazılar neticesinde Mezopotamya'da balçıklı bir tabakanın altında şehir kalıntıları bulmuş ve burada bir sel olduğunu ifade etmiştir. Bu balçıklı tabakanın Nuh Tufanı'ndan kalmış olabileceği tahmin edilmektedir. Werner Keller'in bu tespitini ve Hz. Nuh'un gemisinin bu coğrafya içerisinde bir yerde olduğunu belirten dini kaynakları göz önüne alarak bir tahmin yürütecek olursak; Hz. Nuh'un yerleştiği ve neslinin çoğaldığı yer Anadolu ve Mezopotamya arasındadır. Mezopotamya'da kurulmuş olan uygarlıkların net bir köke bağlanamamasının ve kavimler arasındaki akrabalık bağlarının karmaşıklığının nedeni, Nuh'un soyunun burada çoğalarak yayılmaya başlaması olabilir.

Mezopotamya'daki akrabalık bağlarının karmaşıklığı nedeniyle, buradaki yerleşimlerin Türk kökenli halklar mı? Türklerin yönettiği halklar mı?

yoksa Türklerle akraba olup karışan toplulukların kurduğu devletler mi olduğu hakkında çelişkiler ortaya çıkmaktadır.

Mezopotamya’da medeniyet kuran Asur, Elam ve Babil medeniyetlerinin ırk, dil, din ve kültür açısından Sami kökene, **Sümerlerin** ise Yafetik kökene bağlı oldukları görüşü yaygın olmakla beraber kesin kanıtlar mevcut değildir. Tartışmalı olanlardan birisi de **Akad**lardır.

SÜMERLER (İ.Ö 4000 – İ.Ö 2000)

İngiliz Profesör Harriet E. W. Crawford, Sümer bölgesinde yapılan kazılarda ortaya çıkan eşyaların, Sümerlerden daha eski olan antik Anva/Anu’da (Türkmenistan’da) yapılan kazılarda da çıktığını belirtmiştir.

Anu ve Sümer yerleşimlerinde yapılan kazılarda çıkan eserlerin ortak bir kökenden geliyor olması, Sümerlerin Türkmenistan bölgesinden Mezopotamya’ya gelen bir Türk kolu olduğunu göstermektedir. Begmyrat Gerey’in, “5000 Yıllık Sümer Türkmen Bağları” adlı kitabındaki açıklamaları da bu yöndedir.

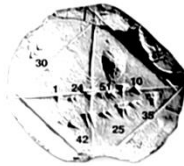
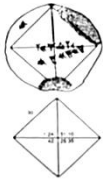
1979'da Irak/Bâbil Müzesi'ndeki Sümer tabletlerini inceleyen Yüksek Makine Mühendisi İbrahim Okur, Pisagor sayılarını gösteren Sümer tabletlerini görünce hayrete düşmüş ve yaptığı incelemeler sonrasında Sümerlerin (Öklid'den 2.000 yıl önce) ileri düzeyde matematik bilgisine sahip olduklarını görmüştür.

Bâbil Müzesi'ndeki tabletlerde;

- İrrasyonel sayılar,
- Alan hesaplama formülleri,
- Bilinmeyen kenar uzunluğunu bulma formülleri,
- Eş merkezli iç içe iki üçgen arasındaki alanın hesaplanması,
- Dik açılı bir üçgenin üçgenlerle dörde bölünmesi ve alanlarının hesaplanması,
- Öğrencilere ders vermek için hazırlanmış değişik soru cevap şablonları

gibi bir çok hesaplamalar ve formüller mevcuttur.

Sümerlerdeki bu ileri düzey matematik bilgisi, Türklerin piramit inşasındaki hesaplamaları nasıl yapabildikleri sorusunun da cevabı niteliğindedir.

Karekök 2'nin hesabı

Irak/Bâbil Müzesi

Resim: Türk Dili ve Tarihi -
Sümer Uygarlığı - İbrahim
Okur 10.06.2018 - Line TV

Çember üzerine çizilen kirisler ve bunların ayırdığı çember yayları ile ilgili çeşitli problemlerin bulunduğu tablet.

Resim: Türk Dili ve Tarihi – Sumer Uygarlığı – İbrahim Okur 10.06.2018 – Line TV

Eş merkezli iki eşkenar üçgenin arasında kalan alanın hesaplanması.

Resim: Türk Dili ve Tarihi – Sumer Uygarlığı – İbrahim Okur 10.06.2018 – Line TV

İbrahim Okur'un "Sumer Matematiği ve Sayıların Gizemi" isimli kitabı, konu ile ilgili bütün detayları içermektedir.

AKADLAR (İ.Ö 2334 – İ.Ö 2150)

Akad Devleti'ni kuran kişi Sargon'dur. Akadlarla ilgili eserler Susa, Gasur, Mari ve Tell Brak kazılarında bulunmuştur. Buluntular arasında Sargon ve torunu Naram Sin'e ait zafer abideleri, Manishistu Obeliski ve Şartamhari gibi Akad dönemine ait yazıtlar bulunmaktadır.

Bu buluntularda yer alan yazıtlarda Türk tamgaları olduğu Kâzım Mirşan tarafından tespit edilmiştir.

Çift boynuzlu başlık takmış **Naram Sin** ve çift boynuz başlıklı **Oğuz Kağan**.

Akad ismi, Kâzım Mirşan'ın okuyarak günümüz Türkçesine çevirdiği İraq Bitig el yazmasında da geçmektedir. İraq Bitig kitabının 19. bölümünde bahsi geçen **AQ-AT** kelimesi "**AKAD**" halkını kastediyor olabilir.

İRAQ BİTİĞ 19. BÖLÜM: "**Aq-At** askerlerinin Tanrı'ya arması emniyete alınmış olması dolayısıyla, Ana vatanın ululanmasına katkıda bulunulmuş olduğundan, (onlar batıya) gitmiş (sevk edilmiş) der. Bundan korkmuş olma, (yurtlarına) geçilmiş olması dolayısı ile onları iyice birleştirmek üzere götürdü, der. Buna göre bilin, olumludur."

Iraq Bitig el yazmasının 19. bölümünde; Aq-Atlarla Oq'ların arasında inançsal bir sorun çıktığı ve Oq'ların ana vatanı olan Hazar Denizi'nin doğusundaki bölgenin ululanmasına katkıda bulunmaları nedeniyle Aq-Atları öldürmedikleri ama onları batıya (ayırışmış Aq-Atları birleştirmek üzere) diğer Aq-Atların olduğu eski yerlerine sürgün ettikleri anlaşılmaktadır.

Akadların Yıkılışı

Şar Kali Şarri'nin ölümünden sonra dört kişi birden kendilerini kral ilan ettiler. Onlardan kimin tahtın varisi olduğu bilinmemektedir. Babil bölgesine yaklaşık yüz yıl hakim olan Gutilerin kral listesi Akad kralları listesine karışmıştır. Bu iç çekişme döneminde Dudu'nun (İ.Ö 2189 - 2168) ve Şu-Turul'un (İ.Ö 2168-2154) krallıkları görülmektedir. Dudu bir süre Gutilerle mücadele etmiş ancak yenilmekten kurtulamamıştır. Önce Orta Babil'de küçük bir toprak parçası olarak devam eden Akadlar, İ.Ö 2154 yılında Gutiler tarafından ortadan kaldırılmıştır.

Akadların yıkılış dönemlerinde geçen olaylarla Iraq Bitig el yazmasının 19. bölümdeki anlatım benzer özellikler taşımaktadır.

Ayrıca; Gutilerin Kürtlerin ataları olduğu tahmin edilmektedir. Birçok araştırmacı Gutilerin ve Kürtlerin Türk kökenli olduğu konusunda hemfikirdir.

Modern Gutiler hakkında iddialar

Gutilerin modern Kürtlerin ataları olduğu iddia edilmektedir. İrani Kürt tarihçi Mehrad R. Izady "Kürtler Bir El Kitabı" adlı eserinde, Gutilerin devamının günümüz "Girdi Aşireti" ile ilişkili olduğunu ve son Kral Tirigan isminin yine Kürt aşireti olan "Tirikan Aşireti" ile ilişkilendirdiğini belirtmiştir. Bunun aksini söyleyen ve eski çağlar alanında isim benzerliğinin yanlışlığa yol açtığına dikkat çeken bilim insanları da vardır.

Van, Bayazıt, Hınıs, Muş, Bitlis Kürtleri kendilerine Qırmanç (Kırmanç) demektedir. Bu bölgenin batısında ise (Genç, Palu, Dersim, Motgi, Elazığ, Malatya, Diyarbakır) Qırtlar bulunmaktadır.

"Qır", Türkçede "Kenar" anlamındadır. Qırmanç ve Qır sözcüğünün Orta Asya'daki kullanım şekli "Qırqız" (Kırgız) dır.

Kâzım Mirşan, bu isim köklerinden yola çıkarak Kürtlerin atalarının Qarluqkar (Karluklar) olduğunu belirtmiştir.

Kâzım Mirşan'ın 1983'te yayınladığı "Prototürkçeden bugünkü Kürtçeye" adlı makalesinde, günümüz Türkçesinden Kürtçeye geçen kelimeler haricinde, 70 tane Kürtçe kelimenin Prototürkçe kökenli olduğunu, 40 Kürtçe kelimenin ise Tatarcada kullanıldığını tespit etmiştir.

TÜRK ve KÜRT motiflerindeki benzerlikler

2001 yılında yaptığımız araştırmalarda Kızılderili ve Türk motiflerini araştırmış ve %95 oranında benzerlik olduğunu ispatlamıştık. 2015 yılında da Hakkâri ve şırnak halı-kilim motiflerini inceledik ve benzer sonuçları burada da tespit ettik.

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın yayınladığı "Anadolu Motifleri" ve "Dünden Bugüne Hakkâri Kilimleri" adlı eserlerdeki kilim örnekleri incelendiğinde net olarak görünen benzerlikler daha detaylı araştırmaların gerekliliğini ortaya koymaktadır. Yüzeysel bir inceleme bile ortak kültürü ispatlamaya yetecek kadar bilgi sunmaktadır. Bol motifli Hakkâri kilimleri, kompozisyon ve renk seğimi bakımından Mersin ilinin Mut ve Anamur ilçelerinde dokunan kilimlerle büyük benzerliklere sahiptir.

Hakkâri motifleriyle ilgili detaylı görsellere, Recai Karahan'ın hazırladığı Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın yayınladığı "Dünden Bugüne Hakkâri Kilimleri" kitabından ulaşabilirsiniz.

Mine Erbek'in hazırladığı Anadolu motifleriyle ilgili detaylı görsellere Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın yayınladığı "Anadolu Motifleri" kitabından ulaşabilirsiniz.

Hakkâri'den çıkan arkeolojik eserler ile Orta Asya'daki Türk kurganlarından çıkan eserlerin karşılaştırılması sonucu oluşan kanaatler:

Hakkâri/Çölemerik Kalesi'nin kuzey tarafında 1998 yılında bulunan 13 adet Stel (Kabartmalı dikili taş) Hakkâri bölgesinin tarihine ilişkin yeni veriler sunmaktadır. Bölge halkının genel görüşü bu eserlerin atalarına ait olduğu yönünde ise Türklerin ve Kürtlerin ortak kökene sahip olduğu netleşmiş olacaktır.

Resimdeki Hakkâri Müzesi'nde sergilenen stelde görülen kılıç, Orta Asya'daki Türk kurganlarından çıkan kılıçların aynısıdır.

M.Ö. 2030-1690 arası

Resim: Hakkâri Ticaret odası
fotoğraf galerisi

Araştırmacılar, Hakkâri stellerinin Orta Asya'daki örneklerden daha eski olduğunu, dolayısıyla (bilinenin aksine) Anadolu'dan Orta Asya'ya bir göçün söz konusu olabileceğini ifade etmektedirler.

Prof. Dr. Veli Sevin, yaptığı araştırmalar sonucunda Hakkâri Taşları'nı (Stellerini) İ.Ö 2030 - 1690 arasına (Hititlerin Anadolu'da yaşadığı döneme) tarihlendirmiştir.

Veli Sevin, Hakkâri Taşları'nı yapan uygarlığı Orta Asya'ya bağlarken, 4.000 yıl önce (İ.Ö 2000'lerde) Doğu Anadolu'da yaşayan bir Orta Asyalı kavim olan Turukkulardan da söz etmektedir. 1998 yılında Hakkâri Taşları'nın bulunmasıyla "*Eski Anadolu'da Türk olmadığı*" genel kabulüne çok ciddi bir darbe vurulmuştur. Söz konusu taşlar, Eski Anadolu'da Ata (Kök) Türklerin yaşadığının en güçlü kanıtlarından biridir.

Eski çağda Anadolu'da Türklerin yaşadığını gösteren Hakkâri Taşları, "*Hititlerin Türklüğü Tezi*"nin üzerinde daha fazla düşünülmesi gerektiğini ve "*Türklerin Anadolu'ya 1071'de girdikleri*" bilgisinin artık sorgulanması gerektiğini çok açık bir biçimde ortaya koymaktadır. Anadolu'daki kaya yazıtlarını okuyan Kâzım Mirşan da aynı kanaattedir.

ANADOLU

Anadolu ismi, Anu-dolu (Türk-dolu) anlamına geliyor olsa gerek. Çünkü Anadolu gerçekten de Anu'dan gelen Türklerle doludur.

Anu kazılarında bulunan bir mühür

Anadolu'da kurulan Amazon, Hitit, Frig, Med gibi birçok medeniyet Türkmenistan bölgesinde şekillenen antik Anu (Annu/Anav) medeniyetinin kollarıdır.

AMAZONLAR

Amazonlar Yunan mitolojisinde, tamamen kadın savaşçılardan oluşan tarihi bir ulus olarak geçer. Amazonların, Pontus bölgesinde yaşadıkları söylenir. Bölge günümüzde Türkiye sınırları içinde (Samsun'un Terme ilçesinde) Karadeniz kıyısındadır.

Herodot, Diodorus, Apollonius, Justinus, Pliny, Virgil, Aeschylus, Stephanos, Hesiod, Lysias, Pausanias gibi önemli tarihçiler, Temiskira'yı (Samsun/Terme'yi) Amazonların ana yurdu olarak işaret eder. Amazon savaşçılar genellikle Yunan savaşçılarla savaşırken resmedilmiştir. Antik Helen

ve Roma dönemlerinde birçok Amazon saldırısından bahsedilir. Günümüzde Amazon ismi genel olarak “Kadın Savaşçı” ile eş anlamlı olarak kullanılmaktadır.³¹

Antik Çağ’da yaşamış olan Amazonlar birçok tarihi kavimle ilişkilendirilmiştir. Yapılan araştırmalar Amazonların Saka kökenli olduğunu göstermektedir. Amazonların kadın lideri MÖ 6. yüzyılda yaşadığı tahmin edilen Saka Kraliçesi Tomris Hatun’la ilişkilendirilmektedir.

TRUVA (TROYA) İ.Ö 3000 – İ.S 500

Truva; Çanakkale ilçesinde, Kaz Dağı’nın kuzeybatısında bulunan (İlyada Destanı’nda bahsi geçen Troya Savaşı’nın gerçekleştiği) antik kenttir.

12. yüzyılda, Tyreli William, Türklerin göçebe kültüründen geldiklerini belirterek köklerinin Truva’ya dayandığını belirtmiştir.

15. yüzyılda Avrupa’daki Rönesans dönemi hümanist düşünürleri, Türklerin Truvalıların soyundan geldiğini iddia etmiştir.

Birçok Rönesans düşünürü, Truva şehri Yunanlar tarafından ele geçirildikten sonra Asya’ya kaçan Truvalı bir grubun (yani Türklerin) Selçuklular

31 / Ahmet Karacalar, Amazonlar ve Anaerkinin Çılgılığı, İnkılap Kitabevi, İstanbul, 2010

döneminde Anadolu'ya geri dönerek Yunanlardan intikam aldığını yazmıştır.

İstanbul'un fethinden önce İspanyol Pero (Pedro) Tafur, 1437'de Konstantinopolis (İstanbul) şehrine uğradığında, insanlar arasında "*Türkler Truva'nın intikamını alacaklar.*" sözünün dolaştığını söyler. 1453'te İstanbul'un kuşatılması sırasında kentte bulunan Kardinal İsidore, yazdığı bir mektupta Osmanlı padişahı Fatih Sultan Mehmet'ten "Troyalıların Prensi" şeklinde söz etmiştir.³²

HİTİTLER (ETİLER) İ.Ö 1600

Anadolu'nun yerli halkları olan Hititler, İ.Ö 1600'lü yıllarda İç Anadolu'daki Hatti beyliklerini birleştirerek devlet kuran bir halktır. Mezopotamya'ya kadar genişleyerek dönemin süper gücü hâlini almıştır.

9.000 yıl önce Konya/Çatalhöyük'te yaşamış olan medeniyetin, Hititlerin ataları olma ihtimali yüksektir.

Doç. Dr. Osman Çataloluk'un açıklamalarına göre; 1994 yılında Çatalhöyük'te yapılan kazılardan alınan, (400'ü kadın, 400'ü erkek) 800 insan kemiği örneği, İtalyan genetikçi Luigi Luca Cavalli Sforza tarafından incelenmiş ve (biri hariç) hepsinin Türk geni taşıdığı (%35 R1a - %65 R1b) tespit edilmiştir.

FRİGLER (ANADOLU ETRÜSKLERİ)

İ.Ö 1200 – İ.Ö 620

Frigler, Antik Çağ'da Orta Anadolu'da yaşamış bir halktır.

Batılı tarihçiler, Herodot ve Strabon gibi antik yazarların verdikleri bilgilerden yola çıkarak, (Etrüsklerle kültür benzerlikleri nedeniyle) Friglerin Avrupa kökenli olduklarını ve Hititlerin yıkılışından sonra Avrupa'dan Anadolu'ya geldiklerini düşünmektedirler.

İtalya'da diplomat olarak görev yapan Adile Ayda; "Türklerin İlk Ataları" ve "Etrüskler Türk mü idi" isimli kitaplarında, Friglerle Etrüsklerin akraba olduklarından bahsetmektedir.

Prof. Dr. Ekrem Memiş'in görüşü; İran'ın kuzeyindeki Kaşkar bölgesinden gelen "Mushi" adında bir Türk boyunun Friglerden önce bu bölgeye yerleştiği ve Friglerin bu halkın devamı olduğu yönündedir.

Türkolog Özden İteriş Bulca'nın bu bilgilerden yola çıkarak ileri sürdüğü görüş ise Friglerin, hem Avrupa'dan gelen Etrüsklerin hem de Kafkaslardan gelen Mushilerin karışımından oluşan bir halk olduğu ve her ikisinin de köken olarak Mushilere dayandığı yönündedir.

Tevrat'ın son bölümlerinde Mushilerin Nuh peygamberin soyundan geldiği anlatılmaktadır.

Friglere ait antik eser ve yazıtlar incelendiğinde, Asya'dan mı yoksa Avrupa'dan mı geldikleri tam olarak netleşmese de aynı atadan geldikleri kesin görünmektedir.

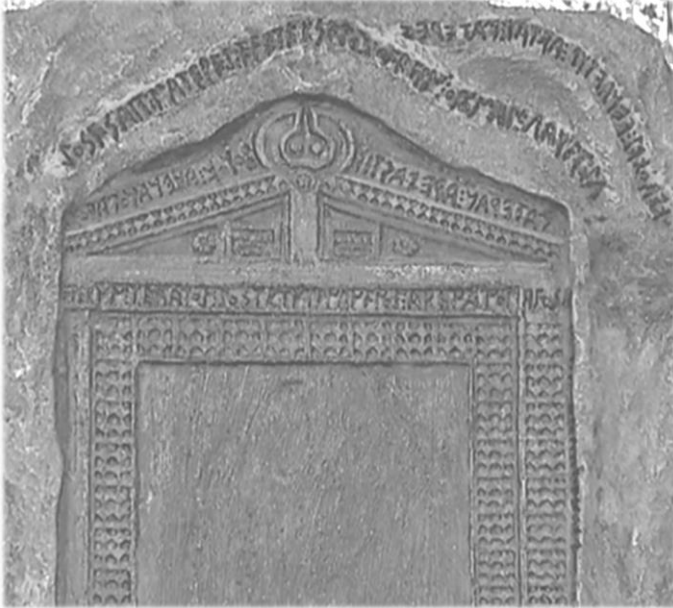
Friglere ait eserlerden biri olan Eskişehir/Han ilçesindeki “Büyük Yazılıkaya” (Midas Anıtı), 1800'lü yıllarda William M. Leake tarafından bulunmuş ve anıtın en üstünde yer alan yazıtın orta bölümündeki “MILAI” yazısını “Midas” olarak okuduğu için bu yazıtı Midas Anıtı denmiştir.

Eskişehir'deki Yazılıkaya (Midas Anıtı)
Kaynak: Turgay Tüfekçioğlu arşivi.

Kâzım Mirşan, Yazılıkaya (Midas Anıtı) yazılarının Türkçe olduğunu fark etmiş ve tamamını okuyarak “Erken Türklerin Anadolu Yazıtları” isimli eserinde yayınlamıştır. Anıttaki yazıtta, William M. Leake’ın okuduğu bölümde “Midas” değil “EMİN ETİS” (iletilmiş olan / Tanrı’sına kavuşmuş olan) yazmaktadır.

Eskişehir’de bulunan diğer bir Frig yazıtı da “Küçük Yazılıkaya”dır. Buradaki yazılar Friglerin kökeni hakkında bilgiler içermektedir.

Eskişehir’deki Küçük Yazılıkaya
Kaynak: Turgay Tüfekçioğlu arşivi.

ÖFFİNÖMMAAAXİM

İL EP ESİÇ: Halkımız

ÖC AT-İL: Kendi AT-İL'ine.

ÖT EMİNÜ OÑ: Geçmiş bulunuyor (Kendi AT-İL Devletimize ait topraklara yerleştik).

ÖSİBİÇ EBIÑ: Bunu başaran kişi.

Frigler; Küçük Yazılıkaya'ya, "**Kendi AT-İL devletimize ait topraklara yerleştik.**" yazmışlar.³³

Antik Yunan tarihçisi Herodot'tan önce yaşamış olan Türk generali Önre Bina Baş, Çanakkale'de Darius ile savaşıp yendikten sonra Moğolistan'da bulunan İ.Ö 515'te yazdığı kitabede, AT-İL Devleti'nin İ.Ö 1517'de İdil-Oral'da kurulmuş olduğunu yazmıştır. Önre Bina Baş'ının bahsettiği AT-İL Devleti'nin Anadolu'ya kadar uzandığı bilinmektedir.³⁴

AT-İL Devleti hakkındaki bilgilerden anladığımız kadarıyla Frigler, Atalarının İ.Ö 1517'de kurduğu AT-İL Devleti'ne, İ.Ö 1200'lü yıllarda tekrar gelerek yerleşmişler denebilir.

AT-İL Devleti ismine, Romanya'da bulunmuş olan altın bir halka üzerinde ve İngiltere'de bulunan Thames Bronz Muskası'nda da rastlanmıştır.³⁵

33 / Kâzım Mirşan – Erken Türklerin Anadolu Yazıtları.

34 / Kâzım Mirşan – Erken Türklerin Skandinavya Yazıtları. S.38

35 / Kâzım Mirşan – Erken Türklerin Skandinavya Yazıtları. S.50.

Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde sergilenen Friglere ait duvar süsündeki motifin aynısını Altaylarda bulunan Pazırık Halısı'nın ortasındaki süslemelerde görmekteyiz.

Frig duvar süsü

Pazırık Halısı orta süsü

Friglere ait kazıları yapan Amerikalı arkeolog Rodney Stuart Young, kazılar sırasında bulduğu kabin üzerindeki "ATA" şeklindeki yazı karakterinin Türk kökenli yazılara benzediğini belirtmiştir.

Türkolog Özden İteriş Bulca, Frigler ve Altay Türklerinin aynı tip başlıklar kullandığını tespit etmiştir.

Frig başlığı

Altay başlığı

MEDLER (İ.Ö 678 – İ.Ö 549)

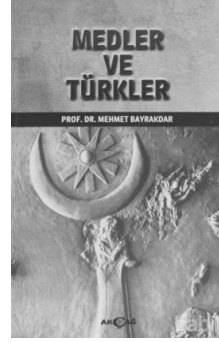
Medler, Karadeniz'den başlayıp Mezopotamya'ya kadar uzanan bir yerleşime sahiptir. Medler hakkındaki en kapsamlı çalışma Jules Oppert tarafından yapılmıştır.

Jules Oppert, 1851'de Mezopotamya ve Medya araştırmalarında topladığı çivi yazısı yazıtları ve diğer bilgileri analiz ederek çalışma sonuçlarını “Expédition Scientifique en Mésopotamie” adı ile 1859-1863 yıllarında iki cilt halinde yayınlamıştır.

Jules Oppert, bu araştırmalarında Medlerin Saka (Türk) kökenli olduğunu tespit ederek yayınladığı eserde yazmıştır. Atatürk'ün Türkçeye çevrilmesini istediği 136 kitaptan biri de Jules Oppert'in Medlerle ilgili kitabıdır. Atatürk'ün Türkçeye çevrilmesini istediği kitapların tamamı Türkçeye çevrilmiş, çevirmenlerin ücretleri ödenmiş, ancak Atatürk ölünce hiçbiri basılmamıştır. Bu arşiv halen Türk Tarih Kurumu arşivlerinde mevcuttur.

2008-2011 yılları arasında Türk Tarih Kurumu Başkanı olan Prof. Dr. Ali Birinci, arşivdeki bu çevirilerden Prof. Dr. Mehmet Bayrakdar'a bahsetmiş, o da bu arşivden edindiği bilgilere kendi birikimlerini de ekleyerek “Medler ve Türkler” isimli kitabı yayınlamıştır.

Medler ve Türkler kitabı, Medler hakkında Türkçe olarak yazılan ilk kitaptır. Kitap, hem Medlerin Türk soylu bir ulus olduğunu ortaya koymaktadır; hem de Medlerin tarihi, coğrafyası ve kültürleriyle ilgili zengin bilgiler vermektedir. Ayrıca Medlerin, İran, Asur, Babil, Yunan, Roma gibi uygarlıklara olan etkileri de anlatılmaktadır.

Atatürk, gizlenen ve silinmeye çalışılan Türk tarihinin farkındadır. Bu nedenle; Medleri, Hititleri, Etrüskleri, Mayaları ve kayıp kıtadaki MU uygarlığını araştırmış ve Ata (Kök) Türkler ile Türkiye tarihi arasındaki kopuklukların giderilmesi için 1931'de Türk Tarih Kurumu'nu ve 1932'de Türk Dil Kurumu'nu kurmuştur.

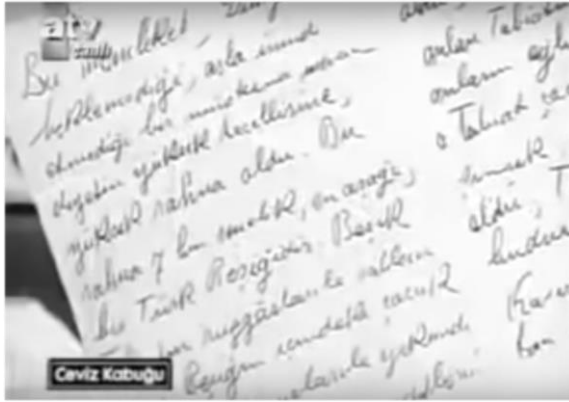
Ayrıca Atatürk'ün o dönemlerde Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin (SSCB'nin) işgali altında bulunan (evinde Sancak bulunduran/Sancak sahibi) Türk aile büyükleriyle (muhtemelen Aksakallılarla) görüşerek onlardan aylık raporlar aldığı ve bu raporları belirli sürelerde dergi halinde yayınlayarak SSCB'deki bütün Türk önderlerine gönderdiği bilinmektedir.

SSCB'nin 1991 yılında dağılmasından sonra özgürlüğünü kazanan Türk devletlerinde yapılan bir belgesel röportajında (evinde Sancak bulunduran) yaşlı bir katılımcı; *"Biz Atatürk'e her ay rapor*

gönderiyorduk, o da bize her ay dergi gönderiyordu. Böylece bütün Türk topluluklarının birbirinden haberi oluyordu.” demiştir.

Atatürk; sadece Türkî Devletlerle ilgilenmekle kalmamış, Anadolu’daki Türk izleri hakkında da araştırmalar yapmıştır. Başlattığı araştırmalar sonrasında Anadolu’da elde edilen bulguları değerlendiren Atatürk, Alacahöyük hakkında notlar almış, bu not günümüze kadar ulaşmıştır. Ne var ki Maya ve Etrüsklerle ilgili notları kaybolmuştur.

Atatürk, Alacahöyük’te yapılan kazılar sonrasında, 1936’da bir sayfalık yazı ile görüşlerini belirtmiştir.

Atatürk’ün bu yazısında yer alan en can alıcı ifadesi; **“Bu memleket (Anadolu), dünyanın asla beklemediği bir mevcudiyetin ortaya çıkmasına sahne oldu. Bu sahne (Anadolu) en aşağı 7.000 yıllık bir Türk beşiğidir.”** tespittir.

Batılılaşmaya çalışan bazı insanlarımız Atatürk'ün bu sözlerine kulak tıkamış ve ölümünden sonra bu konu bir daha açılmamak üzere kapatılmıştır.

Atatürk'ün tespitlerinin peşine düşen Kâzım Mirşan ve Turgay Tüfekçioğlu, iz sürmeyi devam ettiren nesil olarak ATA TÜRKLERDEN ATATÜRK'E kadar süregelen tarihin arasında kalan boşlukları dolduracak yeni bulguları Türk tarihine kazandırmışlardır. Kitabımızdaki konuların kaynağı bu bulgulara dayanmaktadır. Bu bulgular sayesinde OQ halkının dünya üzerindeki yayılımının ATA TÜRKLERDEN ATATÜRK'E kadar geçen süreç içerisindeki izlerini sürebilmekteyiz.

Biz de onların izinden giderek Türk tarihindeki ATA TÜRKLER ile ATATÜRK arasındaki kopuklukları birleştirmeye çalıştık...

29 Ekim 1930 günü Ankara Türk Ocağı'nda yapılan Cumhuriyet kutlamaları sırasında Amerikalı gazeteci Ring, Atatürk'e *“Türkiye ne zaman Batılılaşacak”* diye sordu. Atatürk ise şu cevabı verdi;

“Türkiye bir maymun değildir. Hiçbir milleti taklit etmeyecektir. Türkiye ne Amerikanlaşacak, ne Batılılaşacaktır. O sadece özleşecektir.”

KÂZİM MİRŞAN'IN OKUDUĞU ve YORUMLADIĞI TÜRKİYE'DEKİ RESİM – TAMGA ve YAZITLAR

BULUNDUĞU YER	RESİM – TAMGA – YAZI	TARİH (Yıl Önce)
Van / Put Köyü	Kızların Mağarası resimleri	
Van / Çilgiri köyü	Dini yazı içerikli taş	
Van / Tırşin	Kahn-ı Meliken tamgaları	17.000
Van / Tırşin	Taht-ı Melik yazıtı	8.000
Erzurum/Salyamaç	Cunni Mağarası resimleri	5.000
Hakkari	Sat Dağı yazıtları	
Hakkari	Başet Dağı yazıtları	
Şanlıurfa	Başparmak yazıtı	
Kayseri/Talas	Açıktaş yazıtı	
Eskişehir	Yazılıkaya yazıtı	3.200
Eskişehir	Çifteler yazıtı	3.200
Ankara	Polatlı yazıtı	
Ankara	Güdüllü yazıtı	
Konya	Çatalhöyük yazıtı	8.000
Karaman	Ermenek yazıtı	
Antalya/Kemer	Beldibi Mağarası yazıtı	
Antalya	Side yazıtı	
İzmir	Efes yazıtı	
İstanbul/Erenköy	Mermer yazıtı	4.000

Sinop	Sinop Kalesi yazıtı	
Ordu	Mesudiye yazıtı	
Trabzon	Mağaralarda yazıtlar	

Tablodaki yerler ve buralarda bulunan tarihi eserler hakkında ayrıntılı bilgilere Kâzım Mirşan'ın;

- **Türklerin Kaybolan Ataları**
- **Prototürkçe Yazıtlar**
- **Anadolu Prototürkleri**
- **Erken Türklerin Anadolu Yazıtları**
- **Bolbollar** isimli kitaplarından ulaşabilirsiniz.

Kâzım Mirşan'a ait Türkçe yayınlar:

1966: Türk Metriği

1970: Prototürkçe Yazıtlar

1978: Altı Yarıq Tigin (182)

1983: Prototürkçeden Bugünkü Kürtçeye

1983: Urgan-Selene Yazıları için Kabil Olunan Tarih Tespitlerinin Yeniden Gözden Geçirilmesi

1985: Anadolu Prototürkleri

1990: Prototürk Bilginlerine Göre Astrofizik

1991: Bolbollar

1992: Tatarcanın Türk Alfabesi İle Yazılması (12)

1993: Prototürkçe Yazıtlar Hakkında Konferans

1993: Yazı İşretleri

1993: Alfabetik Yazı Başlangıcı ve Glozel Yazıtları

- 1994: Alfabetik Yazı Başlangıcı
1995: Side Bitigtaşları
1995: Öz Türkçe "-sal" eki
1996: Preportekiz Bitigtaşları
1996: Barış Yolunda Eğitim
1996: Fiillerin Adı Ve Mastar Halleri İle Sıfat-Fiil ve Zarf-Fiil Alanlarında Bugünkü Avrupa Dillerinde Etrüskçe İzleri
1997: Bugünkü Avrupa Dillerinde Prototürkçe İzleri
1998: Dinlerin Gelişimi, Erken Türk Dininden Doğan Dinler, Side, Portekiz Öncesi, Glozel, Mısır Öncesi, Etrüsk, Protogrek ve Hinduizm, Tevrat, İncil, İslam
1998: Etrüskler, Fotoğraflar, Yazıları ve Dilleri
1999: Türk Takvimi
1999: Erken Türk Devletleri ve Türuk Bil
2000: Sölgentaş Mağarası
2000: Bilge Atun Uquq: Türuk Bilge Qağan Dokuz Bitig
2000: Moğulstandaki Kısa Yazıtlar
2000: Hiyeroglifler
2000: Avrupa, Sibir ve Orta Asya'daki En Eski Yazıtlara Dayanmaktadır Deşifre Edilen Pra-Mısır Hiyeroglifleri
2001: Makaleler
2003: Erken Türklerin Skandinavya Yazıtları

Kâzım Mirşan'a ait İngilizce yayınlar:

1986: Univerzum Bir Çerçeve Gibi Statik Bir Sistem midir?

- 1992: Anadolu'dan Piktogramları, Petroglifler, ISUB-ÖG ve UW-ON Yazıtları
- 1992: Prototürk Bilginlere Göre Kozmik Invariansların Manipülasyonu
- 1996: Fiillerin Adı ve Master Halleri ile Sıfat-Fiil ve Zarf-Fiil Alanlarında, Bugünkü Avrupa Dillerinde Etrüskçe İzleri
- 2000: Avrupa, Sibir ve Orta Asya'daki En Eski Yazıtlara Dayanmaktadır. Deşifre Edilen Pra-Mısır Eserleri
- 2002: Eski Türk Bilginlere Göre Fizik ve Astrofizik Bilimi
- 2003: Erken Türklerin Skandinavya Yazıtları
- 2003: Erken Türklerin Anadolu Yazıtları

Kâzım Mirşan'a ait Almanca yayınlar:

- 1968: Hiperstatik Sistemlerin Eşdeğer Yükler ile Hesabı
- 1973: Proto-Grekçe Yazıtların Deşifre Edilmesi
- 1993: Alfabetik Yazı Başlangıcı ve Glozel Yazıtları
- 1993: Prototürkçe Gramer
- 1996: Portekiz Pro Yazıtları
- 1996: Türlü Dillerde Proto-Türkçe İzleri
- 1997: Etrüsk Yazıtları

İLKLERİN TÜRKLERİ

Kaya Resimleri (35.000 yıl önce)

Sembolik resim (20.000 yıl önce)

Sembolik resim tamga arası (18.000 yıl önce)

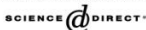

Sölgentaş Mağarası – “Halk yemeği” cümlesi.
Cümle kurma (14.680 yıl önce)

Sölgentaş Mağarası dahil, Başkurdistan'daki Oral Dağı'nda yer alan 10 ayrı mağaradaki buluntuların, Rus araştırmacılara ait C14 test sonuçları resmi belgesi. (Sölgentaş C14 sonuçları 3. 3. bölümünde sunulmuştur.)

Available online at www.sciencedirect.com

Quaternary International 149 (2006) 37–43

A review of biostratigraphical investigations of palaeolithic localities in the Southern Urals region

Guzel Danukalova*, Anatoly Yakovlev

Institute of Geology, Ufa Scientific Centre, Russian Academy of Sciences, K. Marx St., 16/2, 450000 Ufa-Centre, Bashkortostan, Russian Federation

Available online 20 January 2006

Abstract

At present there are more than 15 Palaeolithic type localities in the Southern Urals region. Most of these are located in karst cavities in the mountain area. In the flat part of the country, Palaeolithic type localities are extremely rare and are situated in the deposits of the second river terraces. Results of biostratigraphical investigations of the main localities are given in this short review.

© 2005 Elsevier Ltd and INQUA. All rights reserved.

1. Introduction

The territory referred to here is located in the Fore-Urals border depression area and in the Southern Urals (Russian Federation). Palaeolithic localities have been described and investigated in the Southern Urals region from the second part of the 19th century. At present more than 15 localities are known, most of which are located in the mountain area in karst cavities: Shulgan-Tash (Kapova), Kuljurt-Tamak, Ignatievskaya, Serpievskaya 2, Muradymovskaya 2, etc. In the flat part of the country, Palaeolithic type localities are extremely rare (Gornova, Novobelokatai) and are situated in the deposits of the second river terraces. Artefacts are not numerous in these localities.

Results of biostratigraphical studies of the main sections have been given in short reviews (see Bader, 1965, 1971; Shechelskiy, 1989, 1997; Shokurov and Bader, 1960; Smirnov et al., 1990; Yakhimovich, 1965). Palaeolithic type localities (Zapovednaya cave, Bajslan-Tash cave, Novobelokatai, and Gornova) in the Bashkortostan Republic have been investigated by the Institute of Geology, Ufa Scientific Centre, Russian Academy of Sciences. The sections described below are shown in Fig. 1.

*Corresponding author.

E-mail address: danukalova@anrb.ru (G. Danukalova).

2. Methods

All terraces and a small part of the type localities of Palaeolithic caves have been biostratigraphically studied. Palynological investigations were done for deposits with cultural layers in the cave localities Shulgan-Tash, Ignatievskaya, and Serpievskaya 2. Palaeozoological investigations (mammalian faunas) were carried out in all cave localities, and radiocarbon dates were obtained from some cave localities.

3. Cave localities

3.1. Serpievskaya 2 cave

The cave, on the western slope of the Southern Urals (upper reaches of the Sim River), was investigated by Petrin et al. (1986) (Shirokov and Kosintsev, 1997; Smirnov et al., 1990). The excavation in the cave was situated 50 m from the cave entrance. Deposits are represented by reworked deposits (0.1 m), light loam (0.1–0.15 m), and reddish-brown clay with ash in the upper part of the layer (0.3 m). Cave paintings depict signs, as well as a fragment of animal bone (deer?) painted with red ochre.

The species composition of the mammals from different layers is similar. Small mammal remains of *Microtus gregalis*, *Lagurus lagurus*, *M. oecoonomus* from layer 2 with

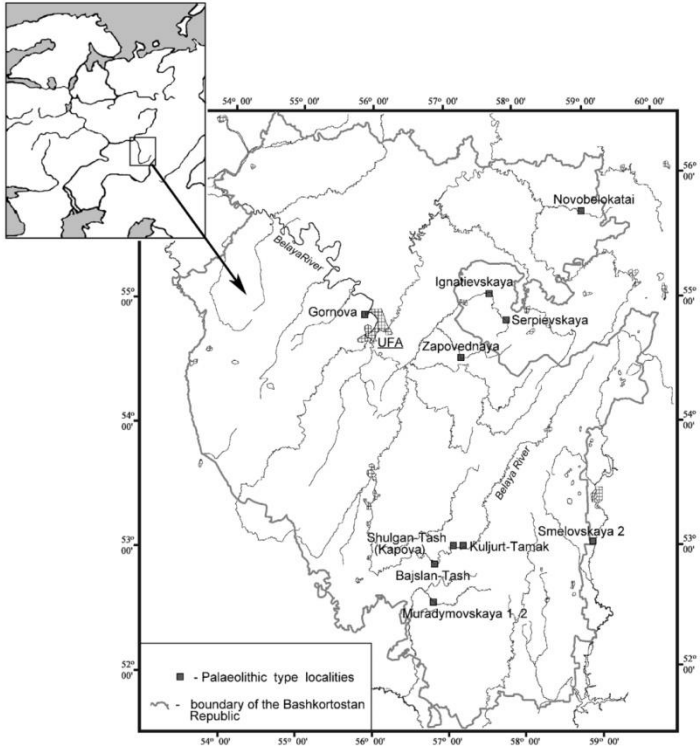

Fig. 1. Map showing the main Palaeolithic localities.

ash predominated. Bones were identified of *Dicrostonyx guilielmi*, *Arvicola terrestris*, *M. arvalis*, *M. agrestis*, *Ochotona* sp., *Citellus superciliosus*, *Sicista* sp., *Cricetus cricetus*, *Cricetus migratorius*, *Alloicricetus eversmanni* Brandt, and *Lemmus sibiricus*. Remains of *Lepus* sp. are numerous. Bones of *Vulpes vulpes*, *Canis lupus*, *Spelaeoartex spelaeus*, *Marmota*

bobac, *Alopec lagopus*, *Mustela erminea*, *M. nivalis*, *Mustela* sp., *Crocitua spelaea*, *Equus* sp., *Coelodonta antiquitatis*, *Rangifer tarandus*, *Alces alces*, *Saiga tatarica* are rare. The vegetation consisted of meadow-steppe associations with small *Picea* forests in the beginning of the Ostashkovo phase during sedimentation of the cultural layer. Bones

from a depth of 30–40 cm are ^{14}C dated to $25,200 \pm 1800$ (IERZH–46).

3.2. Ignatiyskaya cave

In Petrin et al. (1980) found Palaeolithic cave paintings in this cave, located on the western slope of the Southern Urals (upper reaches of the Sim River). Archaeologists and palaeobiologists studied the cave in 1980–1986 (Shirokov and Kosintsev, 1997; Smirnov et al., 1990).

Sediments (1.9 m thick) were excavated deep into the cave. The cultural layer is located 0.1–0.35 cm above the base of the cave. Cave paintings in the form of signs (such as dots, groups of triangles and parallelograms), animals (mammoth, rhinoceros, camel, horse and bison), and anthropomorphic creatures, and 1350 stone artefacts were found. Adornments with polar fox teeth, beads, stone implements and pieces of ochre were discovered.

The mammalian fauna is of Upper Palaeolithic age. Remains of *M. gregalis* predominated, while bones of *D. guillemii*, *C. migratorius*, *L. lagurus*, and *Eolagus luteus* were present. Bones of large mammals were not numerous and came from *S. spelaeus*, *Lepus* sp., *M. bobac*, *A. lagopus*, *V. vulpes*, *M. nivalis*, *Equus* sp., *C. lupus*, *Putorius* sp., *M. erminea*, *C. spelaea*, *Bos* or *Bison*, and *S. tatarica*. In the Ostashkovo phase, during sedimentation of the cultural layer, periglacial steppe with elements of tundra and shrub associations predominated.

Bones from a depth of 5–55 cm are ^{14}C dated to $14,038 \pm 490$ (IEMEZG-366) and $13,500 \pm 1660$ (IERZG-41). Ash from the cultural layer is ^{14}C dated to $14,240 \pm 150$ (SOAN–2209), $13,335 \pm 192$ (IEMEZG–365), and $10,400 \pm 465$ (SOAN–2468).

3.3. Shulgan-Taash (Kapova) cave

Located on the western slope of the Southern Urals (middle reaches of the Belaya River), the cave was discovered by Ryumin (1959) and studied by Bader (1965), Shchelinsky (1989, 1997), Kuzmina and Abramson (1997), and others.

Excavations were carried out deep into the cave. The unconsolidated deposits measured nearly 2.1 m. The cultural layer (0.02–0.12 m) is located at a depth of 50 cm from the bottom of the cave and consisted of gray and dark-gray loam with ash and ochre.

More than 50 cave paintings of animals (mammoth, horse, rhinoceros, bison), zoo-anthropomorphic creatures and trapezium signs were discovered. A total of 193 stone artefacts, 3 pebble implements, 7 bone adornments, 17 beads and pendants, a clay lamp, and ochre were found.

Bone remains of mammoth, *S. spelaeus*, *Lepus* sp., *V. vulpes*, *A. lagopus*, *M. bobac*, *Ochotona* sp., *Allactaga major*, *D. torquatus*, *L. lagurus*, *M. gregalis*, *M. arvalis*, *C. migratorius* are present but not numerous. In the Ostashkovo phase near the cave, grassland with *Carex*-

tussocks steppe with rare *Picea*, *Pinus*, *Betula*, *Larix*, and *Juniperus* existed. Ash from the cultural layer is ^{14}C dated to $14,680 \pm 150$ (LE–3434) and $13,930 \pm 490$ (GIN–4853).

3.4. Kuljurt-Tamak cave

This cave, on the western slope of the Southern Urals (middle reaches of the Belaya River), was studied by Bader (1965), and P.E. Nekhoroshev, I.E. Kuzmina, and A.G. Yakovlev (Nekhoroshev, 1997). The thickness of the studied unconsolidated deposits is nearly 5.7 m. The sediments are represented by soil (2 m), gray-brown loam (0.1–0.3 m), gray-yellow loam (0.8 m), light-brown loam (2.2 m), dark-gray loam (0.2 m), and red-brown loam with pebbles, and sand in the lower part of the layer (2 m). The cultural layer has a thickness of 60 cm, and is located at a depth of 1.0–2.5 m from the bottom of the cave. A total of 348 stone artefacts were found.

The large mammals are represented by *Mammuthus primigenius*, *C. antiquitatis*, *Panthera spelaea*, *Bison* sp., and *A. lagopus*. Remains of *Dicotyles* sp., *Lepus* sp., *M. bobac*, *Spermophilus* sp., *Allactaga major*, *Ellobius* sp., *Clethrionomys rutilus*, *Ochotona* sp., *L. lagurus*, *M. gregalis* and *M. oecnomys* were determined from the cultural layer. Ash from the cultural layer has been ^{14}C dated to $14,920 \pm 660$ (LE–4350) and $15,870 \pm 390$ (LE–3350).

3.5. Muradymovskaya 2 cave

At this cave, located on the western slope of the Southern Urals (middle reaches of the Ik River), biostratigraphical investigations were not carried out. Eleven cave pictures of anthropomorphic creatures done in red paint are known (Shirokov and Kosintsev, 1997).

3.6. Smelotskaya 2 cave

This cave is located on the eastern slope of the Southern Urals (Small Kizil River). It was studied by K.V. Salnikov in 1950, Bader in 1962 and 1965 (Bader, 1971), and Kuzmina (2000). The thickness of unconsolidated deposits is 2.38 m. The deposits consist of yellow loam, brown loam with bones, ash, artefacts, yellow loam with bones, stone implements, and sandy clay with loam. In layers 3–4 flint artefacts and ash were discovered, and in layers 1–2 Mesolithic flint pendants.

Layers 3–4 contain Palaeolithic mammal remains: *Equus* cf. *latipes*, *M. bobac*, *C. lupus*, *V. vulpes*, *C. spelaea*, *S. spelaeus*, *C. antiquitatis*, *Bison priscus*, *S. tatarica*, *Equus hydruntinus*, *M. primigenius*, *P. spelaea*, *A. lagopus*, and *Lepus tanaicus*. In layers 1–2 mammal bones of Holocene age were discovered. Horse bones from layers 3–4 have been ^{14}C dated to $31,000 \pm 1500$ (GIN–8401), and a mammoth bone is ^{14}C dated to $41,000 \pm 1800$ (GIN–8402) and $25,000 \pm 600$ (GIN–8403).

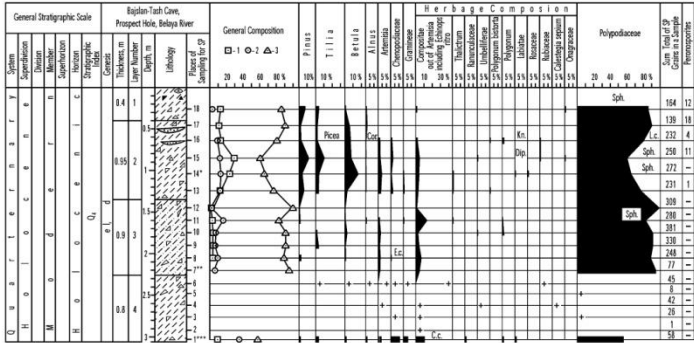

Fig. 3. Bajdan-Tash cave. Deposits and percentage pollen curves of the main taxa from the interval Upper Pleistocene–Holocene (after G. Danukolova, A. Yakovlev, and L. Alimbekova).

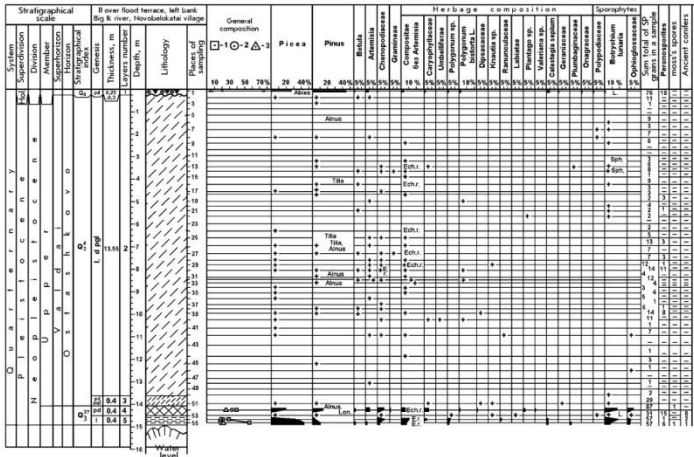

Fig. 4. Novobekokatay locality. Deposits and percentage pollen curves of the main taxa from the Upper Pleistocene (after G. Danukolova and L. Alimbekova).

flavicollis, *C. migratorius*, *C. rufocanus*, and *E. luteus*. Towards the end of the Ostashkovo phase, meadow-steppe associations predominated with small *Betula* and *Tilia* forests. Bones of small mammals from the cultural layer have been ^{14}C dated to $13,560 \pm 250$ (GIN-10853).

4. Flat countryside localities

4.1. Novobelokatai

Novobelokatai, in the northern part of the Southern Fore-Urals (Large Ik River, Novobelokatai settlement), was studied by K.V. Salnikov in 1964, and V.G. Kotov, G.A. Danukalova, A.G. Yakovlev and others in 1995–1996 (Danukalova et al., 2000) (Fig. 4). The cultural layer consisting of lacustrine-moor clay is located in the lower part of the river terrace under 15 m thick Ostashkovo loams. Archaeological stone and bone implements of Mousterian age were collected from the deposits of the cultural layer.

Bone remains of *B. priscus*, *Equus* sp., *M. primigenius*, *C. antiquitatis*, *Megaloceros giganteus*, and *Cervus elaphus* were determined from this layer. Freshwater molluscs were also found in these deposits. In the Leningrad phase,

forest-steppe associations with mixed forests predominated in this region. Ash from the cultural layer has been ^{14}C dated to $41,070 \pm 1570$ (LU-4149).

4.2. Gornova

Gornova, in the northern part of the Southern Fore-Urals (lower reaches of the Belaya River, near Gornova village in the surroundings of Ufa), was discovered by A.P. Shokurov in 1959. Archaeologically this locality was studied by Shokurov and Bader (1960) and Sherbakova (1984). Deposits of the second terrace were described and investigated by V.L. Yakhimovich, G.A. Danukalova, A.G. Yakovlev and others (Yakhimovich, 1965; Yakhimovich et al., 1987; Fig. 5).

The terrace deposits measure 15.4 m. The cultural layer (3 m thick) consists of lacustrine clay (Leningrad phase) and is located in the middle part of the river terrace under the brown loams of Ostashkovo time. Archaeological occurrences (8 flint implements) are of Late Mousterian age.

Large mammals of Upper Palaeolithic age were discovered in the deposits: *B. priscus gigas*, *B. priscus*, *Bison* sp., *Alces* cf. *alces*, and *E. caballus fossilis* (by B.S. Kozhankulova). From the upper part of this unit small

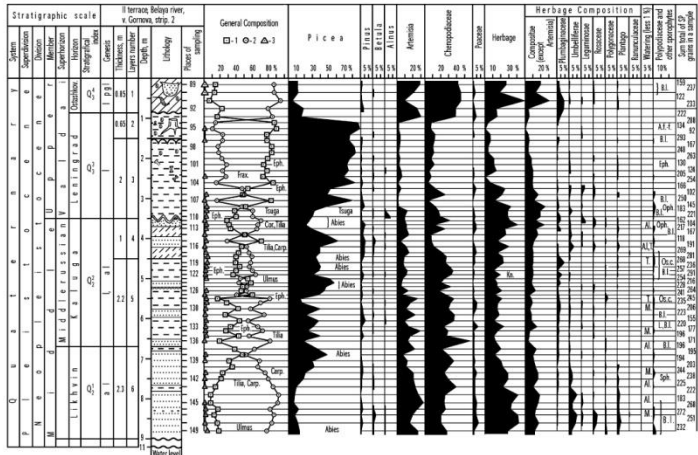

Fig. 5. Gornova locality. Deposits and percentage pollen curves of the main taxa from the interval Middle–Upper Pleistocene (after G. Danukalova and L. Alimbekova).

mammals remains were determined: *Sorex* sp., *Citellus* sp., *A. eversmanni*, *C. rufocanus*, *L. lagurus*, *Lagurus* sp., *E. luteus*, *M. gregalis*, *M. oecornus*, and *Microtus* sp. Terrestrial and freshwater molluscs were found in all deposits. In the Leningrad phase, steppe predominated in this region, with woods of coniferous trees in the river valleys.

Stumps of *Picea* and *Pinus* from the layer under the loams are ^{14}C dated to $21,280 \pm 550$ (LE–145), $22,660 \pm 125$ (BashGI–35), $28,800 \pm 124$ (BashGI–36), $29,700 \pm 1250$ (H 1856/1287), $26,950 \pm 560$ (LU–3711), and $26,990 \pm 150$ (LU–3712). *Bison* sp. Bone from the cultural layer has been ^{14}C dated to $\geq 33,670$ (LU–4153).

5. Conclusions

The number of known Palaeolithic localities in the Southern Urals region is not very large: 2 are located in the Fore-Urals, and 6 localities are in Ural caves (5 of which situated on the western slope of the Urals). The study of fauna and flora remains has helped to reconstruct palaeoenvironments of Palaeolithic age in the Southern Urals region. The application of complex biostratigraphical methods is required for a detailed reconstruction. It is necessary to investigate not only the cultural layer but also the adjacent deposits. Radiocarbon studies provided more detailed dates for the different events of the last geological periods.

References

- Alimbekova, L.I., Danakalova, G.A., Epifanova, M.S., 1998. Results of a study of pollen-spores from the Zapovednaya cave. In: Puchkov, V.N. (Ed.), Annual report—1996. Informatsion materials of the Institute of Geology USC, RAS, Ufa, pp. 8–12 (in Russian).
- Bader, O.N., 1965. Kapovaya Cave. Palaeolithic Painting. Nauka press, Moscow 48pp (in Russian).
- Bader, O.N., 1971. Smolevskaya 2 Palaeolithic stand in the steppe of the Southern Urals. In: Palaeolithic and Neolithic of the USSR, 6. Materials of the Institute of Archaeology 173, Moscow, pp. 200–209 (in Russian).
- Danakalova, G.A., Yakovlev, A.G., Kotov, V.G., 2000. Age, biostratigraphy and archaeology of lacustrine deposits from the second overflood plain terraces of the Southern Fore-Urals. In: Puchkov, V.N., Kazantsev, Yu.V. (Eds.), Geological Collection N 1. Informatsion Materials of the Institute of Geology, USC, RAS, Ufa, pp. 69–72 (in Russian).
- Kotov, V.G., 1997. Tracks of the cave bear cult of the Southern Urals (data from the Zapovednaya cave). In: Cave Palaeolithic of the Urals. Materials of International Conference, Ufa, 9–15 September 1997, Print Press, pp. 42–45 (in Russian).
- Kuzmina, S.A., 2000. Faunistic data of the Late Palaeolithic stand Smolevskaya 2 of the Southern Urals. In: Kosintsev, P.A. (Ed.), Pleistocene and Holocene faunas of the Urals. Riphri press, Chelyabinsk, pp. 137–153 (in Russian).
- Kuzmina, I.E., Abramson, N.I., 1997. Mammal remains of the Kapovaya cave of the Southern Urals. In: Cave Palaeolithic of the Urals. Materials of International Conference, Ufa, 9–15 September 1997, Print Press, pp. 124–127 (in Russian).
- Nekhoroshev, P.E., 1997. Stone industry of the cave locality Kuljurt-Tamak (Southern Urals). In: Cave Palaeolithic of the Urals. Materials of International Conference, 9–15 September 1997, Ufa, Print press, pp. 46–50 (in Russian).
- Schchelinsky, V.E., 1989. Some results of new investigations at the Kapova Cave in the Southern Urals. Proceedings of the Prehistoric Society 55, 181–191.
- Schchelinsky, V.E., 1997. Palaeogeographical environment and archaeological complex of the Upper Palaeolithic sanctuary of Shulg'an-Tash (Kapovaya). In: Cave Palaeolithic of the Urals. Materials of International Conference, Ufa, 9–15 September 1997, Print press, pp. 29–38 (in Russian).
- Sherbakova, T.I., 1984. Modern study results of the Palaeolithic of the Southern Urals. In: Sources of the History and Culture of the Bashkortostan. Ufa. Print press, pp. 9–10 (in Russian).
- Shirokov, V.N., Kosintsev, P.A., 1997. A review of the use of Ural caves in the Palaeolithic. In: Cave Palaeolithic of the Urals. Materials of International Conference, Ufa, 9–15 September 1997, Print press, pp. 26–29 (in Russian).
- Shukurov, A.P., Bader, O.N., 1960. Palaeolithic locality of the Belaya river. In: Vakhraev, G.V., Yakhimovich, V.L. (Eds.), Questions of geology of the eastern part of the Russian platform and Southern Ural 5. Ufa. Bashkirian branch of the Academy of Sciences Press, pp. 139–144 (in Russian).
- Smirnov, N.G., Bobshakov, V.G., Kosintsev, P.A., Panova, N.K., Koroobinskoy, Yu.I., Oshvang, V.N., Erokhin, N.G., Bylova, G.V., 1990. Historical Ecology of Animals of the Southern Urals. Ural Branch of Academy of Sciences Press, Sverdlovsk 245pp (in Russian).
- Yakhimovich, V.L., 1965. Anthropogene deposits of the Southern Fore-Urals. Pleistocene. In: Yakhimovich, V.L. (Ed.), Anthropogene of the Southern Urals. Nauka press, Moscow, pp. 36–53 (in Russian).
- Yakhimovich, V.L., Nermkova, V.K., Sydnev, A.V., Suleimanova, F.I., Khabullina, G.A., Sherbakova, T.I., Yakovlev, A.G., 1987. Pleistocene section near the archaeological locality of Gornova. In: Kamaladinov, M.A., Yakhimovich, V.L., Sydnev, A.V. (Eds.), The Pleistocene of the Fore-Urals. Nauka press, Moscow, pp. 22–50 (in Russian).

Mağaralarla ilgili C–14 raporu Turgay Tüfekçioglu'nun arşivinden alınmıştır.

3.3. *Shulgan-Tash (Kapova) cave*

Located on the western slope of the Southern Urals (middle reaches of the Belaya River), the cave was discovered by Ryumin (1959) and studied by Bader (1965), Shchelinsky (1989, 1997), Kuzmina and Abramson (1997), and others.

Excavations were carried out deep into the cave. The unconsolidated deposits measured nearly 2.1 m. The cultural layer (0.02–0.12 m) is located at a depth of 50 cm from the bottom of the cave and consisted of gray and dark-gray loam with ash and ochre.

More than 50 cave paintings of animals (mammoth, horse, rhinoceros, bison), zoo-anthropomorphic creatures and trapezium signs were discovered. A total of 193 stone artefacts, 3 pebble implements, 7 bone adornments, 17 beads and pendants, a clay lamp, and ochre were found.

Bone remains of mammoth, *S. spelaeus*, *Lepus* sp., *V. vulpes*, *A. lagopus*, *M. bobac*, *Ochotona* sp., *Allactaga major*, *D. torquatus*, *L. lagurus*, *M. gregalis*, *M. arvalis*, *C. migratorius* are present but not numerous. In the Ostashkovo phase near the cave, grassland with *Carex*-tussocks steppe with rare *Picea*, *Pinus*, *Betula*, *Larix*, and *Juniperus* existed. Ash from the cultural layer is ¹⁴C dated to 14,680 ± 150 (LE—3434) and 13,930 ± 490 (GIN—4853).

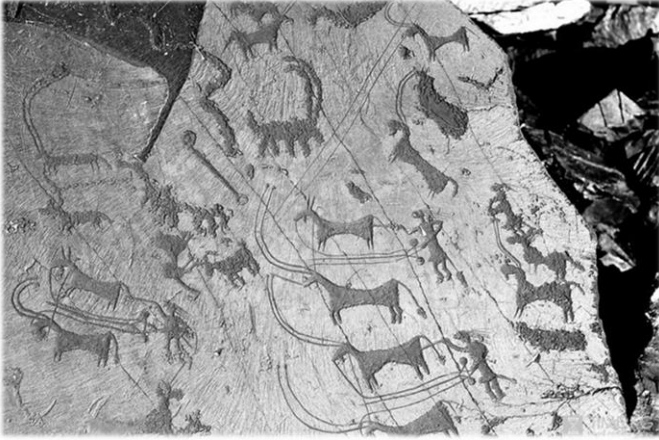
Tamgalarla yazı yazma (14.000 yıl önce)

At ve Deve ehlileştirme - Gem takma
(5.000 yıl önce)

Tekerlekli saban

Kolektif çalışma

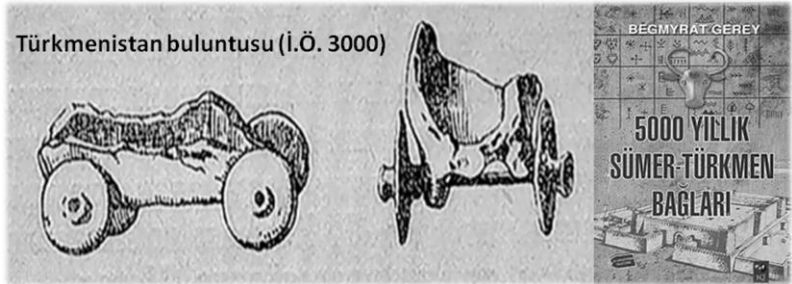

Ok ve Yay

Arkeolog Andrea Zero (İtalya-Salento Üniversitesi),
“İ.Ö 2600’de Altaylarda yaşamış Andronovaların en büyük
buluşu kemer tokasıdır.” diyor.

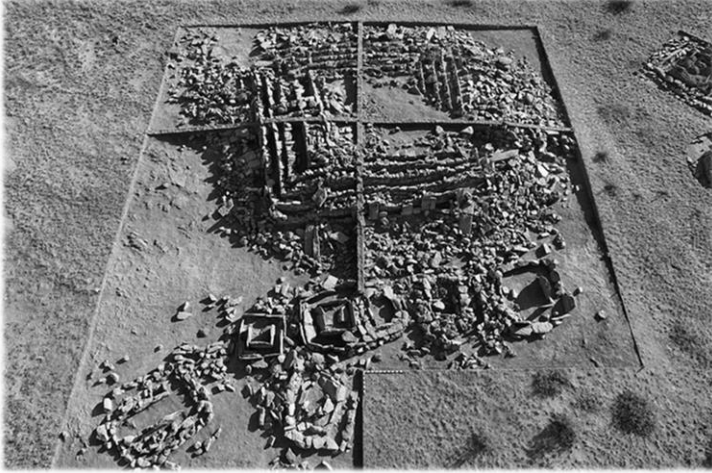
Kemer tokasını Göbeklitepe buluntularında da
görmekteyiz.

İlk At Arabası (5.000 yıl önce)

İlk mumyalama (3.500 yıl önce)
İlk ameliyat (2.300 yıl önce)

Kazakistan
İlk Piramit (3.000 yıl önce)

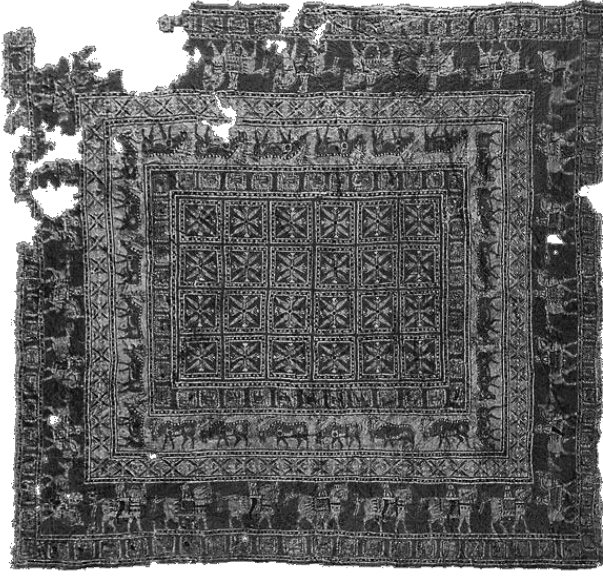
İlk hafif araba (2.500 yıl önce)

İlk Yüzük Mühür
(Belge mühürleme ve Oy Kullanma - 2.500 yıl önce)

İlk Pantolon ve Ceket (2.500 yıl önce)

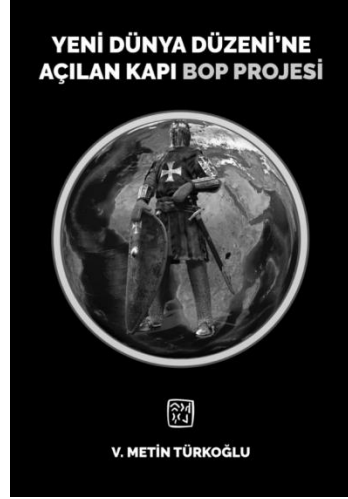

İlk Halı (2.300 yıl önce)

Kadın - Erkek eşitliği
Ay-Yıldızlı Göktürk parasında Hatun ve Hakan
M.S 552
1.500 yıl önce

Yazarın Yayınlanmış Diğer Kitapları

KAYNAKLAR

RESİM KAYNAKLARI:

Yazıt resimleri kaynak: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları.

Yazıt resimleri kaynak: Kazım Mirşan – Türklerin Kaybolan Ataları.

Yazıt resimleri kaynak: Kazım Mirşan – Prototürkçe yazıtlar.

Yazıt resimleri kaynak: Kazım Mirşan – Etrüskler.

Yazıt resimleri kaynak: Kazım Mirşan – Bolbollar.

Bin Buda Mağarasındaki el yazmaları kütüphanesi arşivi:
https://en.wikipedia.org/wiki/Mogao_Caves - Erişim tarihi 02 Şubat 2020 – Saat 17,46

Pazırık halısı resimleri: “PAZIRIK – Altaylardan Bir Halının Öyküsü” – Kültür Bakanlığı yayınları s. 19

Altın Elbiseli Savaşçı: Kazakistan Büyükelçiliği - Fotoğraf gazeteci M. Kemal Salı tarafından çekilmiştir.

Bin Buda Mağarası el yazmaları:
https://en.wikipedia.org/wiki/Mogao_Caves Erişim tarihi: 28 Ocak 2020 – saat 20,52

İsveç Glemming Bitigtaş: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Gelemming Bitigtaşı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Norveç yazıtı: : Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Norra Vanga Bitigtaşı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Sunde Bitigtaşı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Arstad Yazıtı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

24 Türk Oğuz Boyu Tamgaları: Prof. Dr. Tuncer Gülensoy

Asya Antik dönem iç denizleri haritaları: Kazım Mirşan ve Eski Türk Tarihi belgesel CD'si

Dünya gen haritası: Roger Lewin – Modern İnsanın Kökeni – Tübitak Yayınları

Türk boy adlarının oluşumu: Reşad Tahiroğlu – Dil ve Dini inançların Kökenine doğru

Maine Sprit Pound Yazıtı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Altın Elbiseli Savaşçının Yüzüğü: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Firavun resimleri: <https://pixabay.com/tr> - Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,00

Historiska Museet Sintaşı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Tronyem Bitigtaşı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Eidsvag Taşı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Kylver Yazıtı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Gelemming Bitigtaşı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Aryd Bitigtaşı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Lösen III Bitigtaşı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Belland Bitigtaşı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Gjvedal Yazıtı: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Talas Yazıtı: Kazım Mirşan – Prototürkçe yazıtlar

Etrüsk Anahtar Yazıtı: Kazım Mirşan – Prototürkçe yazıtlar

Weser Irmağı Kemik Buluntuları: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Vinça Kültürü Haritası:

https://tr.wikipedia.org/wiki/Vin%C4%8Da_k%C3%BClt%C3%BCr – Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,00

Bosna Piramitleri:

https://tr.wikipedia.org/wiki/Bosna_Piramitleri - Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,00

İskandinavya Türk Yazıtları Buluntu Haritası: Kazım Mirşan – Skandinavya yazıtları

Macaristan Türk Kurultayı Fotoğrafları: Fotoğraflar Veysel Kocamanbaş'ın arşivinden alınmıştır.

Kubrat Han Mezar taşı: <https://tr.wikipedia.org/wiki/Kubrat> - Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,30

Bulgar tarihi eserleri: okonuz.blogspot.com/2018/01/kubrat-han-ve-buyuk-bulgar-devletinin.html – Erişim Tarihi 15 Mayıs 2019

Polonya Armaları görsellerinin tamamı: ru.wikipedia.org/wiki/Гербы_польской_шляхты Erişim tarihi: 01 Aralık 2019 Saat: 16,00

Mustafa Niyazov ve Navaho fotoğrafı: https://www.youtube.com/watch?v=B_jHn7k95rA Erişim Tarihi 02 Şubat 2020 – Saat: 14,33

Kızılderili Kilimleri: Veli Metin Türkoğlu - Tarihi okumanın farklı yolları Motifler ve Semboller kitabı

Piramit resimleri: <https://pixabay.com/tr> - Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,00

Kazakistan Piramidi: <http://www.hurriyet.com.tr/seyahat/dunyanin-en-eski-piramidi-begazinskaya-kazakistan-40393374> - Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,40

Peter A. Underhill ve Mustafa Niyazov fotoğrafı: https://www.youtube.com/watch?v=B_jHn7k95rA Erişim Tarihi 02 Şubat 2020 – Saat: 14,33

Hitit ve Türkmenistan öküz başları: https://www.youtube.com/watch?v=WUy-r8RExJU&feature=share&fbclid=IwAR0_KKaDS_35xj1vUXneWf

OyK0Aw47-tphqXpkybNQY9pAg7TAvQjOysTs - Erişim tarihi:
20 Ocak 2020 – saat 17,45

R1 –R1a – R1b Haplogrubu gen dağılım haritaları:
https://www.eupedia.com/europe/maps_Y-DNA_haplogroups.shtml#R1
Erişim tarihi: 03 Haziran 2020 – saat 17,54

Yemen Yazıtları Resimleri: Kazım Mirşan – İskitler-
Sümerler_Yemenliler. Sayfa 50-59 arası.

Yemen Yazıtları Haritası: Jamme, A. 1962; Sabaeen Inscriptions
form Mahram Bilqis (Mârib),. Pşate F – MMB Yayını.

Naram Sin Steli: <https://tr.wikipedia.org/wiki/Naram-Sin> -
Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,50

Oğuz Han 100 Manat kesiti:
https://tr.wikipedia.org/wiki/O%C4%9Fuz_Han - Erişim
tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,50

Hakkari Stelleri: Hakkâri Ticaret odası fotoğraf galerisi

Etrüsk kentleri haritası:
<https://tr.wikipedia.org/wiki/Etr%C3%BCskler> - Erişim tarihi:
20 Ocak 2020 – saat 17,55

Antik Yunanistan haritası:
https://tr.wikipedia.org/wiki/Antik_Yunanistan - Erişim tarihi:
19 Ocak 2020 – saat 17,20

Roma İmparatorluğu haritası:
https://tr.wikipedia.org/wiki/Roma_%C4%B0mparatorlu%C4%9Fu - Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,56

Osmanlı İmparatorluğu haritası:

https://tr.wikipedia.org/wiki/Osmanl%C4%B1_%C4%B0mparatorlu%C4%9Fu - Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,57

Rus Çarlığı haritası:

https://tr.wikipedia.org/wiki/Rusya_%C3%87arl%C4%B1%C4%9F%C4%B1 - Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,57

Rus İmparatorluğu haritası:

https://tr.wikipedia.org/wiki/Rus_%C4%B0mparatorlu%C4%9Fu - Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 17,58

SSCB Haritası:

https://tr.wikipedia.org/wiki/Sovyetler_Birli%C4%9Fi - Erişim tarihi: 20 Ocak 2020 – saat 18,00

Sekel-Rovaş Alfabeti:

<https://bilimdili.com/toplum/dil/sekeller/> Erişim tarihi 04 Şubat 2020 Saat: 02,59

Eskişehir'deki Yazılıkaya (Midas Anıtı): Turgay Tüfekçioğlu arşivi.

Eskişehir'deki Küçük Yazılıkaya: Turgay Tüfekçioğlu arşivi.

YAZILI KAYNAKLAR:

Ekrem Hayri Peker – Yeşim Taşı Ön Türkler ve Türk Tarihinden Kesitler – Kastaş Yayınevi – sayfa 22.

Deuel, Leo. 1970. *Zamanın Ahitleri* , s. 459. Baltimore, Pelikan Kitapları. Orj. publ. Knopf, NY, 1965;

Ahmet Bircan ERCİLASUN, Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi ,Akçağ yay.Ankara ,2011 .10 baskı

3.SZOBADOS,Robert,Ancient Hungarian Rovaş /Runic Writing

Kaynak: <https://www.youtube.com/watch?v=WUy-r8RExJU>
LİNE TV - TÜRK DİLİ VE TARİHİ -30.03.2019- TÜRK'ÜN
GENETİK TARİHİ – Doç. Dr. Osman Çataloluk

"Dokuz Oğuzlar". TDV İslam Ansiklopedisi. 5 Haziran 2016 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 29 Nisan 2016.

Ercilasun, A. Bican (2011), Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ, s.90-91.

Salman, Hüseyin (1998), Türkişler, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, s. 6.

Ercilasun, A. Bican (2011), Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ, s.90-91.

"İskitlerin Mirasçısı Hunları". 14 Kasım 2015 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 22 Nisan 2016.

Golden, Peter B. (2011). Studies on the Peoples and Cultures of the Eurasian Steppes. Editura Academiei Române; Editura Istros a Muzeului Brăilei. ss. 143–144. ISBN 9789732721520.

Cultural Atlas of the Turkish World, Türk Kültürüne Hizmet Vakfı, Turkish Cultural Service Foundation, 1997, s. 341.
Türk Dünyası El Kitabı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, 1992, s. 323.

John Van Antwerp Fine (1991). The Early Medieval Balkans: A Critical Survey from the Sixth to the Late Twelfth Century. University of Michigan Press. ss. 66, 300. ISBN 9780472081493.

Runciman (Book I) 1930, p. 2-24.

Curta, Florin (2006). Southeastern Europe in the Middle Ages, 500-1250. Cambridge University Press. ss. 79, 85. ISBN 9780521815390.

Sophoulis, Panos (2011). Byzantium and Bulgaria, 775-831. Brill. ss. 92, 147-148, 71, 111. ISBN 9789004206960.

Kâzım Mirşan – Alfabetik Yazı Başlangıcı sayfa: 43-43.

Allan Nevins ve Henry Steele Commager - ABD Tarihi (Çeviri – Halil İnalçık) – Sayfa 216

Shaw, Ian. Antik Mısır'ın Oxford tarihi . Oxford University Press: Londra, 2003. s.253

Tyldesley 2006 , s. 121.

The Open court , Volume 27. Harry Houdini Collection (Library of Congress).

Slackman, Michael (16 Kasım 2007). "In the Shadow of a Long Past, Patiently Awaiting the Future". New York Times. Erişim tarihi: 21 Temmuz 2016.

Türk Dünyası El Kitabı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, 1992, s. 323.

L. Canfield, Robert; Jonathan Haas (2002). Turko-Persia in Historical Perspective. Cambridge University Press. ISBN 0-521-52291-9, 9780521522915. ; p. 20;

Edward Balfour The Encyclopaedia Asiatica, Comprising Indian Subcontinent, Eastern and Southern Asia, Cosmo Publications 1976, S. 460, S. 488, S. 897

Ahmet Karacalar, Amazonlar ve Anaerkinin Çıığı, İnkılap Kitabevi, İstanbul, 2010

Terence Spencer (Turks and Trojans in the Renaissance)

Kâzım Mirşan – Erken Türklerin Anadolu Yazıtları.

Kâzım Mirşan – Erken Türklerin Skandinavya Yazıtları. S:38

Kâzım Mirşan – Erken Türklerin Skandinavya Yazıtları. S:50.

https://www.youtube.com/watch?v=O_gqkwSL0hs&feature=youtu.be&fbclid=IwAR0oHJAKS5DZWheorrv9N1LaVxvT2ZW12zywgD0mMI6rufuE66K80MKzph8

www.youtube.com/watch?v=cftSvpkoX_o&feature=share&fbclid=IwAR3j2zyM-RLA-

Line TV Tarih Programı - TÜRK DİLİ VE TARİHİ 12.07.2018
PROF.DR. MEHMET BAYRAKDAR (1) DRAVİTLER VE
HİKSOSLAR

TARİHİ KONU ve YAZIT OKUMALARI KAYNAKLARI:

OQ halkı tarihi konuları ve yazıt okumaları Kâzım Mirşan'ın görseldeki kitaplarından alınmıştır.

MEDENİYET, BÜTÜN DÜNYAYA BURADAN GİTTİ!

ARSLAN BULUT'UN KAZIM MİRŞAN İLE ORTA ASYA GEZİSİNDEN KESİNTİLER.

"BENİM TESPİT EDEBİLDİĞİM KADARI İLE, TARİHİN EN ESKİ YAZISI BURADA, KAZAKİSTAN'IN YEDİSU BÖLGESİNDEKİ TAMGALI SAY'DAKİ RESİMLERDİR.

İLK YAZI BU ŞEKİLDE BAŞLADI.

BU RESİMLER ARASINDA İLK TÜRK HARFLERİ DE VAR.

KAZIM MİRŞAN